

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้
เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สุทธิพร เชื้อขาว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THE DEVELOPMENT OF THAI READING AND WRITING USING SQ4R
LEARNING MANAGEMENT TECHNIQUES COMBINED WITH
ELECTRONIC FOLKTALES OF GRADE 3 STUDENTS

SUTTIPOORN CHOURKHAW

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN CURRICULUM
AND INSTRUCTION OF GRADUATE SCHOOL
SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้
เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สุทธิพร เชื้อขาว

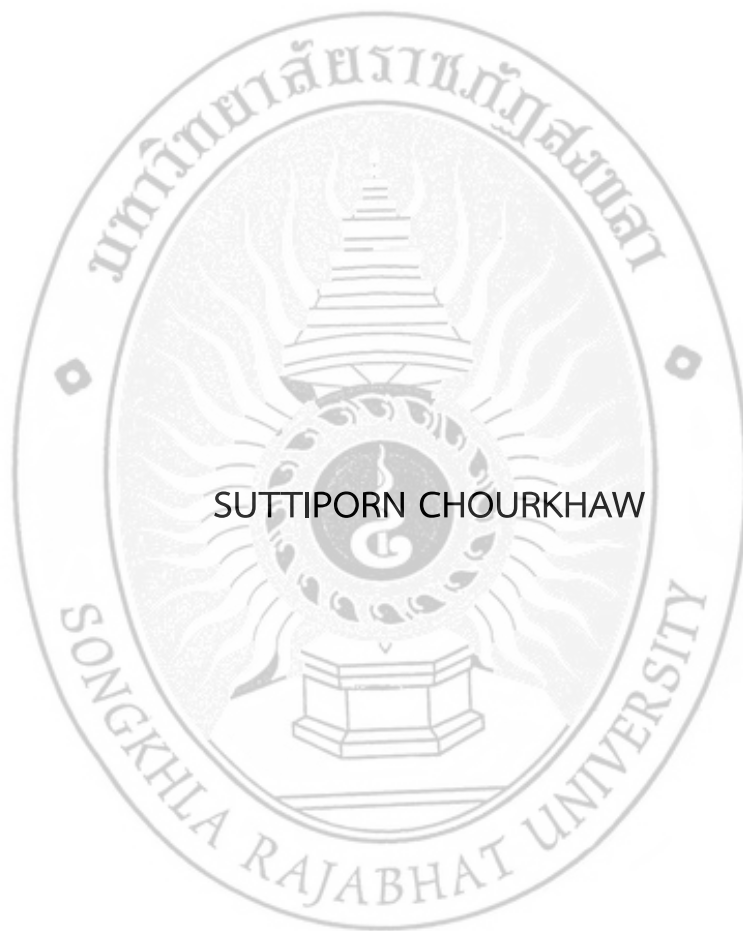
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THESIS

THE DEVELOPMENT OF THAI READING AND WRITING USING SQ4R LEARNING MANAGEMENT TECHNIQUES COMBINED WITH ELECTRONIC FOLKTALES OF GRADE 3 STUDENTS

SUTTIPORN CHOURKHAW

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN CURRICULUM
AND INSTRUCTION OF GRADUATE SCHOOL
SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ชื่อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

THE DEVELOPMENT OF THAI READING AND WRITING USING SQ4R LEARNING MANAGEMENT TECHNIQUES COMBINED WITH ELECTRONIC FOLKTALES OF GRADE 3 STUDENTS

ผู้วิจัย

นายสุทธิพร เชื้อขาว

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา เป็ญคาร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(อาจารย์ ดร.กุลพัฒน์ ยิ่งดำนุ่น)

..... ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษ์)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองวิทยานิพนธ์แล้ว

..... รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาถนเรศ อาคาสวรรณ) อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย

นายสุทธิพร เชื้อขาว ปีการศึกษา 2566

ปริญญา

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา เบ็ญการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

อาจารย์ ดร.กุลพัฒน์ ยิ่งดำนุ่น

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งหวังใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียน 30 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ 2) หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ 3) แบบทดสอบการอ่าน 4) แบบทดสอบการเขียน 5) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) การเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ เอส คิว โฟร์ อาร์, นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์, การอ่าน, การเขียน

Thesis Title	The Development of Thai Reading and Writing Using SQ4R Learning Management Techniques Combined with Electronic Folktales of Grade 3 Students	
Researcher	Mr. Suttiporn Chourkhaw	Academic year: 2023
Degree	Master of Education Program in Curriculum and Instruction	
Advisors	1. Assistant Professor Dr. Preeda Benkhan 2. Dr. Kullaphat Yingdumnoon	

Abstract

The purposes of this research were: 1) to compare Thai reading between pre-learning and post-learning through SQ4R learning management with electronic folktales for Grade 3 students; 2) to compare Thai writing between pre-learning and post-learning through SQ4R learning management with electronic folktales for Grade 3 students; and 3) to study student's satisfaction through the SQ4R learning management with electronic folktales. The research sample consisted of 30 Grade 3 students at Wat Thung Wang Nai school under Songkhla primary educational service area office 1 in semester 2, academic year 2023, multi-stage sampling method was employed. The research instruments were 1) lesson plans used SQ4R learning management with electronic folktales; 2) electronic folktales book; 3) Thai reading test; 4) Thai writing test; and 5) student satisfaction questionnaire. The data analysis were mean, standard deviation and the t-test.

The results were as follows: 1) Thai reading of Grade 3 students post learning though SQ4R learning management with electronic folktales was higher than pre-learning at .01 level with statistically significance. 2) Thai writing of Grade 3 students post learning though SQ4R learning management with electronic folktales was higher than pre-learning at .01 level with statistically significance. 3) Satisfaction of Grade 3 students through the SQ4R learning management with electronic folktales was at a highest level.

Keywords: SQ4R learning management, electronic folktales, reading, writing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ขึ้นมาได้ด้วยความสะดวกตากรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษ์ ประธานหลักสูตรสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.กุลพัฒน์ ยิ่งดำนัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงคณะกรรมการทุกท่าน ซึ่งได้ให้ความรู้ และเสียสละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำข้อคิดเห็น และชี้แจงแนวทาง ตรวจแก้ไขตั้งแต่เริ่มต้นงานวิจัยด้วยความเอาใจใส่ และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ คณะอาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่าน ที่ถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่งให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาจนดำเนินการวิจัยสำเร็จ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา จันทระจิตร อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา คุณเสาวรี เพชรจำรัส คุณสมุส สาแหละ ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดคลองเรียน) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา คุณปิยะวิทย์ ภาณุมาศ ณ อุดยยา ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา และคุณอนิรุทธิ์ จินชานา โปรแกรมเมอร์ บริษัท มายโฮสท์ จำกัด ในฐานะผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจเครื่องมือในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะ ทำให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู และบุคลากรโรงเรียนวัดแหล่มอุทิศ โรงเรียนบ้านบ่ออิฐ และโรงเรียนวัดทุ่งหวังใน ที่อำนวยความสะดวกอย่างดียิ่งในการดำเนินการทดลองเครื่องมือวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน รวมถึงเจ้าหน้าที่งานบัณฑิตศึกษาที่คอยดูแลช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่แต่บิดา มารดา บุรพจารย์ ที่ให้ความรัก ความห่วงใย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุทธิพร เชื้อขาว

พฤษภาคม 2567

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย	13
หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งหวังใน อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา	21
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์	25
นิทานพื้นบ้าน	31
การอ่าน	37
การเขียน	43
ความพึงพอใจ	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	57
แบบแผนการวิจัย	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	59
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	67
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	76
สรุปผล	76
อภิปรายผล	77
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	93
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	95
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	102
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือ	145
ประวัติผู้วิจัย	179

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	15
2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา	23
3 แบบแผนการวิจัย	58
4 ตารางค่าเฉลี่ย	60
5 ตารางค่าเฉลี่ย	62
6 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ	63
7 ตารางการจัดการเรียนรู้	68
8 ผลการเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการ จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	72
9 ผลการเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการ จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	73
10 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์	74
11 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว	146
12 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ทวดหัวนายแรง	148
13 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แก่นข้าว	150

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
14 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เขารักเกียรติ	152
15 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขาคุหา	154
16 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เจือกทอง เมืองสองเล	156
17 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เกาสี เกาห้า	158
18 ผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	160
19 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เกาหนู เกาแมว	161
20 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แก่นข้าว	162
21 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ทวดหัวนายแรง	163
22 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เขารักเกียรติ	164
23 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เขาคุหา	165
24 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เจือกทอง เมืองสองเล	166

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
25 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เงือกทอง เมืองสองเล	167
26 ผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์....	168
27 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย.....	169
28 แสดงการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความ เชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย โดยใช้สูตรของ D.R. Whitney and D.L. Saber ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย	171
29 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 (Kuder-Richardson) ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน	172
30 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย	173
31 แสดงการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความ เชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย โดยใช้สูตรของ D.R. Whitney and D.L. Saber ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย	174
32 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนภาษาไทยทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบา (Cronbach)	175
33 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับหนังสือนิทาน พื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	176
34 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโดยการจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับหนังสือนิทานพื้นบ้าน อิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งฉบับโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบา ค (Cronbach)	178

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
2 ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจ	53

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนที่จะจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ด้านการอ่านไว้ว่า ผู้เรียนต้องสามารถอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม เชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน อีกทั้งผู้เรียนจะต้องเข้าใจ และสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดี และวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 39)

การอ่านถือเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ใช้สายตาและใช้สมองในการรับรู้ความหมาย รวมไปถึงความเข้าใจจากสิ่งที่อ่าน ถ้าหากว่ามนุษย์ไม่มีการจดบันทึกเรื่องราวความเป็นมาของตนเองในอดีต อีกทั้งมนุษย์ไม่รู้จักรับรู้ความหมายของภาษาที่กลุ่มชนนั้น ๆ ใช้ในการบันทึก โดยเฉพาะไม่รู้จักรับรู้การอ่าน ย่อมทำให้มนุษย์ขาดการเรียนรู้ และขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิพย์สุนทร อนันบุตร (2551: 5) ที่ได้ให้คำจำกัดความว่า การอ่าน คือ การรับสารในการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาใดย่อม ประกอบด้วย 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายส่ง > สาร > ฝ่ายรับ ฝ่ายส่งสารย่อมส่งโดยการพูดหรือการเขียน ฝ่ายรับสารจึงรับได้โดยการฟังหรือการอ่าน

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญอย่างมากต่อการศึกษาทั้งวิชาภาษาไทยและรายวิชาอื่น ๆ เพื่อใช้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความเข้าใจให้ครูและผู้อื่นได้รับทราบ สำหรับในชีวิตประจำวัน มนุษย์ต้องใช้การเขียนในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ ตลอดจนการเขียนหรือการบันทึกโดยย่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น การเขียนจึงผ่านกระบวนการคิดอย่างมีแบบแผน และสรุปเรื่องราวให้ได้ใจความอันสมบูรณ์ ครบถ้วน การเขียนจึงเป็นทักษะหนึ่งของการสื่อสารที่มีความสำคัญในการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ถึงจุดมุ่งหมาย และเจตนาของผู้เขียน ดังที่ จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ (2555: 287) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะหนึ่งของการใช้ภาษาที่มีความจำเป็นต่อสังคมในปัจจุบัน ถ้าผู้เขียนส่งสารในการเขียนไม่ดี เช่น การสะกดผิดมาก หรือเขียนไม่ชัดเจน อาจส่งผลให้ผู้อ่านหรือผู้รับสารเข้าใจผิด หรืออาจทำให้เกิดการผิดพลาด ผดุง อารยะวิญญู (2544: 23) และวรรณิ โสมประยูร (2542: 18) กล่าวถึง การเขียนในทำนองเดียวกันว่าการเขียนเป็นทักษะสูงสุดในกระบวนการทางภาษา ที่เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการออกมา เพื่อแสดงถึงแนวคิดของผู้เขียน และสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญาของบุคคล โดยการนำคำมาเรียงร้อยกันอย่างเป็นระบบ และถูกต้องตามหลักภาษาไทย

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนในมิติ O – NET และ NT ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2563 ในประเด็นการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยด้านภาษาไทย พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.25 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยร้อยละของระดับศึกษาธิการภาค (ภาค 5) และระดับประเทศรายด้าน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละของระดับศึกษาธิการภาค และระดับประเทศ โดยจำแนกตามระดับคุณภาพ ดังนี้ มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 13.89 ระดับดี ร้อยละ 33.77 ระดับพอใช้ ร้อยละ 33.19 และระดับปรับปรุง ร้อยละ 19.13 และจากรายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนในมิติการทดสอบ O - NET ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาภาษาไทย พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 57.47 (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา, 2563: 20)

การแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ซึ่งการสอนโดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ได้มีการปรับปรุงมากจากการสอนในรูปแบบ เอส คิว ทรี อาร์ ของฟรานซิส พี.โรบินสัน (Francis P.Robinson) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านแห่งมหาวิทยาลัยไอโฮโอ เป็นการอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องโดยการตอบคำถามที่กำหนดไว้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ Survey (S) คือ การสำรวจ Question (Q) คือ การตั้งคำถาม Read (R) คือ การอ่านอย่างรอบคอบ Record (R) คือ การจดบันทึก Recite (R) คือ การสรุปใจความสำคัญ และ Reflect (R) คือ การทบทวน

(สุคนธ์ สิ้นธพานนท์และคณะ, 2554: 225) ดังที่ มั่นทนา อุตทอง (2561: 86) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ พรพรรณ พูลเขาล้าน (2563: 49) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับเทคนิค SQ4R พบว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับเทคนิค SQ4R ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงขึ้น

ดังนั้น หากนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจ และมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้น อีกทั้งยังเกิดทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ อาทิ การสำรวจ การตั้งคำถาม หรือการจดบันทึกความรู้ที่ได้รับจากการอ่าน ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนวิชาภาษาไทย และพบว่ากิจกรรมที่จะมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความสามารถทางด้านภาษาของเด็ก คือ นิทาน เพราะนิทานเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจและการรับรู้ให้กับเด็ก ๆ ได้ (กุลยา ตันติผลชีวะ, 2541) ดังนั้น หากจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเอส คิว โฟร์ อาร์ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน ซึ่งจะเป็นนิทานพื้นบ้านที่เป็นเรื่องราว ตำนาน หรือประวัติต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา และจังหวัดใกล้เคียงของนักเรียน จึงถือว่าเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวกับนักเรียนเป็นอย่างมาก อีกทั้งการใช้นิทานพื้นบ้านจะเป็นการกระตุ้น ช่วยส่งเสริม และช่วยพัฒนานักเรียนให้ได้ฝึกปฏิบัติ และได้ลงมือกระทำด้วยตัวเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องการอ่านหรือการเขียน อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจเรียน และเห็นความสำคัญของการเรียนมากยิ่งขึ้น

ด้วยความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาของนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการอ่านและการเขียน ถือเป็นทักษะหลักในการพัฒนานักเรียน อีกทั้งถ้าหากนักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนที่ดี จะส่งผลทำให้ทักษะอื่น ๆ ดีขึ้นตามมาด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อิเล็คทรอนิกส์ แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพราะการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะเป็นการพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนได้ เนื่องจากมีการจัดการเรียนรู้เป็นขั้นตอน มีการทบทวนความรู้ และการตั้งคำถามอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจ ชื่นชอบ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ไว้ดังนี้

- 1) เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 2) เพื่อเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

สมมติฐานการวิจัย

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

- 1) การอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- 2) การเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 149 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งหวังในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียน 30 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยการสุ่มจับฉลากศูนย์เครือข่ายการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 เมื่อได้ศูนย์เครือข่ายการศึกษาแล้ว จึงสุ่มจับฉลากชื่อสถานศึกษาในสังกัดศูนย์เครือข่ายการศึกษา ได้โรงเรียนวัดทุ่งหวังใน มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจึงจับฉลากห้องเรียนมา 1 ห้องเรียน

2) ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 การอ่านภาษาไทย

2.2.2 การเขียนภาษาไทย

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

3) เนื้อหา

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ต่อการพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

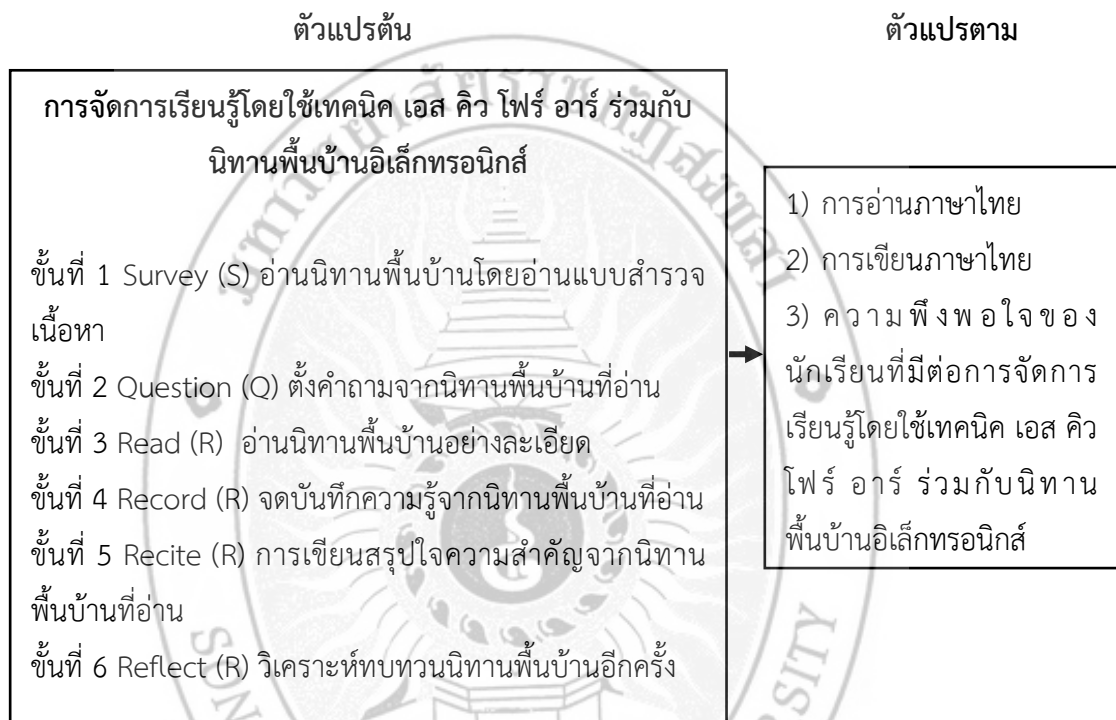
- 3.1 นิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว
- 3.2 นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดหัวนายแรง
- 3.3 นิทานพื้นบ้าน เรื่อง แก่นข้าว
- 3.4 นิทานพื้นบ้าน เรื่อง เขารักเกียรติ
- 3.5 นิทานพื้นบ้าน เรื่อง เขาคุหา
- 3.6 นิทานพื้นบ้าน เรื่อง เจือกทอง เมืองสองเล
- 3.7 นิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะสี่ เกาะห้า

4) ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยทำการทดลองสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 15 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ไว้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ในด้านของทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจะแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 Survey (S) อ่านนิทานพื้นบ้านโดยอ่านแบบสำรวจเนื้อหา

ขั้นที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถามจากนิทานพื้นบ้านที่อ่าน

ขั้นที่ 3 Read (R) การอ่านนิทานพื้นบ้าน โดยอ่านซ้ำอย่างละเอียด

ขั้นที่ 4 Record (R) การจดบันทึกความรู้จากนิทานพื้นบ้านที่อ่านเรื่องนั้น ๆ

ขั้นที่ 5 Recite (R) การเขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานพื้นบ้านที่อ่าน

ขั้นที่ 6 Reflect (R) การวิเคราะห์หรือทบทวนนิทานพื้นบ้านอีกครั้ง

2. นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องราวที่เป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ได้คิดค้น หรือเล่าจากเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในอดีต แล้วเล่าต่อ ๆ สืบทอดกันมาเป็นเวลายาวนาน ผู้วิจัยได้เลือกศึกษานิทานพื้นบ้านภาคใต้ จำนวน 7 เรื่อง คือ นิทานพื้นบ้านเรื่องเกาะหนู เกาะแมว เรื่องทวดหัวนายแรง เรื่องแก่นข้าว เรื่องเขารักเกียรติ เรื่องเขาคูหา เรื่องเงือกทองเมืองสงเล และเรื่องเกาะสี่ เกาะห้า มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากนิทานพื้นบ้านทั้ง 7 เรื่องที่นำมาใช้นั้นล้วนเป็นประวัติ และเป็นตำนาน เรื่องเล่าของจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดสงขลา อีกทั้งยังเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวกับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนเป็นคนภายในจังหวัดสงขลา จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ มีความเข้าใจ และสามารถนำนิทานพื้นบ้านทั้ง 7 เรื่องไปเล่าต่อ หรือเผยแพร่ต่อ เพื่อจะได้ร่วมอนุรักษ์ภูมิปัญญานี้ไว้สืบไป

3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โพร อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งแบ่งออกได้ออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Survey (S) การอ่านแบบคร่าว ๆ หรืออ่านแบบสำรวจเนื้อหาด้วยการอ่านสำรวจหนังสือนิทานพื้นบ้านที่ครูกำหนดให้ โดยอ่านแบบผ่าน ๆ สายตา ไม่ได้เจาะลึกลงรายละเอียดในส่วนเนื้อหาของเรื่อง

ขั้นที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถาม โดยการตั้งคำถามจากนิทานพื้นบ้านที่ได้อ่านแบบสำรวจมาแบบผ่าน ๆ ซึ่งในการตั้งคำถามนี้นักเรียนอาจจะตั้งคำถามจากสิ่งที่นักเรียนสงสัยหรือตั้งคำถามจากเนื้อหาตอนใด ตอนหนึ่งจากเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 Read (R) การอ่าน จากการได้อ่านนิทานพื้นบ้านแบบคร่าว ๆ และฝึกตั้งคำถามจากนิทานพื้นบ้านที่อ่าน ขั้นตอนนี้จะเป็นการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่องเดิมโดยจะอ่านอย่างละเอียดแล้วพิจารณานิทานพื้นบ้านเรื่องดังกล่าวในประเด็นที่ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

ขั้นที่ 4 Record (R) การจดบันทึก โดยให้นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านนิทานพื้นบ้านในขั้นตอนที่ 3 โดยจดบันทึกในส่วนที่สำคัญ หรือจดเฉพาะสิ่งที่จำเป็นของเรื่องที่อ่านไป

ขั้นที่ 5 Recite (R) การเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยเขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านไป โดยการเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องจะใช้ประเด็นจากขั้นตอนที่ 3 มาเป็นหัวข้อในการสรุป นั่นคือ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร จากนั้นให้นักเรียนลองเขียนสรุปตามหัวข้อ โดยใช้สำนวนภาษาเป็นของตนเอง กระชับ แต่ได้ใจความสมบูรณ์

ขั้นที่ 6 Reflect (R) วิเคราะห์ ทบทวน โดยให้นักเรียนวิเคราะห์ หรือทบทวนในส่วนเนื้อหาของเรื่องของนิทานพื้นบ้านอีกครั้ง เพื่อทบทวนดูว่าเข้าใจในทุกเนื้อหาหรือยัง ถ้ายังก็ให้นักเรียน

ย้อนกลับไปทำตามขั้นตอนตอนต้นอีกครั้ง เพื่อที่จะได้เข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้ และสามารถเล่าหรืออธิบายใจความสำคัญของนิทานพื้นบ้านเรื่องนั้น ๆ ให้แก่ผู้อื่นได้รับฟังได้

4. การอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการอ่านนิทานพื้นบ้าน บทความ สารคดี โดยเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ อ่านเพื่อวิเคราะห์ และอ่านเพื่อประเมินค่าของเรื่องที่กำหนดให้ แล้วนำความรู้ที่ได้รับมาตอบคำถามจากนิทานพื้นบ้าน บทความ สารคดี โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว วัดจากแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. การเขียนภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการเขียนตอบคำถามจากนิทานพื้นบ้าน เรื่องที่กำหนดให้ โดยต้องอ่านและทำความเข้าใจอย่างละเอียด เพื่อนำมาตอบคำถามให้ครอบคลุมทั้ง 5 ประเด็น คือ 1. เรื่องที่อ่านกล่าวถึงใคร 2. ทำอะไร 3. ที่ไหน 4. เมื่อไร และ 5. อย่างไร โดยเขียนให้ถูกต้องตามอักขระวิธี กระชับ เข้าใจง่าย และใช้สำนวนภาษาของตนเอง วัดจากแบบทดสอบการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง ความรู้สึกชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของภาคใต้ วัดโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยเรื่องนี้มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อนักเรียน ครู อาจารย์ รวมไปถึงบุคลากรทางการศึกษา ที่สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย สามารถสื่อสารออกมาได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอ่านและฝึกเขียนภาษาไทยไปปรับประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านเพิ่มขึ้น
4. คุณครูได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาไทยมาปรับประยุกต์ใช้กับเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 1.1 ความสำคัญของภาษาไทย
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งหวังใน อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์
 - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์
 - 3.2 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์
 - 3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์
 - 3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์
 - 3.5 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์
4. นิทานพื้นบ้าน
 - 4.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน
 - 4.2 ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน
 - 4.3 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน
 - 4.4 วิธีการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้าน
 - 4.5 คุณค่าและประโยชน์ของนิทานพื้นบ้าน

5. การอ่าน

- 5.1 ความหมายของการอ่าน
- 5.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 5.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 5.4 ข้อควรปฏิบัติในการอ่าน
- 5.5 การวัดและประเมินผลจากการอ่าน

6. การเขียน

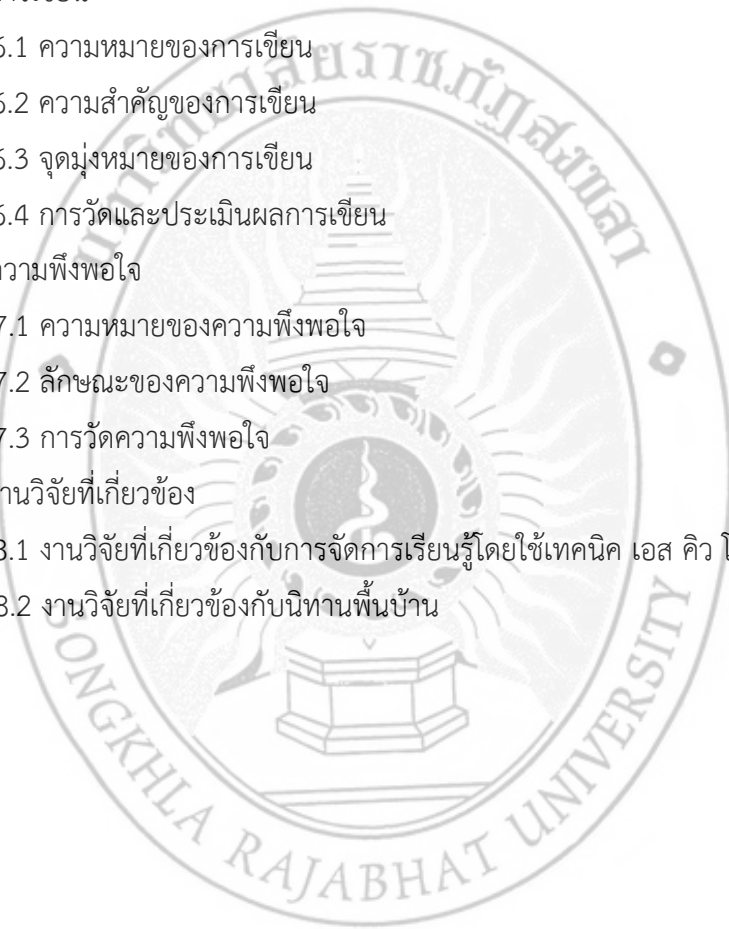
- 6.1 ความหมายของการเขียน
- 6.2 ความสำคัญของการเขียน
- 6.3 จุดมุ่งหมายของการเขียน
- 6.4 การวัดและประเมินผลการเขียน

7. ความพึงพอใจ

- 7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 7.2 ลักษณะของความพึงพอใจ
- 7.3 การวัดความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์
- 8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามประเด็นต่อไปนี้

1. ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

3. คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง คำสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้เข้าใจ ความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

เล่ารายละเอียด และบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น รู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวน ให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำ และพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดี และวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่น สำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยาน และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 การอ่าน	
มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย
1) อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	- คำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงมาตราและไม่ตรงมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะ และสระไม่ออกเสียง - คำพ้องและคำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ๓ ฤ
2) อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน หรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น เรื่องเล่าสั้น ๆ บทเพลง และบทร้อยกรอง บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ข่าวและเหตุการณ์ประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน
3) ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
4) ลำดับเหตุการณ์ และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	
5) สรุปความรู้ และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	
6) อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
7) อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติ ตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติ หรือ ข้อแนะนำ เช่น คำแนะนำในชีวิตประจำวัน หรือประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
8) อธิบายความหมายของข้อมูล จากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ
9) มีมารยาทในการอ่าน	มีมารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่าน หรือชะโงกหน้าไปอ่าน ขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่
สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงาน ข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้น คว้าอย่างมีประสิทธิภาพ	
1) คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตาม รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2) เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ อย่างชัดเจน	การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
3) เขียนบันทึกประจำวัน	การเขียนบันทึกประจำวัน
4) เขียนจดหมายลาครู	การเขียนจดหมายลาครู
5) เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
6) มีมารยาทในการเขียน	มีมารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - มีขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ 1) เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้ และความบันเทิง 2) บอกสาระสำคัญจากการฟัง และการดู 3) ตั้งคำถาม และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และดู 4) พูดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟัง และดู 5) พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	การจับใจความ และพูดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟัง และดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่า และสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าว และเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - เพลง การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตนเอง แนะนำสถานที่ในโรงเรียน และในชุมชน หรือแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพูดขออภัย การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณ และขอโทษ การพูดปฏิเสธ และการพูดชักชวน

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
6) มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดัง หรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำ และกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

1) เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

- การสะกดคำ การแจกลูกและการอ่านเป็นคำ
- มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา
- การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ
- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	- คำที่มีอักษรนำ - คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ - คำที่มี ฤ ฦ - คำที่ใช้ บัน บรร - คำที่ใช้ รร - คำที่มีตัวการันต์ - ความหมายของคำ
2) ระบุชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดของคำได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
3) ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	การใช้พจนานุกรม
4) แต่งประโยคง่าย ๆ	การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอรู้เรื่อง - ประโยคคำสั่ง
5) แต่งคำคล้องจอง และคำขวัญ	- คำคล้องจอง - คำขวัญ
6) เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่น ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	- ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม	
มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน - นิทาน หรือเรื่องในท้องถิ่น - เรื่องสั้นง่าย ๆ ปริศนาคำทาย
1) ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	- บทร้อยกรอง - เพลงพื้นบ้าน
2) รู้จักเพลงพื้นบ้าน และเพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น	- เพลงกล่อมเด็ก - วรรณกรรม และวรรณคดีในบทเรียน
3) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน	และตามความสนใจ
4) ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและ บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยาน และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

การจัดทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สาระการเรียนรู้สำคัญจำนวน 3 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน
สาระที่ 2 การเขียน และสาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดทุ่งหวังใน อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดทุ่งหวังใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามประเด็น ดังต่อไปนี้

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท 13101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เวลาเรียน 220 ชั่วโมง

อ่านออกเสียงคำ อ่านหนังสือตามความสนใจ อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ แผนภูมิ ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อแนะนำ บอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น และบทร่ายกรองง่าย ๆ ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ หรือเรื่องที่เกี่ยวกับท้องถิ่น อำเภอเมืองสงขลา ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิด โดยใช้ทักษะกระบวนการอ่าน กระบวนการคิด การสังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน ผึกทักษะการอ่านจนเกิดความชำนาญใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน คัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด และตัวครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เขียนบันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีวินัยในการเขียน โดยใช้ทักษะกระบวนการเขียน กระบวนการคิดวิเคราะห์ เพื่อฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และดู ทั้งที่เป็นความรู้ และความบันเทิง บอกสาระสำคัญจากการฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดย่อแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พุดโน้มน้าว เชิญชวน พุดสื่อสารได้อย่างชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มีจิตสาธารณะ และอยู่อย่างพอเพียง มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด โดยใช้กระบวนการฟัง กระบวนการการดู กระบวนการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ เขียนสะกดคำและบอกความหมายคำ ระบุชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง และคำขวัญ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ เพื่อศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้กระบวนการทักษะทางภาษา กระบวนการสื่อความ

กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูล เพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย

ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน ท่องบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการสื่อความ กระบวนการทางภาษา กระบวนการอ่าน เพื่อให้เห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป 3/1 ,ป 3/2, ป 3/3, ป 3/4, ป3/5, ป 3/6, ป 3/7, ป 3/8, ป3/9

ท 2.1 ป 3/1 ,ป 3/2, ป 3/3, ป 3/4, ป3/5, ป 3/6

ท 3.1 ป 3/1 ,ป 3/2, ป 3/3, ป 3/4, ป3/5, ป 3/6

ท 4.1 ป 3/1 ,ป 3/2, ป 3/3, ป 3/4, ป3/5, ป 3/6

ท 5.1 ป 3/1 ,ป 3/2, ป 3/3, ป 3/4

รวมทั้งหมด 31 ตัวชี้วัด

ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เวลา 220 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 100 คะแนน

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
1	นิทานแสนสนุก	ท 1.1 ป.3/1, ป.3/2 ท 2.1 ป.3/1 ท 3.1 ป.3/1 ท 4.1 ป.3/1, ป.3/6 ท 5.1 ป.3/1	22	7
2	ล่ายุควรรณคดี	ท 1.1 ป.3/3, ป.3/4 ท 2.1 ป.3/2 ท 3.1 ป.3/2, ป.3/5 ท 4.1 ป.3/2 ท 5.1 ป.3/2	22	7
3	สุขสันต์บทความ	ท 1.1 ป.3/7, ป.3/8 ท 2.1 ป.3/3, ป.3/4 ท 3.1 ป.3/3 ท 4.1 ป.3/3 ท 5.1 ป.3/3	22	7
4	ติดตามเรื่องสั้น	ท 1.1 ป.3/5, ป.3/9 ท 2.1 ป.3/4, ป.3/5 ท 3.1 ป.3/5 ท 4.1 ป.3/5 ท 5.1 ป.3/4	22	7

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
5	อัจฉริยวรรณกรรม	ท 1.1 ป.3/6 ท 2.1 ป.3/2 ท 3.1 ป.3/4, ป.3/6 ท 4.1 ป.3/3, ป.3/4 ท 5.1 ป.3/1	22	7
	สรุปบทวนภาพรวม (สอบปลายภาคเรียนที่ 1)		10	15
6	ตำนานพื้นบ้าน	ท 1.1 ป.3/1, ป.3/2 ท 2.1 ป.3/1 ท 3.1 ป.3/1 ท 4.1 ป.3/1 ท 5.1 ป.3/1, ป.3/2	22	7
7	สืบสานวรรณคดี	ท 1.1 ป.3/3, ป.3/4 ท 2.1 ป.3/2 ท 3.1 ป.3/2, ป.3/5 ท 4.1 ป.3/2 ท 5.1 ป.3/2	22	7
8	สารคดีน่ารู้	ท 1.1 ป.3/7, ป.3/8 ท 2.1 ป.3/3, ป.3/4 ท 3.1 ป.3/3 ท 4.1 ป.3/6 ท 5.1 ป.3/3	22	7
9	เชิดชูบทละคร	ท 1.1 ป.3/5, ป.3/9 ท 2.1 ป.3/5, ป.3/6 ท 3.1 ป.3/5 ท 4.1 ป.3/5 ท 5.1 ป.3/4	22	7

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
10	วรรณกรรมร่วมสมัย	ท 1.1 ป.3/6 ท 2.1 ป.3/2 ท 3.1 ป.3/4, ป.3/6 ท 4.1 ป.3/4, ป.3/5 ท 5.1 ป.3/1	22	7
	สรุปบทวนภาพรวม (สอบปลายภาคเรียนที่ 2)		10	15
	รวมทั้งสิ้นตลอดปี		220	100

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องตำนานพื้นบ้าน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดวิเคราะห์ และช่วยให้นักเรียนเข้าใจรายอย่างละเอียดอย่างถ่องแท้ ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพในการอ่านเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นเทคนิคในการอ่านที่มีผู้นิยมใช้กันมาก โดยผู้ริเริ่มคือ โรบินสัน (Robinson) มีรายละเอียด ดังนี้

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

พนิตนาฏ ชูฤกษ์ (2551: 117) กล่าวว่า เทคนิคการอ่านแบบสำเร็จรูปอีกเทคนิคหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านตำรา คือ เทคนิค SQ4R เป็นเทคนิคการอ่านแบบจำกัดความเร็ว ช่วยให้ผู้อ่านตำราอย่างมีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว ประกอบด้วยขั้นตอนการอ่าน คือ Survey (S), Question (Q), Read (R), Recite (R), Record (R), และ Review (R)

สุนทร สีนรพานนท์ และคณะ (2554: 224) ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบ SQ4R ไว้ว่า เป็นเทคนิคการสอนอ่านคร่าว ๆ เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่อง โดยให้นักเรียนอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจหาใจความสำคัญของเรื่อง (Survey) และต่อจากนั้นเป็นการตั้งคำถามโดยเปลี่ยนจากใจความสำคัญของเรื่องเป็นการตั้งคำถาม (Question) ขั้นต่อไปให้นักเรียนได้อ่านบทอ่าน เพื่อหาคำตอบโดยละเอียด (Read) แล้วให้นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ (Record) ขั้นต่อไปให้นักเรียนได้มี

โอกาสเล่าเรื่อง หรือทบทวนเรื่องที่อ่านจากข้อมูลที่ได้จดบันทึกไว้ (Recite) ขั้นตอนสุดท้ายให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนได้อ่าน

Gunning (1996: 196-197) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R หมายถึง วิธีการสอนอ่านที่เป็นระบบเป็นวิธีการสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านการตีความ ขยายความสรุป และจับใจความสำคัญจากการอ่านด้วยตนเองซึ่งการสอนแบบ SQ4R เน้นการอ่านซ้ำ ๆ จนกว่าจะเข้าใจ และจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ ถึงแม้เป็นการสอนเน้นทักษะการอ่าน แต่ครูจะต้องสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ประกอบด้วย การฟัง พูด อ่าน และเขียน อีกทั้งในชีวิตประจำวันของเราจะอ่านสิ่งใดก็จะอ่านอย่างมีจุดประสงค์ และมักจะอ่านมาจากสื่อต่าง ๆ

จากความหมายที่นักวิชาการได้ให้ไว้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ จะเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนต่าง ๆ นำมาใช้ในการฝึกทักษะอ่านภาษาไทย โดยในแต่ละขั้นนั้นจะมีความแตกต่างกัน โดยจะเรียงระดับความยากง่ายขึ้นไปตามขั้นตามลำดับ ซึ่งการอ่านภาษาไทยแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ จะช่วยทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการสอนอ่านที่พัฒนามาจากวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการสอนอ่านแบบ เอส คิว ทรี อาร์ Bernadowski (2010: 56-57) กล่าวว่า Robinson ได้เสนอวิธีสอนแบบ SQ3R ไว้ว่าเป็นกลยุทธ์การเรียนการสอนที่ใช้กับข้อความอธิบาย หรือสารคดี กลยุทธ์การอ่านนี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถจัดระเบียบและสังเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถเรียกคืนได้ง่าย เมื่อจำเป็น SQ3R ไม่ใช่เพียงเป็นกลยุทธ์การอ่านที่มีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังเป็นทักษะในการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์เมื่อเตรียมตัวสอบ เป็นขั้นตอนห้าขั้นตอนซึ่งรวมถึงการสำรวจบทก่อนอ่าน ถามคำถามเกี่ยวกับข้อความ ขณะอ่านข้อความ ท่องสิ่งที่อ่านหลังจากอ่าน และทบทวนข้อมูลที่ได้เรียนรู้หลังจากอ่านข้อความ กลยุทธ์นี้ช่วยให้นักเรียนปรับปรุงความเข้าใจของตนเอง เพราะเน้นทักษะทางปัญญาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการอธิบายซึ่งสนับสนุนข้อความ เช่น หัวเรื่องย่อยอย่างในตำรา บทความวิชาการ และเว็บไซต์ที่มีการออกแบบอย่างดี เพื่อเสริมสร้างการอ่านข้อมูล และการอ่านเพื่อจุดประสงค์ ซึ่งการสอนแบบ SQ3R มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) Survey: การสำรวจ เมื่อเราอ่านข้อความต่าง ๆ เราจะทำการจับใจความสำคัญจากข้อความ โดยที่เราไม่จำเป็นต้องอ่านทั้งหมด โดยเราอาจจะดูจากกราฟ รูปภาพ เราก็จะรู้ใจความของข้อความนั้น แล้วนำมาจัดการ เรียบเรียง ข้อความที่เราอ่านด้วยความเข้าใจของเราเอง

2) Question: การถาม เมื่ออ่านข้อความ หรือคำถาม เราต้องตั้งคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม จากหัวข้อใหญ่ไปหัวข้อย่อย เพื่อทำความเข้าใจในข้อความ หรือคำถามนั้น เราต้องเรียนทำความเข้าใจจากคุณครู หรือหัวข้อคำถามนั้น โดยเราสามารถเริ่มอ่านหัวข้อใหญ่ เพื่อให้เรามีความเข้าใจหรือความรู้เพิ่มมากขึ้น

3) Read: การอ่าน อ่านข้อความนั้นแล้วจับเฉพาะใจความสำคัญของหัวข้อนั้น ๆ มาเขียน ใส่สมุดเล่มเล็ก ๆ เป็นคำถามหลักแต่ละข้อ เพื่อทำความเข้าใจให้มากขึ้น และง่ายต่อการจดจำ

4) Recite: การจำ พยายามจดจำ หรือเรียบเรียงข้อความ หรือคำถามเป็นอย่างไร โดยเรียบเรียงข้อความที่เป็นของตัวเอง วิธีนี้ช่วยในการจดจำ และทำให้เข้าใจมากขึ้น

5) Review: การทบทวน กลับไปอ่านข้อความ หรือคำถามนั้นอีกครั้ง เพื่อเช็คเข้าใจ จดจำใจความหลัก ได้มากขึ้นภายในระยะเวลาสั้น ๆ

ต่อมาในปี 1984 วอลเตอร์ พอค (Walter Pauk) ได้เสนอแนะวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยมีการเพิ่มขึ้นตอนบันทึก (Record) หลังจากนักเรียนได้อ่านบทอ่าน และเปลี่ยนขั้นตอน การทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนให้นักเรียนได้วิเคราะห์บทอ่าน (Reflect) สุนทร สินธพานนท์ และคณะ (2545: 289) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า SQ4R เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่อ่าน ได้เร็วขึ้น สามารถจับใจความของเรื่องได้ดี บอกรายละเอียด จดจำเรื่องที่อ่าน และสามารถทบทวน เรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ การสอนอ่านที่พัฒนามาจากวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสอนอ่านแบบ เอส คิว ทรี อาร์ ซึ่งทั้งสอง รูปแบบทั้งก่อนพัฒนาและหลังจากการพัฒนาแล้ว ถือว่าในส่วนของรายละเอียดขั้นตอนมีความ คล้ายคลึงกันอยู่ประมาณหนึ่ง แต่การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ที่พัฒนาขึ้น จะเพิ่มขึ้นตอนลงไป เพื่อที่จะทำให้การฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยให้เกิดเกิดความละเอียด และสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านมากยิ่งขึ้น

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

สุนทร สินธพานนท์ และคณะ (2554: 289) ได้เสนอการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่จัดทำบรรยากาศให้ผู้รู้สึกสบาย ไม่เคร่งเครียด เสนอสิ่งเร้า เพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ การเสนอเนื้อหาใหม่สำหรับการอ่าน ผู้สอนอาจ กำหนดให้นักเรียนเตรียมมาเอง หรือผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมก็ได้ เพราะการสอนมีวัตถุประสงค์ให้ ผู้อ่านได้นำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพราะฉะนั้นสื่อที่นำมาใช้เป็นของจริง (Authentic Materials) อาทิ โฆษณา ข่าว จดหมาย ใบสมัครงาน จุลสาร ฯลฯ

2) ขั้นสอน ซึ่งกระทำการสอนตามระบบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ มี 6 ขั้นตอน คือ

2.1) ขั้นสำรวจ (Survey) อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป การอ่านคร่าว ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ได้

2.2) ขั้นตั้งคำถาม (Question) การตั้งคำถาม จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้ อยากเห็น ดังนั้นจึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว และที่สำคัญก็คือ คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไร หรือใครบ้าง ตอนไหน และเมื่อไร อย่างไรก็ตามควรพยายามตั้งคำถามให้ได้ เพราะจะช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดหมาย และสามารถจับประเด็นสำคัญได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด

2.3) ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read) การอ่านข้อความในบท หรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอย่างละเอียด และในขณะเดียวกัน ก็ค้นหาคำตอบ สำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความ และจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ถ้านึกคำถามได้อีก ก็อาจใช้วิธีจดบันทึกไว้ในที่ว่างริมหน้าหนังสือก่อน แล้วตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้รับคำตอบที่ต้องการ

2.4) ขั้นจดบันทึก (Record) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งจดบันทึกในส่วนที่สำคัญ และสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อความอย่างรัดกุมหรือย่อ ๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน

2.5) ขั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใด หรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

2.6) ขั้นวิเคราะห์ (Reflect) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่าน แล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้อง หรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้งอาจขยายความในสิ่งที่ได้อ่านโดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่าน กับความรู้เดิมโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

3) ขั้นสรุปและประเมินผล

เมื่อจบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ แล้วถ้าผู้สอนจะต้องมีการวัดผล และประเมินผลว่านักเรียนได้ความรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินความสามารถเพื่อนำผลมาพัฒนานักเรียนและช่วยผู้ที่เรียนอ่อน โดยอธิบายเพิ่มเติม ให้แบบฝึกมากขึ้น หรือสำหรับผู้ที่ยากก็อาจจะให้แบบฝึกเสริมให้มีทักษะเพิ่มขึ้นอีกก็ได้

Wong, 2000 (อ้างถึงใน มยุรฉัตร ฉัตรพุฒิชัย, 2559: 35) ได้กล่าวถึง การอ่านแบบ SQ4R ivaว่ามี 6 ขั้นตอน โดยเสนอแนะวิธีการอ่านโดยใช้แต่ละขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นการสำรวจ (Survey) หมายถึง การมองภาพรวมทั้งหมดของบทอ่าน การอ่านสังเกตส่วนสำคัญของบทอ่าน และการหาจุดสำคัญในตอนจบของบทอ่าน ประโยชน์ของการสำรวจนั้นมีอยู่หลายด้านดังนั้น การสำรวจทั้งหมดของบทอ่านเป็นสิ่งที่ถูกแนะนำเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านสามารถสำรวจเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของบทอ่านก็ได้ หากบทอ่านนั้นยาวจนเกินไป เพื่อเป็นการสำรวจบทอ่าน ขั้นตอนต่อไปนี้เป็นส่วนที่ควรจะทำ การสำรวจ เช่น ชื่อเรื่อง ส่วนนำ

2) ขั้นการตั้งคำถาม (Questions) ในขั้นนี้เป็นการสร้างคำถามสำหรับแต่ละหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยโดยใช้คำต่อไปนี้ which, when, what, why, where, how หรือ who ในการตั้งคำถาม การตั้งคำถามเป็นการพัฒนาความเข้าใจของผู้อ่าน และคำถามนั้นสามารถนำไปใช้ในการทบทวนบทอ่าน

3) ขั้นการอ่าน (Reading) ในขั้นการอ่านนี้จะกระตุ้นให้ผู้อ่าน อ่านอย่างระมัดระวังสำหรับหนังสือเรียนส่วนใหญ่ ผู้อ่านควรอ่านเพียงหนึ่งย่อหน้า และหยุดอ่าน ซึ่งวิธีนี้ทำให้ผู้อ่านสามารถสร้างความเข้าใจในแต่ละย่อหน้าได้ดี

4) ขั้นจดบันทึก (Record) การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการหาใจความสำคัญ และการจดจำรายละเอียดสนับสนุน หลังจากผู้อ่านอ่านหนึ่งย่อหน้าอย่างละเอียดแล้ว ขั้นต่อไป คือ ขั้นจดบันทึกโดยการใช้การจดบันทึกข้อมูลที่สำคัญ ผู้อ่านสามารถใช้วิธีการจดบันทึก เช่น การขีดเส้นใต้ หรือการขีดเน้นข้อความ การจดบันทึกด้านข้างหนังสือ หรือการใช้แผนผังความคิด เป็นต้น

5) ขั้นการจดจำ (Recite) ก่อนที่ผู้อ่านจะอ่านในย่อหน้าถัดไป ผู้อ่านควรหยุดอ่าน และใช้ขั้นการจดจำขั้นนี้ให้บันทึกใจความสำคัญรวมไปถึงรายละเอียดสนับสนุน และจดจำข้อมูลใหม่ ๆ ที่หามาได้ การสรุปข้อมูลที่อ่านมาควรเขียนลงในบันทึก เปล่งเสียงออกมาและเติมคำตอบจากคำถามให้สมบูรณ์

6) ขั้นทบทวน (Review) หลังจากผู้อ่านดำเนินการในขั้นการสำรวจ การตั้งคำถาม การอ่านการจดบันทึก และการจดจำแล้ว ขั้นทบทวนเป็นขั้นสุดท้าย ซึ่งทำได้โดยวิธีดังต่อไปนี้ เช่น ตอบคำถามในส่วนท้ายของบท ตอบคำถามในขั้นตั้งคำถาม ศึกษา และจดจำจากบันทึกที่เขียนในขั้นจดบันทึก หรือการเขียนสรุปความจากบทอ่าน เป็นต้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ในด้านของทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อเป็นตัวช่วยในการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านด้วยตัวของตัวนักเรียนเอง โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ มีขั้นตอนสำคัญ ๆ ด้วยกัน 3 ประการ คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่่จะอ่านภาษาไทย ขั้นสอน เป็นการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทย โดยมีขั้นตอน 1) Survey (S) ให้นักเรียนอ่านสำรวจ 2) Question (Q) นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่่อ่าน 3) Read (R) นักเรียนอ่านอย่างละเอียด 4) Record (R) นักเรียนจดบันทึกการอ่าน 5) Recite

(R) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง และ 6) Reflect (R) นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์เรื่อง และในขั้นตอนสุดท้าย คือ ขั้นสรุป นักเรียนและครูร่วมกันสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากการเรียน

4. ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

จากการศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ผู้วิจัยได้นำเสนอในส่วนที่สำคัญ ดังนี้

รัตนภณท์ เลิศคำฟู (2547: 55-58) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า วิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่ดี มีขั้นตอนเป็นระบบชัดเจน เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ นอกจากนั้นในแต่ละขั้นตอนยังกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดตลอดเวลา กล่าวแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยเฉพาะการตั้งคำถามนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดหมาย ทำให้อ่านอย่างมีขอบเขต ซึ่งส่งผลให้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีกว่าการไม่ตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2554: 227) กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิค SQ4R ไว้ว่าผู้เรียนได้ฝึกอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีจุดหมายในการอ่าน โดยตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า ให้อ่านแล้วต้องรู้อะไร สามารถสรุปใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านได้

เอกสารวิชาการของ Cuesta College, 2003 (อ้างถึงในธิดา บุษามสาย 2559: 38) กล่าวถึง ข้อดีของการสอนด้วยวิธี SQ4R ว่า ในขั้นตอนการตั้งคำถามจะทำให้กระบวนการอ่านเป็นการช่วยฝึกความคิดอย่างมีวิจารณญาณ และช่วยรวบรวมความสนใจของนักเรียนให้อยู่กับข้อมูลที่นักเรียนต้องการได้จากการอ่าน

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นการสอนอ่านภาษาไทยที่ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นวิธีการสอนที่ทำให้ผู้อ่านมีจุดหมายในการอ่านภาษาไทย ได้ฝึกการคิดโดยการตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า สามารถอ่านเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งสามารถกลับมาอ่านทบทวนได้อีกครั้ง

5. ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

ชนิดา ทินา (2560: 30) ระบุว่าข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ไว้ดังนี้ผู้สอนจะต้องมีความคล่องแคล่วด้านภาษาพอสมควร ที่จะคอยช่วยเหลือ หรือชี้แนะแก่ผู้เรียนได้ ผู้สอนจะต้องจัดเตรียมเนื้อหา หรือกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย เนื้อหาต้องมีความน่าสนใจ มีความทันสมัย และต้องคำนึงถึงความสามารถ ความรู้เดิมของผู้เรียน อีกทั้งวิธีการสอนแบบ

นี้ไม่มีขั้นตอนสำหรับโครงสร้างภาษา และศัพท์ใหม่ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องสอดแทรกขั้นตอนนี้ในจังหวะที่เหมาะสม

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ สามารถสรุปได้ว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ในด้านของทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยตัวเอง ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอนสำคัญ ๆ คือ ขั้นที่ 1 Survey (S) การอ่านคร่าว ๆ หรือการอ่านสำรวจเนื้อหา ขั้นที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 Read (R) การอ่านซ้ำเรื่องเดิมอีกครั้งอย่างละเอียด ขั้นที่ 4 Record (R) การจดบันทึกความรู้ที่ได้รับจากการอ่านเรื่องนั้น ๆ ขั้นที่ 5 Recite (R) การเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และขั้นที่ 6 Reflect (R) วิเคราะห์ หรือทบทวนเรื่องที่อ่านอีกครั้ง และในขณะเดียวกันการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจอย่างดี ต้องมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อที่มีความน่าสนใจ มีความทันสมัย จึงจะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนักเรียนเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

นิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา ซึ่งอาจไม่มีบันทึกเป็นหลักฐาน เนื่องจากสมัยโบราณไม่มีความบันทึกในรูปแบบอื่น ๆ ในสังคมหลายวัฒนธรรม จะใช้การเล่าเรื่องสู่กันฟัง ซึ่งมักเป็นเรื่องราวจากจินตนาการ แสดงความเชื่อของชาวบ้าน โดยได้มีนักวิชาการได้อธิบายเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน ไว้ในหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

วลัย วลีธำรง (2525: 22-26) ได้ให้ความหมายของนิทานพื้นบ้าน ไว้ว่า หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นทอด ๆ จนถึงปัจจุบัน นิทานอาจเป็นเรื่องที่อิงความจริง หรือมีการเล่าเสริมต่อให้สนุกสนาน ตื่นเต้น ลึกซึ้ง หรือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาจากจินตนาการของผู้เล่าเองก็ได้ และอาจสอดแทรกคติเตือนใจ หรือแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องในการดำรงชีวิตด้วย

ทรงธรรม สุทธิธรรม (2534: 56) ได้ให้ความหมายนิทานว่า เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา หรือแต่งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่ความสนุกสนาน หรือสอดแทรกแนวคิด คุณธรรม ลักษณะที่พึงประสงค์แก่เด็ก เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสมในการดำรงชีวิตในสังคม

ประคอง นิมมานเหมินท์ (2537: 59) ให้ความหมายของคำ ว่า “นิทาน” ที่ใช้ในวิชาคติชนวิทยา หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง นิทานเหล่านี้บางที่เรียกว่า นิทานพื้นบ้าน นิทานพื้นเมือง หรือนิทานชาวบ้าน

กุหลาบ ตันติผลาชีวะ (2541: 2) ได้กล่าวว่า นิทาน คือ สื่อที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก ไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบฟังนิทาน นิทานสามารถสร้างความฝัน จินตนาการ ความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ให้กับเด็ก

สัณห์พัฒน์ อรุณธารีย์ (2542: 2) ได้กล่าวว่า นิทาน คือ เรื่องที่มีผู้แต่งขึ้นใหม่โดยยึดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เป็นการผูกเรื่องให้เข้ากับสถานการณ์ในเวลานั้น ๆ ซึ่งสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม คติสอนใจที่พึงประสงค์ให้ผู้ฟังนำไปใช้ในชีวิตจากเนื้อหาของนิทาน เพื่อใช้เป็นสื่อในการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542: 49) ได้กล่าวว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่สร้างขึ้นมาสำหรับให้ความรู้สึก หรือผ่อนคลาย เพื่อนำมาเล่า หรือถ่ายทอดสู่เด็กด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ โดยมีจุดประสงค์เฉพาะเจาะจงเพื่อเด็ก ซึ่งอาจรวมถึงนิทานทั่วไป นิทานพื้นบ้าน นิทานสมัยใหม่ที่นำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไข เสริมแต่ง เพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปใช้กับเด็ก

กัลยา นิมจิตต์ (2545: 8) ได้กล่าวว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาที่มิได้เจาะจงจะแสดงประวัติของเรื่อง จุดใหญ่ก็เพื่อความสนุกสนาน และความเข้าใจทั้งผู้เล่า และผู้ฟังที่สนองความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ฟัง

รัชณี ศรีไพวรรณ (2546: 17) ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่าสืบกันมาหรือมีผู้แต่งขึ้น เพื่อความสนุกสนานบันเทิง หรือเพื่อสอนคน ในการดำรงชีวิต เนื้อเรื่องนิทานในอาจจะเป็นเรื่องเหลือเชื่อ ไม่สมเหตุผล หรือเป็นเรื่องแสดงอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะนิทานเป็นสิ่งที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินเป็นส่วนใหญ่

สรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องราวหรือเรื่องเล่า ที่แต่งขึ้นมาตั้งแต่อดีต ซึ่งอาจจะเป็นทั้งความจริง หรือการปรุงแต่งที่ผ่านกันมาในแต่ละยุค แต่ละสมัย เพื่อมุ่งให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินเป็นหลัก และแฝงคุณธรรม ข้อคิด คติสอนใจ และให้ความรู้กับผู้อ่าน และผู้ที่ได้รับฟัง

2. ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

วรรณกรรมท้องถิ่น ถือเป็นวรรณกรรมที่มีความโดดเด่น มีลักษณะแตกต่างจากวรรณกรรมอื่นอย่างชัดเจน

ธวัช ปุณโณทก (2525: 8-9) สรุปลักษณะสำคัญของวรรณกรรมท้องถิ่น ไว้ดังนี้

- 1) คนในท้องถิ่นเป็นผู้อนุรักษ์
- 2) มีวัดเป็นศูนย์กลางของวรรณกรรมท้องถิ่น
- 3) มีลักษณะเป็นนิทานคติธรรม
- 4) ฉันทลักษณ์ที่ใช้เป็นฉันทลักษณ์ที่นิยมในท้องถิ่นนั้นๆ
- 5) ใช้ภาษาของท้องถิ่น

กัตญญ ชูขึ้น (2550: 5) กล่าวถึง คุณลักษณะของวรรณกรรมท้องถิ่น ไว้ดังนี้

- 1) เป็นวรรณกรรมที่ผู้คนในแต่ละท้องถิ่นแต่งขึ้น เพื่อใช้อ่าน หรือเล่าสู่กันฟังในชุมชนของตน
- 2) ผู้คนในท้องถิ่นร่วมกันอนุรักษ์
- 3) วัดเป็นศูนย์กลางในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4) รูปแบบฉันทลักษณ์เรียบง่ายไม่ซับซ้อน ขึ้นอยู่กับความนิยมในแต่ละท้องถิ่น
- 5) ใช้ตัวอักษร และภาษาในแต่ละถิ่น

สรุปได้ว่า วรรณกรรมท้องถิ่น หรือวรรณกรรมพื้นบ้าน มีลักษณะเป็นวรรณกรรมที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อเล่าสู่กันฟังในท้องถิ่นของตน และสืบทอดต่อกันมาโดยคนในพื้นที่นั้น ๆ มีวัดเป็นจุดศูนย์กลางในการเก็บรักษาภาษา และตัวอักษรที่ใช้เป็นภาษาถิ่น รูปแบบ และลักษณะคำประพันธ์ที่ใช้เป็นรูปแบบที่เป็นที่นิยมในท้องถิ่น มีความเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน

3. ประเภทของนิทานพื้นบ้าน

การแบ่งประเภทของนิทาน มีวิธีการกำหนดที่แตกต่างกัน แต่นิยมกันมาก คือ การแบ่งนิทานออกเป็นประเภทตามรูปแบบนิทาน ดังนี้

วิลโล มาสจรัส (2539: 15-21) และ ตำรา ณ เมืองไต้ (2542: 1-13) ได้จำแนกนิทานออกเป็นประเภทต่าง ๆ อย่างกว้าง ๆ เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1) นิทานสุภาษิต

โดยมากเป็นเรื่องสั้น ๆ ตัวละครสำคัญ เป็นสัตว์ เช่น สิงโต หมาป่า สุนัขจิ้งจอก กา หงส์ บางครั้งมีต้นไม้ เทวดา ซึ่งสามารถพูดภาษาคนได้ ทั้งนี้หมายรวมถึง นิทานอีสป ซึ่งเป็นนิทานโบราณของยุโรป แต่เดิมนั้น เล่าด้วยปากเปล่าสืบทอดกันมา ตั้งแต่ศตวรรษที่ 6 ก่อนคริสตกาล นิทานอีสปนั้น อีสปมิได้เป็นผู้ผูกเรื่องเองขึ้นทั้งหมด บางเรื่องเป็นเรื่องเล่าสู่กันฟัง บางเรื่องมีผู้แต่งเพิ่มเติมลงไป จึงทำให้ นิทานอีสปมีอยู่มากมายหลายพันเรื่อง ซึ่งจุดมุ่งหมายของนิทานอีสป คือ เพื่อสอนคติธรรม ดังจะเห็นได้จากนิทานทุกเรื่องที่ลงท้ายว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...” (เฉลิม มากนวล, 2518: 28-29)

2) นิทานเทพนิยาย

นิทานเทพนิยาย หมายถึง นิทานเกี่ยวกับเทวดา จะมีตัวละครแตกต่างไปจากนิทานสุภาษิต กล่าวคือ นิทานเทพนิยาย ตัวละครมักจะเป็นมนุษย์ แต่มีศักดิ์สูง เช่น เป็นเจ้าหญิง เจ้าชาย หรือไม่ก็เป็นมนุษย์ธรรมดาที่มีลักษณะพิเศษ เช่น เป็นคนรูปงาม รูปร่างเป็นที่รำลึกของบุคคลทั่ว ๆ ไป เป็นต้น นิทานเทพนิยายที่เข้ามาแพร่หลายในบ้านเรามาก และเป็นที่รู้จักดี เช่น เทพนิยายเรื่อง

เจ้าหญิงนิทรา นิทานที่เกี่ยวกับทเวดา ตัวละครสำคัญ คือ เจ้าหญิง เจ้าชาย ตกอยู่ในห้วงอันตราย หรือความทุกข์ มีแม่เลี้ยงใจร้าย ยักษ์ แม่มด เป็นตัวประกอบ และมีความคิดฝันเป็นหลัก

3) นิทานชาวบ้าน

นิทานชาวบ้าน เป็นเรื่องราวหรือนิทานพื้นบ้านที่มีการเล่าขานสืบทอดกันมาแต่โบราณ ในประเทศไทย เรามีนิทานประเภทนี้เป็นจำนวนมาก ฉายให้เห็นความเชื่อ วัฒนธรรมและความ เป็นอยู่ของชาวบ้านนั้น ๆ เนื้อหาในนิทานมักจะอ้างอิงสถานที่ ที่มีอยู่จริงในท้องถิ่น เช่น เรื่องไกรทอง จะอ้างเหตุการณ์สถานที่ในจังหวัดพิจิตร เขานางนอน อ้างสถานที่จังหวัดเชียงราย ตามองลาย อ้างเหตุการณ์สถานที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกาะหนู เกาะแมว อ้างเหตุการณ์สถานที่จังหวัดสงขลา เป็นต้น

4) นิทานชาดก

นิทานชาดก เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบำเพ็ญบารมี ของพระโพธิสัตว์ แสดงถึงความ เป็นมาในพระชาติต่าง ๆ ที่ได้เกิดมาสร้างบารมี เพื่อการตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เราเรียกว่า พระเจ้า 500 ชาติ ปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎก เล่มที่ 27-28 มีทั้งหมด 547 เรื่อง อาจมีเรื่องซ้ำกันบ้าง แต่คาถาจะต่างกัน หรือบางเรื่องที่ยกมาเพียงคาถาเดียวกันจากเรื่องที่มีหลายคาถา รวมอยู่ในคัมภีร์ เรียกว่า นิบาตชาดกกับปัญญาสาธก

วิเชียร เกษประทุม (2542: 5-9) ได้แบ่งนิทานที่เป็นปัจจุบันไว้ 11 ประเภท ดังนี้

- 1) เทวปรณหรือเทพปรณัม เป็นเรื่องอธิบายถึงกำเนิดของจักรวาล
- 2) นิทานศาสนา มีจุดมุ่งหมายในการสั่งสอนศีลธรรมแก่ประชาชน
- 3) นิทานคติ เป็นการเล่าเรื่องที่ให้เห็นคุณค่าของจริยธรรมและผลแห่งการประกอบ กรรมดีและกรรมชั่ว
- 4) นิทานมหัศจรรย์ เป็นนิทานเกี่ยวกับทเวดา นางฟ้า หรือความมหัศจรรย์ของ ธรรมชาติ
- 5) นิทานชีวิต เป็นการดำเนินเรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริง มีความยาวหลายอนุภาค
- 6) นิทานประจำถิ่น เน้นเรื่องเล่าสืบเนื่องกันมาเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่สำคัญ
- 7) นิทานอธิบายเหตุ เป็นเรื่องที่อธิบายถึงกำเนิดความเป็นมาของสิ่งที่เกิดขึ้นใน ธรรมชาติ
- 8) นิทานเรื่องสัตว์ เป็นเรื่องที่สัตว์เป็นตัวเอง
- 9) นิทานเรื่องผี มีผีเป็นตัวเองของเรื่อง
- 10) มุขตลก มีขนาดสั้นไม่ซับซ้อน สนุกขบขันไม่น่าเบื่อ
- 11) นิทานเข้าแบบ โครงเรื่องมีความสำคัญเป็นรองของแบบสร้าง เช่น นิทานไม่รู้จบ นิทานลูกโซ่

จิระประภา บุญนิติย์, ลออ ชูติกร และศรีสมบัติ เทพกาญจนา (2551: 17-21) ได้แบ่งนิทานออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1) นิทานปรัมปรา มีลักษณะที่เห็นได้ชัด คือ เป็นเรื่องค่อนข้างยาว และเป็นเรื่องสมมุติว่าเกิดขึ้นในที่ไหนหนึ่ง ไม่กำหนดไว้ชัดเจนว่าที่ไหน และมักขึ้นต้นว่า ในกาลครั้งหนึ่ง ตัวบุคคลในเรื่องไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา และมีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์

2) นิทานท้องถิ่น มีขนาดสั้นกว่านิทานปรัมปรา เป็นเรื่องเหตุการณ์เดียวและเกี่ยวกับความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี โศคลาถ หรือคตินิยม

3) เทพนิยาย เป็นนิทานที่มีเทวดา และนางฟ้า

4) นิทานเรื่องสัตว์ ตัวเอกของเรื่องจะเป็นสัตว์ มีความคิด และการกระทำต่าง ๆ เหมือนมนุษย์ธรรมดา มักเป็นเรื่องตลกขบขันและมีคติสอนใจ

5) นิทานตลกขบขัน เป็นเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับการแสดงปฏิภาณไหวพริบ และการผจญภัยจากประเภทของนิทานข้างต้น สรุปได้ว่า นิทานมีหลายประเภททั้งนิทานที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นระยะเวลานาน และนิทานที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ทางสังคม และสิ่งแวดล้อม

4. วิธีการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้าน

นิทานสามารถนำมาใช้ในการสอนความรู้ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ช่วยสร้างความเข้าใจ ก่อให้เกิดคุณธรรมในจิตสำนึก และส่งเสริมจินตนาการให้แก่นักเรียน โดยการเล่านิทานให้เด็กฟัง หรือการให้เด็กเป็นผู้อ่านเอง

ศจี แฉวถิ่นทอง (2539: 663) กล่าวถึง หลักเกณฑ์ในการอ่านนิทาน และการเล่านิทานว่า มีหลักการปฏิบัติโดยทั่วไปคล้ายคลึงกัน ควรเลือกนิทานที่มีเนื้อหา และภาษายากง่ายให้เหมาะสมกับวัย เพศ และรสนิยมทั่วไป การอ่านนิทานโดยทั่วไป ผู้อ่านต้องรู้จักอ่านคำสำคัญหรือความสำคัญให้เข้าใจความหมาย เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540: 190) ได้กล่าวถึงวิธีสอนโดยใช้ นิทานว่า ควรเริ่มด้วยการสร้างความสนใจให้แก่เด็กก่อน ใช้เวลาให้เหมาะสม ควรมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ความยาวของเรื่องไม่ควรยาวเกินไปจนทำให้เกิดความสับสน เน้นความสำคัญของเรื่องให้ชัดเจน ควรเน้นตัวสำคัญของเรื่องมากกว่าตัวประกอบ ควรใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเด็ก สรุปการใช้นิทาน โดยเรียกจุดสนใจของนักเรียน อาจใช้คำพังเพย คำคม สุภาษิตต่าง ๆ ที่ชี้ให้เห็นถึงคุณ และโทษของการกระทำตามท้องเรื่อง และเน้นการนำข้อคิดไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

บันลือ พุกกะวัน (2545: 149) ได้กล่าวถึงวิธีสอนอ่านโดยใช้นิทานว่า ให้นักเรียนอ่านคร่าว ๆ เพื่อสำรวจคำง่าย คำยาก และทำความเข้าใจความหมาย ให้นักเรียนเล่นเกม เธอถามฉันตอบ

จากเนื้อเรื่องในนิทาน ให้ผู้เรียนเป็นผู้ตั้งคำถาม และเป็นผู้ตอบคำถาม ให้ผู้เรียนสรุปความรู้ที่ได้ ออกมาอภิปราย

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านจะทำให้เด็กมีความสนใจในการอ่าน เกิดความเพลิดเพลิน และได้รับความรู้ในหลายด้าน เช่น ครูผู้สอนสามารถฝึกให้นักเรียนอ่านสรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์เหตุการณ์ ลักษณะของตัวละคร องค์ประกอบ ข้อคิดในนิทานพื้นบ้าน โดยมีครูที่คอยตั้งคำถาม และร่วมกันสรุปอภิปรายหลังการอ่านนิทานพื้นบ้าน นอกจากนั้นนิทานพื้นบ้านยังสอดแทรกวัฒนธรรม ประเพณี ได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม การใช้จินตนาการ และการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

5. คุณค่าและประโยชน์ของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้านมีความสำคัญตั้งแต่บรรพกาล ผู้ใหญ่สามารถสร้างสัมพันธภาพกับเด็กได้ โดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อ ครูสามารถใช้นิทานพื้นบ้านในการพัฒนาภาษาไทย และพฤติกรรมของเด็ก มีผู้กล่าวถึงคุณค่า และความสำคัญของนิทานพื้นบ้านในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 55-56) ได้กล่าวถึง คุณค่าของนิทานไว้ ดังนี้

- 1) เด็กเกิดความรู้สึกรอบอุ่น หรือเป็นกันเองกับผู้เล่า
- 2) เด็กเกิดความรู้สึกร่วมในขณะฟัง ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน และผ่อนคลาย
- 3) เด็กมีสมาธิ หรือความตั้งใจที่มีระยะเวลายาวนานขึ้นโดยเฉพาะผู้เล่าที่มีความสามารถในการดึงดูดให้ผู้ฟังมีใจจดจ่อกับเรื่องราวที่ผู้เล่าเล่าเรื่องราวที่มีความยาว
- 4) เด็กจะถูกกล่อมเกลียดด้วยนิทานที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมทำให้ผู้ฟังเข้าใจในความดีและความงามยิ่งขึ้น
- 5) ช่วยให้เกิดสามารถใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาแก้ปัญหาได้
- 6) ช่วยให้เกิดมีความละเอียดอ่อน รู้จักการรับและการให้ มองโลกในแง่ดี
- 7) สร้างความกล้าให้กับเด็กในการแสดงออกผ่านกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ
- 8) เด็กได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้
- 9) ช่วยเสริมสร้างจินตนาการที่กว้างไกลไร้ขอบเขตให้กับเด็ก
- 10) ช่วยให้เด็กได้รู้จักใช้ภาษาที่ถูกต้อง

วิเชียร เกษประทุม (2542: 9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานว่า นิทาน ให้การศึกษา และเสริมสร้างจินตนาการด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน พร้อมกับช่วยสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว นอกจากนี้ยังให้ข้อคิด คติเตือนใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมในอดีตหลาย ๆ ด้าน

นนทพร ฤทธิ์รัตน์ (2546: 23) ได้กล่าวว่า นิทานมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของเด็ก ซึ่งนิทานกับเด็กประสมเป็นสิ่งเข้ากันได้เป็นอย่างดี เด็กชอบฟังนิทาน ดังนั้น การนำนิทานไปใช้เป็นส่วนประกอบในการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

สรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้าน คือ เรื่องราวที่เป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ได้คิดค้น หรือเล่าจากเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในอดีต แล้วเล่าต่อ ๆ สืบทอดกันมาเป็นเวลายาวนาน ผู้วิจัยได้เลือกศึกษา นิทานพื้นบ้านภาคใต้ของจังหวัดสงขลา มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยจะรวบรวมนิทานพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสงขลา มาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากนิทานพื้นบ้านเรื่องต่าง ๆ ถือเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนที่จะได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของนิทานพื้นบ้าน อีกทั้งนักเรียนจะต้องมีความรู้ มีความเข้าใจในวัฒนธรรม ตำนานท้องถิ่นของตนเอง และสามารถนำข้อคิด คุณธรรมที่ได้จากการศึกษานิทานพื้นบ้านมาปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

การอ่าน

การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียน เขียนขึ้นมา ซึ่งผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการอ่าน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ “การอ่าน” ไว้ดังนี้

กุสุมา รักษมณี และคณะ (2536: 77) นิยามความหมายของการอ่านว่า “การอ่านเป็นพฤติกรรมการสนทนาโต้ตอบระหว่างผู้อ่าน กับผู้เขียน โดยการสื่อสารผ่านสาร หรือข้อเขียนที่เรียบเรียงเป็นข้อความภาษา ซึ่งมีรูปแบบ และวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป แทนการพูดคุยกันโดยตรง”

พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ และคณะ (2539: 45) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้น หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 10) กล่าวว่า การอ่าน คือ ความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ อักษร คำ หรือข้อความที่พิมพ์ หรือเขียนขึ้นมา

ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2542: 4) สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านมิใช่แต่เพียงการออกเสียงตามตัวอักษรอย่างเดียว การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมาย

จากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และจากความคิดที่ได้จากการอ่านผสมผสาน กับประสบการณ์เดิม ที่มีอยู่ เป็นเครื่องช่วยพิจารณาตัดสินใจแนวความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่อไป

มณีนีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2547: 18) กล่าวว่า การอ่าน คือกระบวนการที่ผู้อ่าน รับรู้สาร ซึ่งเป็นอารมณ์ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมา เป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และความสามารถ ในการใช้ความคิด

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556: 1405) ให้คำจำกัดความว่า การอ่าน ตามตัวหนังสือถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ การสังเกตหรือพิจารณา ดู เพื่อให้เข้าใจ

Edgar (1956: 89) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมาย จากสิ่งพิมพ์ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการมองผ่านแต่ ละประโยค หรือแต่ละย่อหน้าเท่านั้น แต่ผู้อ่านต้องเข้าใจความคิดนั้นด้วย

Mortimer (1959: 27) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการตีความหมายหรือสร้าง ความเข้าใจจากตัวอักษร หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น กระบวนการต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความเข้าใจนี้ เรียกว่า ศิลปะในการอ่าน

Goodman (1970: 5-11) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านว่า “การอ่านเป็นกระบวนการ ที่สลับซับซ้อน เกี่ยวกับการแสดงปฏิกิริยาร่วมกัน ระหว่างความคิด และภาษา เนื่องจากผู้อ่านจะต้อง พยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการพิจารณาสิ่งที่ปรากฏอยู่ในข้อความที่อ่าน เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการ เลือกรความหมายที่เหมาะสมที่สุดจากเนื้อความที่อ่าน”

กล่าวโดยสรุป การอ่าน เป็นพฤติกรรมการแปลความหมายจากสิ่งที่อ่าน ไม่ว่าจะเป็นคำ รูปภาพ สัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยผ่านการใช้สายตา เพื่อสื่อความหมายของผู้เขียนที่ผู้อ่านได้รับ ซึ่งเป็น กระบวนการของการรับรู้ และเข้าใจสาระที่เขียนขึ้น อีกทั้งเป็นการรวบรวมความคิด ตีความ ทำความ เข้าใจในสิ่งที่อ่าน เพื่อพัฒนาตนเองทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพราะฉะนั้นการอ่าน จึงถือเป็นทักษะสำคัญอีกทักษะหนึ่งที่เป็นตัวบ่งบอกถึงความคิดของบุคคล และสามารถนำความรู้ หรือข้อคิดที่ได้จากการอ่านนั้น นำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ใช้สายตา และสมองรับรู้ ความหมาย รวมทั้งความเข้าใจจากสิ่งที่อ่าน หากมนุษย์ไม่มีการจดบันทึกเรื่องราวความเป็นมา ของตนเอง หรือมนุษย์ไม่รู้จักความหมายของภาษาที่กลุ่มชนนั้น ๆ ย่อมทำให้มนุษย์ขาดการเรียนรู้ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

รัฐจวน อินทรกำแหง และคณะ (2523: 27-28) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน หนังสือไว้ว่า “การอ่านหนังสือ คือ ความจำเป็นต่อชีวิตของคนในยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมา เพราะโลกปัจจุบันเป็นโลกที่หมุนเร็ว ทั้งในด้านวัตถุ วิทยาการ และแปรเปลี่ยนเร็ว ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องอ่านหนังสือ เพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายได้ทันกาล”

สมถวิล วิเศษสมบัติ (2528: 73) ได้กล่าวถึงทักษะการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ และใช้มากในชีวิตประจำวัน ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน และมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้ และการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี

สอดคล้องกับแนวคิดของ จินตนา ไบกาชยี่ (2534: 57) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน มีใจความโดยสรุปว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตในปัจจุบัน ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้านการศึกษาหาความรู้ เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เป็นการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทางสมองและปัญญา รวมทั้งเป็นการพักผ่อนหย่อนใจจากความเหนื่อยล้าในชีวิตประจำวัน

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2546: 55) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านสรุปไว้ดังนี้

- 1) การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือ เพื่อการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ
- 2) การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้
- 3) การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อไป
- 4) การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่าน และฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
- 5) การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
- 6) การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจ และบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7) การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา และสังคม

8) การอ่านเป็นการพัฒนาระบบการสื่อสาร และการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

สุดาพร ไชยะ (2552: 104) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า ทักษะการอ่านนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง ที่ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร เพื่อประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ผู้ที่มีการฝึกการอ่านอย่างถูกต้องมาเป็นอย่างดี ย่อมจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่าน และเป็นการสร้างค่านิยมที่ดี อันเป็นเจตคติที่ดี รวมทั้งเป็นพื้นฐานต่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า จากนิยามที่เมื่อนักวิชาการกล่าวไว้ข้างต้น การอ่านมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน เพราะเราต้องแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร การเคลื่อนไหวทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การอ่านส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้ และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง มีความเฉลียวฉลาด สามารถประกอบอาชีพ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดและอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของคนไทยไปสู่คนรุ่นหลังอีกด้วย

3. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่าน มีจุดประสงค์ที่กำหนดขึ้นตามความต้องการของผู้อ่าน ซึ่งอาจต้องการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เพื่อประโยชน์เชิงวิชาการ หรืออ่านเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านของแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป จำแนกได้กว้าง ๆ ดังนี้

1) อ่านเพื่อหาความรู้ หรือเพิ่มพูนความรู้ เป็นความรู้จากหนังสือ ประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การอ่านจากหนังสือที่มีสาระเดียวกัน ควรอ่านจากผู้เขียนหลาย ๆ คน เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหา ผู้อ่านจะมีความรอบรู้ ได้แนวคิดที่หลากหลาย การอ่าน เพื่อศึกษาหาความรู้นี้เป็นการอ่าน เพื่อสั่งสมความรู้ และประสบการณ์ของผู้อ่าน

2) อ่านเพื่อให้ทราบข่าวสาร ความคิด เป็นการอ่าน เพื่อให้ทราบข่าวสารความคิด เข้าใจแนวคิด ซึ่งได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบทวิจารณ์ ข่าว รายงานการประชุม ผู้อ่านไม่เคยเลือกอ่านหนังสือที่สอดคล้องกับความคิด และความชอบของตน ควรเลือกอ่านอย่างหลากหลาย จะทำให้มีมุมมองที่กว้างขึ้น จะช่วยให้เรามีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ ได้ลุ่มลึกมากขึ้น

3) อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อความบันเทิง ความชื่นชม การอ่านเป็นอาหารใจให้เกิดความบันเทิงใจ อ่านแล้วเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานที่ได้จากการอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน หรืออ่านบทละคร อ่านบทกวีนิพนธ์ บทเพลง บทกวี เป็นต้น นอกจากจะเพลิดเพลินไปกับภาษา และเรื่องราวที่สนุกสนาน ยังได้ความรู้และคติข้อคิดด้วย

4) อ่านเพื่อพัฒนาวิจารณ์ และคำนิยม การอ่าน เพื่อพัฒนาวิจารณ์ และคำนิยมจะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น และมีการเพิ่มพูนมวลประสบการณ์ทางโลกและชีวิตที่เจนจัดมากขึ้น นักเรียนจึงจะเข้าใจคตินิยมที่แทรกอยู่ในวรรณกรรมที่อ่าน ด้วยกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างสมเหตุสมผล สามารถเลือก และประยุกต์สิ่งที่มีคุณค่ามาพัฒนาตนเอง ให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า สามารถรับใช้สังคมประเทศชาติ ให้เจริญก้าวหน้า ตามกำลังสติปัญญาที่เพิ่มพูนขึ้น อันสืบเนื่องมาจากนักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สภาพแวดล้อมของชีวิตในด้านที่เป็นสัจธรรมความจริง สมบูรณ์ขึ้น (กุสุมา รักขมณี และคณะ, 2536: 79)

5. การอ่านเพื่อกิจธุระ หรือประโยชน์อื่น ๆ การอ่าน เพื่อกิจธุระอื่น ๆ นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายที่กล่าวมาแล้ว เป็นการอ่านเพื่อประโยชน์เฉพาะกิจ เช่น อ่านแบบฟอร์มชนิดต่าง ๆ อ่านหนังสือสัญญาเงินกู้ จำนอง และซื้อขาย อ่านใบสมัคร และระเบียบการ อ่านคำสั่ง และสัญญาฉบับบอกที่มีความหมายต่าง ๆ เป็นต้น เราถือว่าสารเหล่านี้จะมีแบบแผน และรายละเอียดเฉพาะกลุ่มเฉพาะองค์การ หรือเฉพาะสังคม ซึ่งการติดต่อสื่อสารในโลกปัจจุบัน เราไม่อาจหลีกเลี่ยงการอ่านสิ่งเหล่านี้ได้ หากอ่านผิดพลาด หรือไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ที่แท้จริง อาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเสียผลประโยชน์ของเราได้

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านของแต่ละบุคคลล้วนแตกต่างกันไปตามความต้องการ ผู้อ่านจะกำหนดจุดประสงค์ของการอ่าน เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง การอ่านในแต่ละครั้งย่อมเกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านทั้งสิ้น ข้อควรคำนึงสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน คือ ควรใช้วิจารณ์ในการเลือกเรื่องที่จะอ่าน และรู้จักแยกแยะ นำสิ่งที่เป็นประโยชน์จากการอ่าน ไปใช้ในการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในแต่ละด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจัดเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ของการอ่านให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กล่าวมา

4. ข้อควรปฏิบัติในการอ่าน

อลงกรณ์ พลอยแก้ว (2563) กล่าวถึง ข้อควรปฏิบัติในการอ่าน ไว้ว่า เป็นเครื่องแสดงถึงความเป็นผู้เจริญแล้ว (อารยชน) ความเป็นผู้มีการศึกษา เป็นการแสดงความเคารพ และให้เกียรติต่อผู้อื่น ซึ่งข้อควรปฏิบัติในการอ่านมี ดังนี้

- 1) มีสมาธิในการอ่าน อ่านอย่างตั้งใจ ไม่ว่าจะอ่านที่บ้าน ห้องสมุด
- 2) อ่านในใจ ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น
- 3) นั่งอ่านในท่าทางสบาย ตัวตรง สุกภาพ เพื่อให้เป็นนิสัย
- 4) หยิบจับหนังสืออย่างเบามือ ไม่ว่าจะป็นหนังสือส่วนตัว หรือส่วนรวม

5) ไม่ใช้ดินสอ ปากกา หรือสีต่าง ๆ ชีตเขียนสิ่งใดลงในหนังสือ โดยเฉพาะหนังสือห้องสมุด หรือหนังสือของผู้อื่น

6) ไม่พับหน้าต่าง ๆ ของหนังสือ ใช้เศษกระดาษคั่นหนังสือ ถ้าจำเป็น

7) ไม่ฉีกส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือ

8) ไม่เล่นกันขณะอ่านหนังสือ

9) ไม่แย่งหนังสือของผู้อื่นมาอ่าน

10) ไม่ทานขนม หรืออาหาร ขณะอ่านหนังสือ เพราะอาจทำให้หนังสือเปรอะเปื้อนได้

11) ไม่ทำกิจกรรมอื่น ๆ ระหว่างอ่านหนังสือ เพราะจะทำให้อ่านหนังสือได้ไม่เต็มที่ เช่น การฟังเพลง การดูโทรทัศน์ เป็นต้น

12) ไม่อ่านเอกสาร หรือข้อความของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

13) เมื่ออ่านหนังสือเสร็จควรเก็บไว้ให้เป็นที่เป็นทาง

14) วางหนังสืออย่างระมัดระวัง เช่น วางในที่แห้งและสะอาด

15) อ่านหนังสือให้ถูกที่ถูกเวลา

5. การวัดและประเมินผลจากการอ่าน

เนื่องจากการสอนอ่านในปัจจุบันเน้นการทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านเป็นหลัก การวัดและประเมินผลการอ่าน จึงออกมาในรูปแบบของการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีผู้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 154-155) กล่าวถึง เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่า สามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนของภาษาแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวมในการรับสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1) ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และเข้าใจสำนวนต่าง ๆ

1.2) ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ

2) ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1) ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ โดยให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความ

2.2) ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกัน เพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่าง ๆ

2.3) ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4) ความสามารถในการวิเคราะห์ และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และ สุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ สีสันภาษาที่ใช้ในบทอ่านที่เป็นตัวกระตุ้นวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปบทอ่านได้ว่า เป็นข้อความประเภทใด ใช้สีสรรภาษาแบบเป็นทางการหรือไม่ เข้าใจเจตนา ทักษะคิดของผู้เขียนที่แฝงอยู่ สามารถวิพากษ์ วิเคราะห์ถึงเหตุ และผลที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่า มีความชัดเจน เข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูง ซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้น ๆ เป็นพื้นฐานเช่นกัน

สรุปได้ว่า การอ่าน คือ ความสามารถในการอ่านภาษาไทยได้ถูกต้อง ชัดเจน โดยใช้กระบวนการอ่านที่ถูกต้อง ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด อีกทั้งผู้เรียนจะต้องสามารถอธิบาย หรือระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วน และตรงประเด็น อีกทั้งในการอ่านก็ควรจะมีการปฏิบัติตนที่ดีในการอ่านในที่ต่าง ๆ อาทิ อ่านหนังสือในห้องสมุด หรืออ่านหนังสือต่อสาธารณชน

การเขียน

การเขียน คือ การนำตัวอักษรมาเรียงร้อยติดต่อกันให้เป็นคำ กลุ่มคำ ประโยค และเรื่องราวจนสามารถที่จะสื่อสารออกมาให้ผู้อื่นได้รับทราบ และเข้าใจได้อย่างถูกต้อง

1. ความหมายของการเขียน

สำลี รักสุทธี (2550: 9) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนคือการถ่ายทอดความรู้ ข้อมูล ประสบการณ์ ข้อคิด ความเห็น ทักษะ มุมมอง จินตนาการของตนเองผ่านตัวอักษรให้ผู้อื่นได้รับรู้

ฝ่ายวิชาการบิสิต (2550: 205) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน คือ การแสดงออกในรูปแบบหนึ่งที่ต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ความคิดและจินตนาการ เพื่อบอกสาร

บางอย่างให้แก่ผู้อ่าน ซึ่งไม่สามารถบอกได้ด้วยวาจา เนื่องจากเหตุผลบางประการ เช่น เมื่อต้องการสื่อสารบางอย่างเป็นทางการกับผู้ที่มียศระดับสูงกว่าเรา หรือเมื่อต้องการที่จะบันทึกสารนั้นไว้เป็นหลักฐานที่แน่นอนชัดเจน

การเขียนนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ เช่น เขียนตอบคำถาม เขียนถ่ายทอดแสดงความคิดเห็น เขียนเล่าเรื่อง เขียนจดหมาย เขียนย่อความ เป็นต้น ดังนั้นผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ใช้ถ้อยคำลีลาในการเขียนเพื่อสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์

2. ความสำคัญของการเขียน

วรณี โสมประยูร (2553: 147-148) ได้ให้ความสำคัญของการเขียนโดยสรุป ไว้ดังนี้

- 1) เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเองเสนอต่อผู้อ่าน
- 2) เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน
- 3) เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจ ในประสบการณ์ที่ผ่านมา
- 4) เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปอีกสมัยหนึ่ง
- 5) เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องใช้ การเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
- 6) เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์
- 7) เป็นการแสดงออกตามภูมิปัญญาของผู้เขียน
- 8) เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ
- 9) เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการ แสดงความรู้สึกและแนวคิด

10) เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2551: 69) ได้ให้ความสำคัญของการเขียนโดยสรุปไว้ ดังนี้

- 1) เป็นเครื่องแสดงออกความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
- 2) เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมแต่ละยุคแต่ละสมัย
- 3) เป็นเครื่องมือใช้สื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
- 4) เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์
- 5) เป็นสื่อที่ช่วยกระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกลและรวดเร็ว

- 6) เป็นเครื่องมือทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์
- 7) เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้สึกรู้คิด และความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศ ทุกวัย
- 8) เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต
- 9) เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

สรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญต่อปัจจัยหลาย ๆ สิ่งรอบตัว เพราะเป็นวิธีการสื่อสารและมีประโยชน์ เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ของผู้เขียนเป็นหลัก และนอกจากนี้การเขียนยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวัดความเจริญทางอารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัยด้วย รวมทั้งถ่ายทอดภาพของอดีต ปัจจุบัน และอนาคตที่เป็นการจินตนาการได้ด้วย สร้างความรัก ความเข้าใจ ข้อตกลงแนวปฏิบัติ เพื่อการอยู่ร่วมกันของสังคม

3. จุดมุ่งหมายของการเขียน

วรรณิ โสมประยูร (2553: 148) ได้ให้ความหมายของจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษร ให้เป็นระเบียบ ชัดเจน และอ่านเข้าใจง่าย
 - 2) เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการเขียนให้พัฒนาองกามขึ้นตามควรแก่วัย
 - 3) เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนได้ถูกต้อง
 - 4) เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
 - 5) เพื่อให้สามารถรวบรวม และลำดับความคิด จัดบันทึก สรุป และย่อใจความในเรื่องที่อ่านหรือฟังได้
 - 6) เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้ง
 - 7) เพื่อให้สามารถสังเกต จัดจำและเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ
 - 8) เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
 - 9) เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจและมีความถนัด
 - 10) เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียน
- ดวงใจ ไทยอุบุญ (2554: 14-15) กล่าวว่า ประการสำคัญในการเขียนที่ต้องคำนึงถึง คือ วัตถุประสงค์ว่าเราต้องการสื่อในเรื่องใด ซึ่งวัตถุประสงค์ของการเขียน สามารถจำแนกได้ ดังนี้
- 1) เพื่อการเล่าเรื่อง เช่น การเล่าประวัติ เล่าประสบการณ์ หรือเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ

- 2) เพื่ออธิบายคำหรือข้อความ เช่น อธิบายการทำอาหาร อธิบายคำนิยาม
- 3) เพื่อโฆษณาจูงใจ เช่น การโฆษณาสินค้า โฆษณาภาพยนตร์
- 4) เพื่อปลุกใจ เช่น เพลงปลุกใจ บทความปลุกใจให้รักชาติ ปลุกใจให้มีระเบียบวินัย
- 5) เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือแนะนำ เช่น บทความเสนอแนะ บทความแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ การเขียนแนะนำสถานที่ แนะนำเพลง แนะนำหนังสือ แนะนำบุคคล
- 6) เพื่อสร้างจินตนาการ เช่น การเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย บทร้อยกรอง
- 7) เพื่อล้อเลียนเสียดสี เช่น บทความล้อเลียน หรือเสียดสีเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ
- 8) เพื่อประกาศ เช่น ประกาศแจ้งความ ประกาศเชิญชวน
- 9) เพื่อวิเคราะห์ เช่น วิเคราะห์ข่าว วิเคราะห์เหตุการณ์ วิเคราะห์สารคดี วิเคราะห์บทความ วิเคราะห์วรรณกรรม
- 10) เพื่อวิจารณ์ เช่น วิจารณ์หนังสือ วิจารณ์บทความ วิจารณ์สารคดี วิจารณ์ตำรา วิจารณ์ศิลปะ วิจารณ์ภาพยนตร์
- 11) เพื่อทำข่าว เช่น การนำเสนอข่าวประเภทต่าง ๆ ข่าวการเมือง ข่าวธุรกิจ ข่าวเศรษฐกิจ
- 12) เพื่อเขียนเฉพาะกิจ เช่น เขียนจดหมาย เขียนการ์ตูน เขียนฉนวนัต

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเขียนที่กล่าวมานั้น เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าการเขียนจะต้องมีจุดประสงค์ในการเขียน ตามรายละเอียดที่กล่าวมาในข้างต้น ดังนั้น หากจะเริ่มต้นการเขียน นอกจากจะต้องทความเข้าใจในเนื้อหา หรือข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ แล้ว ผู้เขียนจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนว่าจะเขียนด้วยจุดประสงค์ใด การรวบรวมข้อมูล ความรู้จากการอ่าน การฟัง การคิด วิเคราะห์ ที่จะถ่ายทอด และแสดงออกมาด้วยการเขียนจะมีคุณค่า หรือเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อ่านต่อไปได้

4. การวัดและประเมินผลการเขียน

บังอร สว่างโรรส และเยาวภา พุกกะคุปต์ (2524: 50) กล่าวถึง องค์ประกอบที่นำมาใช้พิจารณาเพื่อวัดความสามารถในการเขียน 5 ประการ คือ

- 1) เนื้อหา ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกและความรู้ที่ผู้เขียนเสนอแก่ผู้อ่าน
- 2) วัตถุประสงค์ ได้แก่ งานเขียนนั้นจึงต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์และผู้อ่านตลอดเวลา ซึ่งรวมถึงความสามารถในการเลือกสรรการจัดและลำดับเรื่องราวให้มีความต่อเนื่องกันด้วย
- 3) ไวยากรณ์ ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคที่ถูกต้อง

4) ลีลาการเขียน ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหาร เพื่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของผู้เขียน

5) กลไกการเขียน ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดตัวอักษรที่ถูกต้อง Heaton (1979: 134 – 135) ได้เสนอแนะว่าในการวัดความสามารถในการเขียนนั้น ควรจะวัดผู้เขียนในด้าน ต่อไปนี้

1) วัดความสามารถในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความถูกต้องของการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนเรื่องนั้น ๆ

2) วัดความสามารถในการใช้คำศัพท์ หมายถึง การเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมและหลากหลาย

3) วัดความสามารถด้านกลไกการเขียน หมายถึง เครื่องหมายวรรคตอนและตัวสะกดที่ผู้เขียนใช้ได้ถูกต้อง

4) วัดด้านความคล่องแคล่วของการเขียน คือ วัดด้านลีลา และความคล่องของการสื่อความหมาย หมายถึง ความสามารถในการนำเสนอเนื้อเรื่องและความคิด ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ การเลือกใช้ถ้อยคำ ลีลาการเขียนและโวหารต่าง ๆ

5) วัดด้านความสัมพันธ์ของข้อความ หมายถึง การจัดลำดับความคิดและการเรียบเรียงข้อความ

การเขียนแต่ละครั้ง จะต้องมีการประเมินในด้านภาษา ประกอบด้วย ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการเรียบเรียงประโยค และด้านความคิด ประกอบด้วย การนำเสนอเนื้อหา และลีลาการเขียน ซึ่งรวมไปถึงสำนวนโวหาร และอารมณ์ของผู้เขียนด้วย ทั้งนี้ ในการเขียนแต่ละครั้งจะต้องมีการกำหนดจุดประสงค์หรือวัตถุประสงค์ของการเขียน เพื่อที่จะเขียนออกมาได้ตรงประเด็น และครอบคลุมในทุก ๆ ประเด็นในเรื่องที่ต้องการจะเขียนสื่อสารออกมาได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจ

สรุปได้ว่า การเขียน คือ ความสามารถในการเขียนสรุปเนื้อหาจากนิทานพื้นบ้านเรื่องที่กำหนดให้ โดยนักเรียนจะต้องอ่าน เพื่อนำมาตอบคำถามให้ครอบคลุมทั้ง 5 ประเด็น คือ 1) ใคร 2) ทำอะไร 3) ที่ไหน 4) เมื่อไร และ 5) อย่างไร ได้ถูกต้องตามอักขระวิธี โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง ใช้ภาษาที่ง่าย เหมาะสม สั้น กระชับ ได้ใจความสมบูรณ์ สื่อสารให้ผู้อื่นฟังได้โดยตรงไปตรงมา และที่สำคัญจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลนั้นมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หรือความพอใจ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

วารุณี ภาชนนท์ (2551: 8-9) ได้ศึกษาทฤษฎีมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ซึ่งเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ได้เห็นว่ามนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะได้ครอบครองความต้องการเฉพาะอย่าง ซึ่งความต้องการนี้เขาได้ตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับความต้องการของบุคคล ไว้ดังนี้

1) บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่สิ้นสุดตราบที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไป และถ้าความต้องการใดที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงจะมีอิทธิพลจูงใจต่อไป

2) ความต้องการของคนซ้ำซ้อนกัน บางทีความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วยังไม่สิ้นสุดก็เกิดความต้องการด้านอื่นขึ้นอีก

3) ความต้องการของบุคคลจะเรียงเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ เมื่อต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงต่อไป มาสโลว์ได้แบ่งระดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับ ดังนี้

3.1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น การต้องการในเรื่องของอาหาร น้ำ อากาศเครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อความต้องการของตนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

3.2) ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safe Needs) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการในขั้นต่อไปที่สูงขึ้น คือ เป็นความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัยหรือมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต ซึ่ง

รวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ เช่น ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน เป็นต้น

3.3) ความต้องการทางสังคม (Social of Belonging Needs) ภายหลังจากที่คนได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้ว ก็จะมีความต้องการที่สูงขึ้นคือ ความต้องการทางสังคมเป็นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมและได้รับการยอมรับจากเพื่อน จากคนในสังคมซึ่งมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคมเสมอ

3.4) ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ (Self-Actualization) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติและเห็นความสำคัญของตน อยากเด่นในสังคมรวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ

3.5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ส่วนมาก จะมีความอยากจะเป็นอยากจะได้ตามความคิดของคนหรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ในขณะนั้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553: 25) ให้ความเห็นว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้ผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น และมีขวัญกำลังใจที่จะทำงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานรวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ และคณะ (2555: 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นภาวะการณ์ที่แสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของบุคคลอันเป็นผลจากการเปรียบเทียบการรับรู้จากสิ่งที่ได้รับจากการบริการ ไม่ว่าจะเป็นการรับบริการหรือการให้บริการในระดับที่ตรงกับการรับรู้สิ่งที่คาดหวังเกี่ยวกับการบริการนั้น

น้ำลิน เทียมแก้ว (2556: 7) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือต่อองค์ประกอบ และสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจส่งผลให้มีทัศนคติที่ดี เมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

ศรวณี แดงไสว (2556: 34) กล่าวว่า โดยทั่วไปการประเมินความพึงพอใจมี 2 ด้าน คือ ความพึงพอใจในการทำงาน และความพึงพอใจในการบริการ ซึ่งในด้านนี้เป็นความคิด ทัศนคติที่ไม่สามารถมองเห็นได้ อยู่ในรูปของนามธรรม การที่จะวัดว่าผู้บริโภคมียความพึงพอใจหรือไม่นั้นสามารถวัดได้โดยให้พวกเขาแสดงความคิดเห็น ความคิดเห็นเหล่านั้นต้องตรงกับสิ่งที่พวกเขารู้สึกจริงจึงจะสามารถวัดเป็นความรู้สึกพึงพอใจได้

ณิรุช นรินทร์ (2557: 13) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ สนใจ มีเจตคติที่ดี และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติงาน โดยมีองค์ประกอบ และ สิ่งจูงใจในด้านต่างๆ ของหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการของเขา เมื่อบุคคลมีความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการทำงาน จะมีผลให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานก็จะปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ เต็มกำลังความสามารถ จะส่งผลให้การบริหารงานของหน่วยงาน หรือองค์การได้ผลตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์การ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น หรือทัศนคติของบุคคลที่เป็นผู้รับบริการ และได้รับการตอบสนองที่ตรงกับความต้องการ หรือดีเกินกว่าความต้องการของบุคคล เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการจะเกิดความรู้สึกที่เป็นสุข

2. ลักษณะของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการบริการมีความสำคัญต่อการดำเนินงานบริการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เพ็ญภา จรัสพันธ์ (2557: 16-17) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจมีลักษณะทั่วไป ดังนี้

1) ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล ด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์การเรียนรู้เรียนรู้สิ่งที่จะได้รับตอบแทนแตกต่างกันไป ในสถานการณ์การบริการก็ เช่นเดียวกันบุคคลรับรู้หลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับการบริการ ไม่ว่าจะเป็นประเภทของการบริการ หรือคุณภาพของการบริการ ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการสัมผัสบริการต่างๆ หากเป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการ โดยสามารถทำให้ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่คาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจในบริการที่ได้รับ เช่น ลูกค้าเข้าไปในร้านอาหารและสั่งอาหารชนิดหนึ่ง พนักงานเสิร์ฟอาหารนำอาหารมาเสิร์ฟอย่างครบถ้วนถูกต้องตามที่ลูกค้าต้องการ ลูกค้าย่อมเกิดความรู้สึกพึงพอใจต่อการบริการที่ได้รับ แต่ในทางกลับกันถ้าพนักงานเสิร์ฟนำอาหารมาเสิร์ฟ ไม่ตรงกับที่ลูกค้าต้องการ ไม่ว่าจะเป็น เพราะเหตุใดลูกค้าย่อมเกิดความไม่พึงพอใจต่อการบริการที่ได้รับ

2) ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริง ในสถานการณ์หนึ่ง ในสถานการณ์การบริการ ก่อนที่ลูกค้าจะมาใช้บริการใดก็ตาม มักจะมีมาตรฐานของการบริการนั้นไว้ในใจอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งอาจมีแหล่งอ้างอิงมาจากคุณค่าหรือเจตคติที่ยึดถือต่อการบริการ ประสบการณ์ดั้งเดิมที่เคยใช้บริการ การบอกเล่าของผู้อื่น การรับทราบข้อมูลการรับประกันบริการจากโฆษณา การให้คำมั่นสัญญาของผู้ให้บริการ เหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผู้รับบริการใช้เปรียบเทียบกับบริการที่ได้รับในวงจรของการให้บริการตลอดช่วงเวลาของความจริง สิ่งที่ได้รับบริการได้รับรู้

เกี่ยวกับการบริการก่อนที่จะมารับบริการหรือความคาดหวังในสิ่ง ที่คิดว่าควรจะได้รับ (Expectations) นี่มีอิทธิพลต่อช่วงเวลาของการเผชิญความจริงหรือการพบปะ ระหว่างผู้ให้บริการ และผู้รับบริการเป็นอย่างมาก เพราะผู้รับบริการจะประเมินเปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับจริงในกระบวนการ บริการที่เกิดขึ้น (Performance) กับสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ หากสิ่งที่ได้รับเป็นไปตามความคาดหวัง ถือว่าเป็นการยืนยันที่ถูกต้อง (Confirmation) กับความคาดหวังที่มีอยู่ ผู้รับบริการย่อมเกิดความ พึงพอใจต่อบริการดังกล่าว แต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่คาดหวังอาจจะสูงกว่า หรือต่ำกว่านับเป็นการยืนยัน ที่คลาดเคลื่อน (Un confirmation) จากความคาดหวังดังกล่าว ทั้งนี้ช่วงความแตกต่าง (Discrepancy) ที่เกิดขึ้นจะชี้ให้เห็นถึงระดับของความพึงพอใจหรือ ความไม่พึงพอใจมากน้อยได้ ถ้าข้อยืนยันเบี่ยงเบนไปในทางบวกแสดงถึงความพึงพอใจ ถ้าไปในทางลบแสดงถึงความไม่พึงพอใจ เช่น ลูกค้าไปทำผมที่ร้านเสริมสวยแห่งหนึ่งและคาดหวังว่าจะ ใช้เวลาสระและแต่งทรงประมาณ 1 ชั่วโมง ปรากฏว่าไม่มีลูกค้าอื่นและมีช่างทำผมว่างอยู่หลายคน จึงช่วยกันตกแต่งทรงผม อย่างประณีต ตามที่ลูกค้าต้องการเสร็จภายในเวลารวดเร็วกว่าที่ลูกค้าคาดไว้ หากประเมินความ พึงพอใจที่เกิดขึ้น สิ่งที่ลูกค้าได้รับการบริการสูงกว่าความคาดหวังที่มีอยู่ (ข้อยืนยันเบี่ยงเบน ไปในทางบวก) แสดงว่าลูกค้าได้รับความพึงพอใจ (สูง) ในสถานการณ์ตรงข้าม ถ้าลูกค้าต้องเสียเวลา รอานกว่าที่คาดไว้ ลูกค้าก็จะเกิดความไม่พึงพอใจได้ (ข้อยืนยันเบี่ยงเบนไป ในทางลบ)

3) ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผันแปรได้ตามปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับ ความคาดหวังของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ ช่วงเวลาหนึ่งบุคคลอาจจะไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่ง เพราะไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แต่ในอีกช่วงหนึ่งหากสิ่งที่คาดหวังไว้ได้รับการตอบสนองอย่าง ถูกต้อง บุคคลก็สามารถเปลี่ยนความรู้สึกเดิมต่อสิ่งนั้นได้อย่างทันทีทันใด แม้ว่าจะเป็นความรู้สึก ที่ตรงกันข้ามกันก็ตาม นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่สามารถแสดงออกในระดับมากน้อย ได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการประเมินสิ่งที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวังไว้ ส่วนใหญ่ลูกค้าจะใช้เวลา เป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบความคาดหวังจากบริการต่างๆ เช่น ลูกค้าไปซื้อสินค้า ที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง และเลือกซื้อสินค้าที่มีตราผลิตภัณฑ์ที่เชื่อถือได้ ปรากฏว่าสินค้าชำรุด ใช้งานไม่ได้ทำให้ลูกค้าเกิดความไม่พึงพอใจ เมื่อนำสินค้าไปขอเปลี่ยนชิ้นใหม่ พนักงานขายให้การ ดูแลอย่างดีกล่าวคำขอโทษและเปลี่ยนสินค้าชิ้นใหม่มาให้พร้อมช่วยเหลือทดสอบการทำงาน ทำให้ลูกค้าเปลี่ยนความรู้สึกไม่พึงพอใจเป็นพึงพอใจและยังรู้สึกพึงพอใจมากขึ้นที่พนักงานยอมรับ ข้อบกพร่อง และเอาใจใส่ช่วยเหลือด้วยอัธยาศัยที่ดี

3. การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในลักษณะหนึ่งลักษณะใด การที่เราจะทราบว่าบุคคลนั้นมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจได้โดยตรง การที่จะวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงจะสามารถวัดความพึงพอใจที่แท้จริงได้ มีนักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจไว้หลายท่าน ดังนี้

โยธิน แสงวดี (2551: 9) กล่าวว่า มาตรวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1) การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยให้กลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบสอบถามที่กำหนด เพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่น การบริหาร และการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์และวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ผู้ตอบคำถามตอบตามข้อเท็จจริงได้ข้อมูลที่แท้จริงได้

3) การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

อัจฉรา บุญชุม (2559: 10) ความพึงพอใจผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง ความรู้สึกของผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่ว่าจะเป็นความประทับใจหรือไม่ประทับใจภายหลังจากการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการโดยเปรียบเทียบกับความคาดหวังที่มีต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการ ดังความสัมพันธ์

$$\text{ความพึงพอใจ} = \text{ความคาดหวัง} - \text{บริการที่ได้รับ}$$

ภาพ 2 ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจ

ที่มา: อัจฉรา บุญชุม (2559: 10)

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลนั้นมีความพึงพอใจหรือไม่ เราต้องมีการประเมิน อาทิ สังเกต สัมภาษณ์ หรือการทำแบบประเมิน ในวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ได้รู้จักนิทานพื้นบ้านของจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่น่าสนใจ และนำรวมอนุรักษ์สืบสานต่อไป ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ โดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และแบ่งความพึงพอใจออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

บัวลักษณ์ เพชรงาม (2559: 51) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนได้ดีขึ้น

มยุรฉัตร ฉัตรพุดชัย (2559: 96) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังกราฟิกต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระกะเทียมวิทยาคม “สังวรเจษฎ์ประกาศมอุปถัมภ์” จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จิตา บุษามสาย (2559: 191) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อน

กันตรัตน์ สุจิตวนิช (2561: 68) ได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้เทคนิค SQ4R โรงเรียนสองภาษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า การเขียนสรุปในครั้งที่ทำของกลุ่มทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จุฬารัตน์ อินทร์อุดม (2561: 91) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถามหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถามเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

สิริธร สุขเจริญ (2561: 59) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ แตกต่างจากก่อนการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้

Hasibuan (2010: 76-77) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยเทคนิค SQ4R ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนอิสลามรยารห์ ประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ดีขึ้นกว่าการสอนแบบปกติ ($84.33 > 76.67$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

Pandjaitan and Palandeng (2011: 81) ได้ศึกษาวิธีการแบบ SQ4R และการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจในกลุ่มนักเรียนสาขาธุรกิจ จุดประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีแบบ SQ4R 2) เพื่ออภิปรายประโยชน์และข้อบกพร่องของวิธีแบบ SQ4R กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนสาขาธุรกิจจำนวน 16 คน เครื่องมือในการวิจัยมี ดังนี้ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อหา Independent data และใช้แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหา dependent data เครื่องมือทั้งสองนี้ได้มาจากแบบทดสอบของ TOEFL มีจำนวน 50 ข้อ ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า 1) นักเรียนใช้วิธีแบบ SQ4R ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการหาใจความสำคัญของบทความ 2) วิธีแบบ SQ4R ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05

Tri Susillawati (2012: 191-192) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค SQ4R กลุ่มตัว อย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาอิสลาม 1 ประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 50 คน

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพดีที่สุด จะเห็นได้จากผลของการทดสอบก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 42.67 และผลการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 44.11 และนักเรียนยังมีความเข้าใจในการสอนของครู มีความสนใจ และมีความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรม

Kasyulita (2015: 147) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิค SQ4R ในการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนปี 2 ในมหาวิทยาลัย Pasir Pengaraian วัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของนักเรียนในการอ่านเพื่อความเข้าใจระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค SQ4R และนักเรียนที่สอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน โดยเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 15 คน เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่าเทคนิค SQ4R มีประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค SQ4R มีคะแนนเฉลี่ย 15.96 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ย 11.66 และมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ในระดับ .05

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน

ปราณี ปรีวาที (2551: 57) ได้ศึกษาการพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานและการติดตามผล ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานและติดตามผลมีการพัฒนาจริยธรรม หลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานอยู่ในระดับดีมาก

ณัฐยา ภูขามคม (2552: 46) ได้ศึกษาการใช้นิทานประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการใช้นิทานประกอบภาพ มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าก่อนการใช้นิทานประกอบภาพ

สุพันธุ์วิทย์ ไวยรูป (2555: 39) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กณินฐา ไกรนรา (2562: 59) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายสินปุน - ตาปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิไลวรรณ กลิ่นถาวร (2563: 101) ได้ศึกษาผลการใช้หนังสือนิทานที่ส่งเสริมทักษะชีวิต เด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านปงสนุก หลังการเล่านิทานส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย สูงขึ้น

วรรณมล ศุภคุณ (2564: 61) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วย หนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือ ส่งเสริมการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสะท้อนให้เห็นว่า การใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีกระบวนการ ในการลำดับเรื่องราวได้อย่างเป็นระบบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้มุ่งพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2) แบบแผนการวิจัย
- 3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4) การสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพเครื่องมือ
- 5) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 6) การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 149 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งหวงในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียน 30 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มจับฉลากศูนย์เครือข่ายการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำนวน 18 ศูนย์เครือข่าย จับฉลากได้ศูนย์เครือข่ายการศึกษาเมืองเลก้าวน้ำ

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มจับฉลากชื่อสถานศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายการศึกษาเมืองเลก้าวน้ำ จับฉลากได้โรงเรียนวัดทุ่งหวงใน โดยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การสุ่มจับฉลากห้องเรียน จำนวน 1 ห้องเรียน จับได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โดยมีนักเรียนจำนวน 30 คน

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการทดลองในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบ One-Group Pretest-Posttest Design ดังตาราง 3

ตาราง 3 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน (Pretest)		ตัวแปรต้น	ทดสอบหลังเรียน (Posttest)
T ₁		X	T ₂
เมื่อ	T ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียน
	X	แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
	T ₂	แทน	การทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 แผน รวม 15 ชั่วโมง
2. หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 7 เรื่อง ดังนี้ นิทานพื้นบ้านเรื่องเกาะหนู เกาะแมว เรื่องทวดห้วยนาง เรื่องแก่นข้าว เรื่องเขารักเกียรติ เรื่องเขาคูหา เรื่องเงือกทอง เมืองสองเล และเรื่องเกาะสี่ เกาะห้า
3. แบบทดสอบการอ่านภาษาไทยก่อนและหลังเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ
4. แบบทดสอบการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังเรียน จำนวน 2 ข้อ

5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ไว้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 7 แผน โดยแบ่งเป็นแผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 6 แผน และแผนละ 3 ชั่วโมง จำนวน 1 แผน รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดทุ่งหวังใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านของมาตรฐาน และตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล นอกจากนี้ยังศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 7 แผน โดยแบ่งเป็นแผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 6 แผน และแผนละ 3 ชั่วโมง จำนวน 1 แผน รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แก่นข้าว	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ทวดหัวนายแรง	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เขารักเกียรติ	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขาคุหา	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เจือกทองเมืองสองเล	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เกาะสี่เกาะห้า	จำนวน 3 ชั่วโมง

1.3 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ 1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคและวิธีการสอน 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม ซึ่งประเมินโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง องค์ประกอบของแผนมีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง องค์ประกอบของแผนมีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง องค์ประกอบของแผนมีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง องค์ประกอบของแผนมีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง องค์ประกอบของแผนมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 156)

ตาราง 4 ตารางค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย	แปลความ
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

พิจารณาได้ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.99 (ภาคผนวก ง) แสดงว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด สามารถนำมาใช้ในการวิจัยต่อไปได้

1.4 ปรับปรุง แก้ไข แผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุง แก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบ่ออิฐ จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ พบว่า ด้านสื่อการเรียน ในเรื่องของความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียนในส่วนนี้จะเป็นส่วนของใบงานการเขียนภาษาไทย จากนิทานพื้นบ้านเรื่องที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลกับนักเรียน ซึ่งควรปรับขนาดของตัวอักษร

ในใบงานให้มีขนาดที่ใหญ่ขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากจะทำให้เนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านมีขนาดที่พอดี และมีความเหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.6 นำผลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไข และจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

2. หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา หนังสือนิทาน รวมไปถึงสัมภาษณ์บุคคลเก่าแก่ในท้องถิ่นที่มีความรู้ เกี่ยวกับประวัติ เรื่องเล่า ตำนานต่าง ๆ ที่จะนำมาทำเป็นหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

2.2 สร้างหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ โดยเขียนร่างเค้าโครง (Story board) ก่อนนำไปสร้างเป็นหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 7 เรื่อง ประกอบด้วย

1. นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว
2. นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แก่นข้าว
3. นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ทวดหัวนายแรง
4. นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เขารักเกียรติ
5. นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เขาคุหา
6. นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เงือกทองเมืองสองเล
7. นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เกาะสี่เกาะห้า

2.3 เสนอหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนโปรแกรม (โปรแกรมเมอร์) เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง นิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.4 นำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 156)

ตาราง 5 ตารางค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย	แปลความ
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

พิจารณาได้ค่าความเหมาะสมของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ย 4.78 แสดงว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด สามารถนำมาใช้ในการวิจัยต่อไปได้

2.5 ปรับปรุง แก้ไข หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ที่ปรับปรุง แก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบ่ออิฐ จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ พบว่า หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ควรปรับขนาดของตัวหนังสือ และปรับจำนวนหน้า ให้มีขนาดและมีจำนวนที่เหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.7 นำผลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไข และจัดพิมพ์หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ฉบับสมบูรณ์

3. แบบทดสอบการอ่านภาษาไทย แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดทุ่งหวังใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านของคำอธิบายรายวิชา สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

3.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดให้ครอบคลุมกับเรื่องที่ต้องการวัดการอ่านภาษาไทย

3.3 สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา โดยกำหนดตัวชี้วัดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดการอ่านภาษาไทย ดังนี้

ตาราง 6 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

ข้อสอบข้อที่	สาระการเรียนรู้	พฤติกรรมที่ต้องการวัด			
		ความรู้-ความจำ	ความเข้าใจ	การวิเคราะห์	การประเมินค่า
1	สารคดี เรื่อง นกพิราบสีชมพู	✓			
2				✓	
3	บทความ เรื่อง ป่าสมศรี			✓	
4			✓		
5	นิทาน เรื่อง เด็กหญิงมีนา	✓			
6		✓			
7				✓	
8	นิทาน เรื่อง ชายตาบอดกับสุนัขป่า	✓			
9			✓		
10			✓		
11		✓			
12					✓
13	นิทาน เรื่อง แก่นข้าว		✓		
14		✓			
15				✓	
16			✓		
17	บทความ เรื่อง นม			✓	
18		✓			
19	บทความ เรื่อง เครื่องซักผ้า			✓	
20	นิทาน เรื่อง แม่ไก่โคร้าย	✓			
21		✓			

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	สาระการเรียนรู้	พฤติกรรมที่ต้องการวัด			
		ความรู้-ความจำ	ความเข้าใจ	การวิเคราะห์	การประเมินค่า
22	นิทาน เรื่อง กบกับหนู	✓			
23		✓			
24		✓			
25			✓		
26			✓		
27	นิทาน เรื่อง นกยางเจ้าเล่ห์		✓		
28				✓	
29				✓	
30			✓		
	รวม	12	9	8	1

3.4 สร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้ ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

3.5 นำแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย เท่ากับ 1.00 จำนวน 28 ข้อ และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย เท่ากับ 0.67 จำนวน 2 ข้อ

3.6 นำแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ไปทดลองกับกลุ่มทดลอง (Try Out) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบ่ออิฐ จำนวน 30 คน ที่ได้ทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและ

การเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อิเล็กทรอนิกส์

3.7 นำผลการทดสอบการอ่านภาษาไทย มาวิเคราะห์ เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ การอ่านภาษาไทย เพื่อตรวจสอบค่าความยากง่าย (Difficulty) โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เกณฑ์อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

3.8 คัดเลือกข้อสอบจาก 30 ข้อ ให้เหลือ 15 ข้อ โดยพิจารณาค่าคุณภาพความยากง่าย และอำนาจจำแนกที่ดีกว่า ได้ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.40 – 0.73 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.47

3.9 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.79

4. แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

4.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดทุ่งหวังใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านของคำอธิบาย รายวิชา สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

4.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ให้ครอบคลุมกับเรื่องที่ต้องการวัดการเขียน ภาษาไทย

4.3 สร้างแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย โดยกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดให้มีเนื้อหา ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดการเขียนภาษาไทย คือ ใช้มาตรฐาน ท 1.1 ป 3/3 ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยข้อสอบจะเป็นการเขียนตอบคำถามจากนิทาน พื้นบ้านเรื่องที่อ่านในประเด็น ดังนี้ 1. เรื่องที่อ่านกล่าวถึงใคร 2. ทำอะไร 3. ที่ไหน 4. เมื่อไร และ 5. อย่างไร โดยมีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้ ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

4.4 นำแบบทดสอบการเขียนภาษาไทยที่ปรับปรุง แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบตรงกับจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบตรงกับจุดประสงค์ข้อนั้น
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์ข้อนั้น

และนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่า ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า ข้อสอบทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

4.5 นำแบบทดสอบการเขียนภาษาไทยมาปรับปรุง แก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.6 นำแบบทดสอบการเขียนภาษาไทยที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ไปทดสอบกับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบ่ออิฐ จำนวน 30 คน ที่ผ่านการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

4.7 นำผลการทดสอบการเขียนภาษาไทย มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ โดยใช้สูตรของ D.R. Whitney and D.L. Saber ดังนี้

4.7.1 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย ระหว่าง 0.20 – 0.80 ได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.50 – 0.55 และหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.51 – 0.70 (ภาคผนวก ง)

4.7.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร Alpha Efficient ของ Cronbach โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่น 0.80 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.841 (ภาคผนวก ง)

5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 1 ฉบับ ดังนี้

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน เพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้แบบสอบถามตามแบบวัดความพึงพอใจของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยในแบบสอบถามจะถามใน 3 ประเด็น คือ 1. ด้านผู้สอน 2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3. ด้านการวัดและการประเมินผล ผู้วิจัยมีขั้นตอนและวิธีการสร้าง ดังนี้

5.1 ศึกษาหลักการ รูปแบบ เกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสารการวัดและประเมินผล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2. สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน เพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 13 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ฟังพอใจมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ฟังพอใจมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ฟังพอใจปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ฟังพอใจน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ฟังพอใจน้อยที่สุด

5.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านวิธีการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความสอดคล้องของข้อคำถามกับประเด็นที่ใช้วัดความพึงพอใจ ปรากฏว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง แก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ไปสอบถามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบ่ออิฐ จำนวน 30 คน ที่ผ่านการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

5.5 นำผลการทดลองที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.819 (ภาคผนวก ง)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดทุ่งหวังใน ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนจะดำเนินการทดลอง เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ บทบาทผู้เรียน จุดประสงค์ วิธีการวัดและประเมินผล
2. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านและแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และบันทึกผลคะแนนสอบของนักเรียน
3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้ จำนวน 7 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้นจำนวน 15 ชั่วโมง ดังนี้

ตาราง 7 ตารางการจัดการเรียนรู้

ลำดับที่	วัน เดือน ปี	แผนการจัดการเรียนรู้	เวลา	หมายเหตุ
1	4 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	14.30 – 15.30 น.	
2	6 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	14.30 – 15.30 น.	
3	7 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	14.30 – 15.30 น.	
4	8 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	14.30 – 15.30 น.	
5	12 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	14.30 – 15.30 น.	
6	13 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	14.30 – 15.30 น.	
7	14 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	14.30 – 15.30 น.	
8	15 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	14.30 – 15.30 น.	
9	18 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	14.30 – 15.30 น.	
10	19 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	14.30 – 15.30 น.	
11	20 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	14.30 – 15.30 น.	
12	21 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	14.30 – 15.30 น.	
13	22 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	14.30 – 15.30 น.	
14	26 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	14.30 – 15.30 น.	
15	27 ธันวาคม 2566	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	14.30 – 15.30 น.	
รวมเวลาการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง				

4. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านและแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย จากนั้นให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และบันทึกผลคะแนน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 ค่าร้อยละ (%)
- 1.2 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)
- 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.1.1 ค่าความเหมาะสม ($\bar{X}$)
- 2.2 หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
 - 2.2.1 ค่าความเหมาะสม ($\bar{X}$)
- 2.3 แบบทดสอบการอ่านภาษาไทย
 - 2.3.1 ค่าความสอดคล้อง (IOC)
 - 2.3.2 ค่าระดับความยากง่าย (P)
 - 2.3.3 ค่าอำนาจจำแนก (R)
 - 2.3.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน
- 2.4 แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย
 - 2.4.1 ตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
 - 2.4.2 ตรวจสอบหาค่าระดับความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย โดยใช้สูตรของ D.R. Whitney and D.L. Saber
 - 2.4.3 ตรวจสอบหาค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย โดยใช้สูตรของ D.R. Whitney and D.L. Saber
 - 2.4.4 ตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร Alpha efficient ของ Cronbach

2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทาน

พินบ้านอิเล็กทรอนิกส์ โดยการหาค่าความสอดคล้อง (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพินบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยค่าทดสอบ ค่าที (t-test for dependent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที (t - test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ช่วงเวลา	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	t
ก่อนเรียน	15	8.67	1.65	14.28**
หลังเรียน	15	13.37	1.67	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่า การอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 13.37 และคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 8.67

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ช่วงเวลา	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	t
ก่อนเรียน	10	7.17	1.53	8.39**
หลังเรียน	10	8.80	1.03	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่า การเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.80 และคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 7.17 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โพร อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

ตาราง 10 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โพร อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านครูผู้สอน			
1) ครูใช้นิทานที่มีเนื้อหาน่าสนใจและหลากหลายเรื่อง	4.93	0.25	มากที่สุด
2) ครูส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้	4.97	0.18	มากที่สุด
3) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อ่าน เขียน และแสดงความคิดเห็นด้วยตัวของตัวเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
4) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน ไม่ยากเกินไป	4.97	0.18	มากที่สุด
5) ครูให้นักเรียนวิเคราะห์หรือทบทวนเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านหลังเรียนทุกครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมด้านครูผู้สอน	4.97	0.16	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา			
6) นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย	4.90	0.31	มากที่สุด
7) นักเรียนมีความสนุกสนานกับการตั้งคำถาม	4.90	0.40	มากที่สุด
8) นักเรียนสามารถตอบคำถามจากนิทานพื้นบ้านได้ถูกต้อง	4.97	0.18	มากที่สุด
9) นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้	4.97	0.18	มากที่สุด
10) นักเรียนสามารถเล่าหรืออธิบายใจความสำคัญของนิทานพื้นบ้านที่อ่านให้คนอื่น ๆ ฟังได้	4.93	0.25	มากที่สุด
รวมด้านเนื้อหา	4.93	0.28	มากที่สุด

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการวัดและประเมินผล			
11) ครูบอกคะแนนให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	4.80	0.48	มากที่สุด
12) ครูเฉลยข้อสอบหรือแบบฝึกหัดทุกครั้งที่ทำ	4.83	0.46	มากที่สุด
13) แบบทดสอบไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	4.80	0.41	มากที่สุด
รวมด้านการวัดและประเมินผล	4.81	0.45	มากที่สุด
รวม	4.92	0.30	มากที่สุด

จากตาราง 10 แสดงว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ รวมภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (เท่ากับ 4.92) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (เท่ากับ 4.97) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา (เท่ากับ 4.93) และด้านการวัดและประเมินผล (เท่ากับ 4.81) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อคำถามเรื่อง ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อ่าน เขียน และแสดงความคิดเห็นด้วยตัวของนักเรียนเอง และข้อคำถามเรื่อง ครูให้นักเรียนวิเคราะห์ หรือทบทวนเนื้อเรื่องนิทานหลังเรียนทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (เท่ากับ 5.00) และข้อคำถามเรื่องครูบอกคะแนนให้นักเรียนทราบทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (เท่ากับ 4.80)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 149 โรงเรียน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มจับฉลากศูนย์เครือข่ายการศึกษา จับฉลากได้ศูนย์เครือข่ายการศึกษาเมืองเลก้าวน้ำ ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มจับฉลากชื่อสถานศึกษา จับฉลากได้โรงเรียนวัดทุ่งหวงใน ขั้นตอนที่ 3 การสุ่มจับฉลากห้องเรียน จำนวน 1 ห้องเรียน จับได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โดยมีจำนวนนักเรียน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 7 เรื่อง นำมาจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 ชั่วโมง แบบทดสอบการอ่านภาษาไทย แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 13 ข้อ

สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผล ดังนี้

1. การอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทย ผลการเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทย และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เป็นรูปแบบวิธีการเรียนการสอนที่ฝึกความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยนำมาจัดการเรียนรู้ร่วมกับนิทานพื้นบ้านของภาคใต้ ในรูปแบบของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ (E - Book) ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมีความสนใจในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านที่นำมาใช้ เป็นนิทานพื้นบ้านที่เป็นเนื้อเรื่องที่มีชื่อเสียง เนื้อเรื่องมีความคุ้นหูต่อนักเรียน เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับตำนาน ประวัติของท้องถิ่นนั้น ๆ ทำให้คนส่วนใหญ่รู้จักกันเป็นอย่างดี และเนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นขั้นตอนการสอนที่เน้นตัวนักเรียนเป็นสำคัญ ฝึกกระบวนการคิดอย่างเป็นขั้นตอน ฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ระบบการคิดด้วยตนเอง และฝึกความกล้าที่จะตั้งคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ศึกษา ฝึกให้นักเรียนได้รู้จักการกำหนด วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย หรือขอบเขตจากการอ่านว่าท้ายที่สุดแล้วในการอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่องนั้น ๆ นักเรียนอ่านเพื่อที่จะต้องการหาข้อมูล หรือเพิ่มเติมความรู้ในด้านใดบ้าง ซึ่งจะทำให้ นักเรียนเกิดแนวความคิด ทักษะใหม่ ๆ นักเรียนจะเข้าใจเนื้อหาของนิทานพื้นบ้านได้ดียิ่งขึ้น สามารถจับประเด็นสำคัญจากเรื่องได้ โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยกันทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นการสำรวจ (Survey) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะอ่านนิทานพื้นบ้านโดยอ่านคร่าว ๆ ด้วยการกวาดสายตาด้วยความรวดเร็ว ใช้เวลาในการอ่านไม่นาน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับชื่อเรื่องอ่าน เพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง และอ่านเพื่อให้เรียบเรียงแนวความคิดและขอบเขตของเรื่องที่อ่านได้

ขั้นการตั้งคำถาม (Question) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะอ่านเพื่อจะตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยครูจะสอนตั้งคำถามโดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีอภิปัญญา ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจแก่นักเรียน โดยครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ซึ่งในกลุ่มหนึ่งกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนกลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง การแบ่งกลุ่มดังกล่าว เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มนั้น ๆ ได้ช่วยกันระดมความคิด แสดงความคิดเห็น และอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่ม ซึ่งขั้นตอนนี้ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องได้อย่างรวดเร็ว และจากการสังเกตจะเห็นได้ว่านักเรียนมีความกล้า

แสดงออกในการพูดมากขึ้น นักเรียนกลุ่มอ่อนก็จะมีคามตื่นตัว และปรับตัวเพื่อให้เข้ากับเพื่อน ๆ ในกลุ่มได้เป็นอย่างดี มีการรับฟังความคิดเห็นของกันและกันในกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้ง การคิดและการตั้งคำถาม

ขั้นการอ่าน (Read) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะทบทวนการอ่านนิทานที่บ้านอีกครั้ง โดยอ่านอย่างละเอียด ซึ่งในขั้นตอนนี้จะอ่านเพื่อจับใจความหรือการจับประเด็นสำคัญ ๆ ของเรื่อง และจะต้องใช้ความรู้เดิมจากการอ่านที่ผ่านมา เพื่อค้นหาคำตอบของคำถามที่แต่ละกลุ่มได้ตั้งคำถามเอาไว้ ซึ่งในขณะที่อ่านหากนักเรียนแต่ละคนนึกคำถามได้อีก ก็สามารถจดบันทึกไว้ได้ แล้วตั้งใจอ่าน ต่อจนกว่าจะพบกับคำตอบที่ต้องการ

ขั้นการจดบันทึก (Record) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากขั้นตอน การอ่าน โดยจะมุ่งจดบันทึกในส่วนที่สำคัญ และจดในสิ่งที่จำเป็นตามความเข้าใจของตัวนักเรียนเอง และในแต่ละกลุ่มจะต้องร่วมระดมความคิด เพื่อที่จะตอบคำถามที่ได้จากการอ่าน เพื่อหาคำตอบ ที่ถูกต้องที่สุด แล้วนำคำตอบมาตอบคำถามที่แต่ละกลุ่มได้ตั้งเอาไว้

ขั้นการเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนแต่ละคนจะเขียนสรุปใจความ สำคัญ โดยนำใจความสำคัญที่ได้รับจากนิทานที่บ้านเรื่องที่อ่าน นำมาเขียนตอบคำถามใน 5 ประเด็น คือ เรื่องที่อ่านกล่าวถึงใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร โดยจะเขียน ตอบคำถามโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง ที่อ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย ไม่ซับซ้อน และหากว่านักเรียนไม่ เข้าใจในส่วนใดของเรื่องที่อ่าน ก็สามารถกลับไปอ่านซ้ำใหม่ได้ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะเป็นการสรุป ความคิดรวบยอดทั้งหมดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน

ขั้นการทบทวน (Reflect) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้อ่าน และวิเคราะห์ในสิ่งที่นักเรียนได้จด บันทึกไว้ทั้งหมด และเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนความคิดเห็นของตนเอง ให้นักเรียนได้ แสดงความคิดเห็นโดยมีเหตุผลสนับสนุน อีกทั้งนักเรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดจากเรื่องที่อ่าน กับความรู้เดิมที่นักเรียนมีโดยใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องในการถ่ายทอดออกมา

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ข้างต้นเป็นกลวิธีสอนที่จะช่วย พัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ช่วยสร้างนิสัยในการอ่านที่ดี และมีประสิทธิภาพ การสอนอ่านโดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นการสอนที่ได้รับการพัฒนา และตั้งอยู่บนรากฐานแนวคิดทางการ เรียน การสอนภาษา คือ ทฤษฎีอภิปญญา (Metacognition Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของ จิตวิทยาการเรียนรู้ อภิปญญากับการอ่านนั้น เป็นขั้นตอน หรือวิธีการที่จะทำให้การอ่านบรรลุผลตาม เป้าหมาย มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ตระหนักรู้และการควบคุมกลไกที่ใช้ในกระบวนการ อ่าน รวมไปถึงวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ เน้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่าง เป็นระบบ จนกว่าจะเข้าใจในเรื่องที่อ่าน มีการควบคุมกระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน มีการควบคุม และตรวจสอบตนเองในระหว่างการอ่าน คือ ขั้นตอนการอ่าน และการพูดคำตอบ

ออกมาจากความจำของตนเอง รวมถึงการประเมินหลังจากอ่านเรื่องนั้น ๆ จบแล้ว คือ ในขั้นตอนการทบทวน หากยังจำเรื่องราวทั้งหมดไม่ได้ก็จะกลับไปสู่ขั้นตอนการอ่านอีกทั้ง เพื่อรวบรวมข้อมูล (พนิตนาฏ ชูฤกษ์, 2551: 117-123)

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮาซัน ละสุสามา (2563: 65) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับหนังสือนิทานมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ SQ4R ร่วมกับหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านประกอบมัลติมีเดีย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ SQ4R ร่วมกับหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านประกอบมัลติมีเดีย มีทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริธร สุขเจริญ (2561: 60) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้แตกต่างจากก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากนักเรียนได้มีการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน ผ่านขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ซึ่งจะมีการอ่านอย่างเป็นระบบ อ่านแล้วฝึกคิด ฝึกตั้งคำถาม แล้วนำมาเขียนสรุปความรู้ที่ได้รับจากการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่องนั้น ๆ นอกจากนี้การใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ มาบูรณาการร่วมกับนิทานพื้นบ้าน จึงช่วยให้นักเรียนที่จะได้อ่าน ศึกษา และทำความเข้าใจ เพื่อหาใจความสำคัญหลัก และใจความสำคัญรองจากนิทานพื้นบ้านที่อ่าน อีกทั้งช่วยให้นักเรียนเห็นแนวคิด เห็นความสำคัญของนิทานพื้นบ้านที่อ่านด้วย ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ จะมีขั้นตอนสำคัญ 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) การอ่านแบบคร่าว ๆ ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถาม ขั้นตอนที่ 3 Read (R) การอ่านแบบละเอียด ขั้นตอนที่ 4 Record (R) การจดบันทึก ขั้นตอนที่ 5 Recite (R) การสรุปใจความสำคัญ และขั้นตอนที่ 6 Reflect (R) วิเคราะห์ ทบทวน โดยขั้นตอนที่ 1 – 4 จะเป็นขั้นตอนที่นักเรียน

ได้เรียนรู้ผ่านมาจากการอ่านนิทานพื้นบ้านแล้ว และในส่วนของ การเขียนสรุปความจะอยู่ในขั้นตอนที่ 5 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ถัดลงมา

ขั้นตอนที่ 5 การเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้านในเรื่องหนึ่งเรื่อง โดยการตอบคำถามจะตอบใน 5 ประเด็น คือ เรื่องที่อ่านกล่าวถึงใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร โดยเขียนสื่อสารออกมาโดยใช้ภาษาที่เรียบง่าย กระชับ อ่านแล้วเข้าใจ เขียนตอบคำถามได้ถูกต้อง ตรงประเด็นคำถาม และได้ใจความที่สมบูรณ์

การเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจะเป็นการคิดและประมวลผลความรู้ทั้งหมดที่นักเรียนได้ไปศึกษานิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แล้วนำมาเขียนสรุปออกมาให้ได้ใจความสำคัญมากที่สุด ซึ่งนอกจากลักษณะของเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านของแต่ละเรื่องจะมีลักษณะที่มีการเรียงลำดับจากง่ายไปยากแล้วนั้น เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านหรือแบบฝึกหัดต่าง ๆ ก็ต้องมีรูปแบบที่ดึงดูดใจต่อวัยของเด็ก ๆ ด้วย (รัชณี ศรีไพรวรรณ, 2527: 412-413)

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันตรัตน์ สุจิตวนิช (2561: 68) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R โรงเรียนสองภาษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า การเขียนสรุปในครั้งที่ห้าของกลุ่มทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระชัยพนธ์ สุรบุญ (2558: 8) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.92) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ มีรูปแบบเป็นขั้นเป็นตอนเหมือนการเดินทางขึ้นบันไดไปที่ละขั้น อีกทั้งเป็นรูปแบบการสอนที่แปลกใหม่ นักเรียนไม่เคยได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบนี้มาก่อน ทำให้เกิดความตื่นเต้น และสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ จะเน้นตัวนักเรียนเป็นสำคัญ โดยในแต่ละขั้นตอนนั้นได้ฝึกให้นักเรียนให้ได้คิดได้ลงมือทำอย่างเป็นระบบ และทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจด้วยตัวของนักเรียนเองอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งส่งผลให้การอ่านเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เมื่อมีการใช้ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน เพราะนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ที่จะเป็นนิทานพื้นบ้านทางภาคใต้ โดยจะมุ่งเน้นไปที่นิทานพื้นบ้าน หรือตำนานต่าง ๆ ของจังหวัดสงขลา เนื่องจากเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของนักเรียน อีกทั้งในการเรียนนักเรียนจะมีการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เพื่ออ่านสำรวจเรื่องราวคร่าว ๆ และมีการตั้งคำถามจากนิทานพื้นบ้านที่ได้อ่าน เพื่อเพิ่มความอยากรู้อยากเห็นให้กับนักเรียนและยังได้รับความสนุกสนานไปในขณะเดียวกันด้วย นอกจากนี้ยังมีการจดบันทึกจากเรื่องที่อ่าน มีการนำมาเขียนสรุปเป็นสำนวนภาษาของตนเอง และยังได้แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านอีกด้วย ขั้นตอนดังกล่าวมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่าน รวมทั้งมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากการที่นักเรียนได้ตั้งคำถามเอาไว้ก่อนการอ่าน คำถามที่ได้ตั้งไว้ จึงมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านได้แนวคิดและเกิดความพยายามในการอ่าน เพื่อแสวงหาคำตอบ ส่งผลให้ผู้อ่านมีแนวทางในการอ่านที่ชัดเจน และอยู่ในขอบเขตที่ตั้งไว้ (สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ, 2545: 12) และสอดคล้องกับกฎแห่งผลที่พึงพอใจในทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป และถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากจะเรียนรู้ ดังนั้น การที่ได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ และเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียน (ทิตินา แชมมณี, 2557: 92)

จากการศึกษาผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติมา ยอดตา (2561: 61) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริธร สุขเจริญ (2561: 62-63) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภัยพร สิลารักษ์ (2562: 105) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป จึงนำเสนอข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย ในขั้นตอนการอ่านแบบสำรวจและการตั้งคำถามจากนิทานพื้นบ้าน นักเรียนระดับกลุ่มอ่อนจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลให้เรียนรู้ได้ช้ากว่านักเรียนระดับกลุ่มปานกลาง และนักเรียนระดับกลุ่มเก่ง ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องคิด และหาวิธีการแก้ไข เพื่อไม่ให้นักเรียนระดับกลุ่มอ่อนเกิดความคิดว่าตนเป็นภาระของเพื่อน ๆ และคุณครู และเพื่อให้นักเรียนระดับกลุ่มอ่อนได้ทำกิจกรรม และแสดงความสามารถไปพร้อมกับนักเรียนระดับกลุ่มปานกลางและนักเรียนระดับกลุ่มเก่งได้อย่างเสมอภาคกัน

1.2 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ในขั้นตอนการตั้งคำถาม เนื่องจากขั้นตอนนี้จะใช้เวลาค่อนข้างนาน ครูผู้สอนจึงควรสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีการตั้งคำถาม และให้นักเรียนได้ลองฝึกฝนการตั้งคำถามด้วยตัวของนักเรียนเอง เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนในการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ลำดับต่อไป

1.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ จะใช้การจัดการเรียนรู้ค่อนข้างนาน บางครั้งทำให้นักเรียนเกิดความเหนื่อยล้า บวกกับต้องส่งชิ้นงานภายในคาบเรียนนั้น ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการยืดหยุ่นเวลาในการจัดการเรียนรู้ และควรจัดการเรียนรู้ให้สนุกสนาน ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านภาษาไทยจากนิทานพื้นบ้านเรื่องง่ายไปหายาก และเสริมแรงโดยให้กำลังใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะช่วยให้ผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น

1.4 ขั้นตอนการนำเสนอความรู้ที่ได้ศึกษานิทานพื้นบ้านในขั้นสุดท้าย นักเรียนยังไม่สามารถนำเสนอความคิดเห็นของตนเองออกมาจากความเข้าใจได้อย่างแท้จริง ยังขาดความเป็นธรรมชาติในการพูดนำเสนอ ดังนั้น ครูผู้สอนควรคอยให้กำลังใจ และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผ่อนคลาย เพื่อที่ให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่น และมีความมั่นใจ ซึ่งจะนำไปสู่การแสดงออกที่เกิดจากความรูสึกข้างในของนักเรียนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ เช่น บทความ ขำ สารคดี นิตยสาร หรือบทร้อยกรอง เพราะผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่มีเนื้อหาอย่างหลากหลาย เน้นการคิด วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาไทยได้มากยิ่งขึ้น

2.2 ควรเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ อาทิ KWL Plus CIPPA Model หรือ STAD เป็นต้น เพื่อพัฒนาให้นักเรียนได้เกิดทักษะอื่น ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น อาทิ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส ที เอ ดี เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนรู้จักการเรียนรู้ และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยมีเพื่อนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกไป

2.3 แบบทดสอบการอ่านภาษาไทยที่ใช้ควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบชนิดคำถามแบบเลือกตอบ แบบทดสอบชนิดเขียนตอบ หรือแบบฝึกหัด เพื่อที่จะตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ว่าเป็นเช่นเดียวกันกับการทดลองในครั้งนี้หรือไม่ อีกทั้งเพื่อยืนยันประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

บรรณานุกรม

- กัตัญญ ชูชื่น. (2550). **วรรณกรรมท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กันตรัตน์ สุจิตวานิช. (2561). **การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัณฐิศา ไกรนรา. (2562). **ผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายลีนปูน - ตาปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กัลยา นิมจิตต์. (2545). **การศึกษารูปแบบการเล่านิทานของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง กรุงเทพมหานคร**. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กฤษดา พิงพิตรชัย. (2562). **นิทานพื้นบ้าน 4 ภาค**. ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์ จำกัด.
- กุสุมา รักษมณี และคณะ. (2536). **หนังสือภาษาไทย รายวิชา ท503 - ท504 ทักษะสื่อสาร 2**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541). **การเล่านิทาน**. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เกริก ยूनพันธ์. (2539). **การเล่านิทาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2551). **ภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication)**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด นวสารการพิมพ์.
- จรัญ จันทลักษณ์ และกษิต อื้อเขียวชาญกิจ. (2551). **คัมภีร์การวิจัยและการเผยแพร่สู่นานาชาติ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: นิติธรรมการพิมพ์.
- จิระประภา บุญยนิทย์, ลออ ชูติกร และศรีสมบัติ เทพกาญจนา. (2551). **วิธีช่วยให้เด็กรักการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). **ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- จินตนา ไบกาซูย์. (2534). **การเขียนสื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

- จิตตินันท์ เดชะคุปต์ และคณะ. (2555). การพัฒนาองค์ความรู้และสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้
ครอบครัว ศึกษา: ครอบครัวแบบพอเพียง ระยะที่ 2. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยสุโขทัย
 ธรรมมาธิราช.
- จุฬารัตน์ อินทร์อุดม. (2561). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
 มหบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2552). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading
 Promotion). กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาคาร.
- เฉลิม มากนวล. (2518). การวิเคราะห์และเปรียบเทียบนิทานชาดกกับนิทานอีสป.
 กรุงเทพมหานคร: กรมการฝึกหัดครู.
- ชฎารัตน์ ภูทางนา. (2563). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยวิธี
 สอนแบบสื่อประสมกับวิธีสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
 เทศบาลเมืองขลุง 1 (บุรีวิทยาคาร). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
 และการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชนิดา ทินา. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน SQ4R และเทคนิค CIRC สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
 การสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ชุตินา ยอดตา. (2561). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อเสริมสร้างความสามารถ
 อ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2552). การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา.
 กรุงเทพมหานคร: เกรตเอดดูเคชั่น.
- ณัฐยา ภูขามคม. (2552). การใช้นิทานประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับ
 ใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
 มหบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณิรุช นรินทร์. (2557). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูโรงเรียนศรีเมือง สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2554). ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.

- ทิพย์สุนทร อนันต์บุตร. (2551). **การอ่านเพื่อวิเคราะห์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิตินา แชนมณี. (2557). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงธรรม สุทธิธรรม. (2534). **การศึกษาความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทัศนะของผู้อื่นของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทาน เพื่อส่งเสริมการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร.
- ธวัช ปุณโณทก. (2525). **วรรณกรรมท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ธิดา บู่สามสาย. (2559). **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นายตำรวจ ณ เมืองใต้. (2542). **นิทานอีสป**. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.
- นนทพร ฤทธิ์รัตน์. (2546). **การใช้เพลงและนิทานในการเพิ่มความสามารถด้านการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบางวัน จังหวัดพังงา**. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- น้ำลิน เทียมแก้ว. (2556). **ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการของสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2555**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เนาวรัตน์ เจตคุ. (2555). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสรุปความ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นไทยทรงดำ อำเภอยาย้อย จังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บ้งอร สว่างวโรรส และเยาวภา พุกกะคุปต์. (2524). “การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย”. **วารสารภาษาปริทัศน์**. 2(1), 49-60.
- บันลือ พุกกะวัน. (2545). **แนวทางการพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การพัฒนารูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บัวลักษณ์ เพชรงาม. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. (2537). นิทานพื้นบ้าน ในเอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 8 เล่มที่ 1 หน่วยที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปราณี ปรีวาที. (2551). การพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานและการติดตามผล. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริม.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2544). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฝ่ายวิชาการปสคิต. (2550). ฟัง คิด อ่าน เขียน. กรุงเทพมหานคร: กรมกมลการพิมพ์.
- พนิชนาฏ ชูฤกษ์. (2551). อ่านเร็วให้เป็น จับประเด็นให้อยู่หมัด. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เพริสท์ออฟเซต.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ และคณะ. (2539). ภาษาไทย 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระชัยพงษ์ สุรบุญ. (2558). การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- พรพรรณ พูลเขาล้าน. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับเทคนิค SQ4R. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญภา จรัสพันธ์. (2557). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อคุณภาพการให้บริการของศูนย์บริการลูกค้า จีเนท โมบายเซอร์วิส เซ็นเตอร์ จันทบุรี. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยบูรพา.

- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2547). **อ่านเป็น : เรียนก่อน – สอนเก่ง**. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น 48.
- มยุรฉัตร ฉัตรพุดชัย. (2559). **ผลการใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังกราฟิกต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระกะเทียมวิทยาคม “สังวรเจษฎ์ประกาศมอุปถัมภ์” จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มันทนา อุดทอง. (2561). **การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ**. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โยธิน แสงวดี. (2551). **การวิจัยเชิงคุณภาพ**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษาและฝึกอบรมการวิจัย.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2527). **การสอนกลุ่มทักษะ 2 (ภาษาไทย)**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2547). **แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครราชสีมา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11.
- รัฐจวน อินทรกำแหง และคณะ. (2523). **การอ่านและการพิจารณาหนังสือ**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- รัตนภรณ์ เลิศคำฟู . (2547). **การใช้วิธีสอบแบบเอสคิวโฟร์อาร์ในการสอนการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- วลีรัตน์ ดิษยครินทร์. (2551). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสรุปความจากเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วลัย วลิตดำรง. (2525). **ส่งเสริมห้องสมุดด้วยการเล่านิทาน**. วารสารการศึกษาผู้ใหญ่. 9(35), 22-26.
- วรรณมล ศุภคุณ. (2564). **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- วรรณิ์ โสมประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วารุณี ภาชนนท์. (2551). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนา
เด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์นิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิเชียร เกษประทุม. (2542). นิทานพื้นบ้าน. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- วีไล มาศจรัส. (2539). เทคนิคการเขียน การเล่านิทาน สำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: มิติใหม่.
- วีไลวรรณ กลิ่นถาวร. (2563). ผลการใช้หนังสือนิทานที่ส่งเสริมทักษะชีวิตเด็กปฐมวัยในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 1. ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ศรวณี แดงไสว. (2556). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสินเชื่อ ธนาคารออมสินในเขต
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการตลาด
มหาวิทยาลัยสยาม.
- ศจี แถวถิ่นทอง. (2539). ศิลปะการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศรียรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์. (2542). การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ไทย
วัฒนาพานิช.
- สันทพัฒน์ อรุณธาริ. (2542). นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- สิริธร สุขเจริญ. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน
ใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2546). วิธีสอนแบบ SQ3R และ SQ4R กระบวนการจัดการเรียนรู้
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญ
ทัศน์.
- _____. (2554). วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของ
เยาวชน. กรุงเทพมหานคร: 9199 เทคนิคพรินต์ติ้งนิทาน.
- สุดาพร ไชยะ. (2552). การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชชนครินทร์.

- สุพันธุ์ดี ไวยรูป. (2555). การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K.W.L.) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2551). ทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน. กรุงเทพมหานคร: เพ็ญฟ้า
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2528). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: อักษร บัณฑิต.
- สมศักดิ์ ปริบูรณ์. (2542). นิทานสำหรับเด็ก. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏจอมบึง.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา. (2563). รายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนในมิติ O – Net NT ปีการศึกษา 2563. สงขลา: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา.
- สำลี รักสุทธี. (2550). แบบฝึกทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนสื่อความ ป.2 ภาคเรียนที่ 1. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- _____. (2553). สอนอย่างไรให้เด็กอ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่องและเขียนเป็น. กรุงเทพมหานคร: ธนธัชการพิมพ์.
- อลงกรณ์ พลอยแก้ว. (2563). การวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรม ท้องถิ่น (Online). <http://www.truelookpanya.com>, 20 พฤษภาคม 2567.
- อภัยพร สิลารักษ์. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อ ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าอิสระการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อัจฉรา บุญชุม. (2559). รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ องค์การบริหาร ส่วนตำบลโกสัมพี อำเภอโกสัมพีนคร. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบทางภาษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ฮาซัน ละสุซามา. (2563). “การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านชุด วัฒนธรรมและการละเล่นพื้นบ้าน 3 จังหวัดชายแดนใต้ (Culture and Folk game) กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”. วารสาร เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. 6(17), 55-67.

- Bernadowski, Cariance. (2010). **Research-Based**. California: Santa Barbara.
- Dale, Edgar. (1956). **Reading and Related Media**. Adult Reading. The Fifty-Fifth Year-book of the National Society of the study of Education Part II, ed. Nelson B Henry. Chicago: The University of Chicago Press.
- Goodman, K. S. (1970). **Reading Process and Program**. Illinois: National Council of Teachers of English.
- Gunning, T. G. (1966). **Creating reading instruction for all children**. Massachusette: Allyn and Bacon.
- Hasibuan, A.K. (2010). **The effect of SQ4R and accelerated learned on students' achievement in reading comprehension**. Medan: Medan university.
- Heaton, J.B. (1979). **Dictionary of Education**. 3 rd ed. New York: Mc Graw-Hill Book Company, Inc.
- Kasyulita, E. (2015). "The Effect of SQ4R Technique toward Reading Comprehension at the Second Years of English Students in University of Pasir Pengaraian." Proceedings of the Third International Seminar on English Language and Teaching.
- Luksanasiri J. and Imsamran B. (1999). **Thai Usage**. Bangkok: P.Press.
- Mortimer J. Adler. 1959. **How to Read a Book**. New York: Simon & Schuster.
- Pandjaitan, N. and Palandeng, R. (2011). "SQ4R Method and Reading Comprehension Development Among the Sophomore Business Students." **Journal of Language Pedagogy**. 1(2), 31-44.
- Seemahasarn A.et al. (2003). **Thai master standard for Prathomsuksa four to six**. Bangkok: Aksorncharoenthat.
- The Writer's Workshop. (2005). **Writing Summaries** (Online). Available from. http://www.english.uiuc.edu/CWS/workshop/advice/writing_summaries.htm, 18 March 2024.
- Tri Susillawati. (2012). **Improving reading comprehension using SQ4R**. Tahun: Sebelas Maret University.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยทักษิณ
วิทยาเขตสงขลา
สาขาที่เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและประเมินผล
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา จันทรจิตร ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
สาขาที่เชี่ยวชาญ หลักสูตรและการสอน /
เทคโนโลยีการศึกษา
- 3) นางสาวเสาวรี เพชรจำรัส ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทศบาล 4
(วัดคลองเรียน)
สาขาที่เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและประเมินผล
- 4) นางสาวสมล ส้าแหละ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทศบาล 4
(วัดคลองเรียน)
สาขาที่เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาภาษาไทย
- 5) นางสาวปิยะวิทย์ ภาณุมาศ ณ อุษยา ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทพา
สาขาที่เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาศิลปะ
- 6) นายอนิรุทธิ์ จินชานา ตำแหน่ง โปรแกรมเมอร์
สถานที่ทำงาน บริษัท มายโฮสต์ จำกัด
สาขาที่เชี่ยวชาญ ด้านการเขียนโปรแกรม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๗/๑๗๐๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสุทธิพร เชื้อขาว รหัส ๖๔M๑๙๑๒๐๐๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคปกติ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปความโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ SOCR ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/คณควาอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นากุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา เป็ญคาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาคนดังกล่าว พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุติพงศ์ กุวัชรวรานนท์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘ ๑๘๙๘ ๑๖๕๐

โทรสาร ๐ ๗๔๒๖ ๐๒๖๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ educate@skru.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ งานสนับสนุนพันธกิจอุดมศึกษา บัณฑิตศึกษา โทร. ๑๒๒๐

ที่ คคศ. ๔๔๔ /๒๕๖๖

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา จันทระจิตร

ด้วย นายสุทธิพร เชื้อขาว รหัส ๒๔/๑๔๑๒๐๐๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคปกติ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปความโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ SOAR ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/คณคว่าอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นากุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บริดา เบญจการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในเรื่องที่นักศึกษาทำการค้นคว้าอิสระเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษา ทั้งนี้ ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรติพงศ์ ภู่วัชรวานนท์)
คณบดีคณะครุศาสตร์

SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๗/๑๗๐๕

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณเสาวรี เพชรจำรัส

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสุทธิพร เชื้อขาว รหัส ๖๔M๑๙๑๒๐๐๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคปกติ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปความโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ SO&R ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/คณควาอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นากุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา เบญจการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาคนดังกล่าว พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุติพงศ์ กว้าวรรานนท์)
คณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘ ๑๘๘๘ ๑๖๕๐

โทรสาร ๐ ๗๔๒๖ ๐๒๖๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ educate@sku.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๗/๑๗๐๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสมล สาทะเล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสุทธิพร เชื้อขาว รหัส ๖๔M๑๙๑๒๐๐๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคปกติ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปความโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ SOQR ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/คณค่วาอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นากุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา เป็ญคาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาคนดังกล่าว พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุติพงศ์ กุวัชรวรานนท์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘ ๑๘๙๘ ๑๖๕๐

โทรสาร ๐ ๗๔๒๖ ๐๒๖๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ educate@sku.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๗/๑๗๐๖

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณปิยะวัฒน์ ภาณุมาศ ณ อยู่ธยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบขอรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสุทธิพร เชื้อขาว รหัส ๖๔M๑๙๑๒๐๐๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคปกติ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปความโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ SOAR ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/คณค่วาอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นากุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา เบญจการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาคนดังกล่าว พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุติพงศ์ กุวัชรวานนท์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘ ๑๘๙๘ ๑๖๕๐

โทรสาร ๐ ๗๔๒๖ ๐๒๖๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ educate@skru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๗/๑๗๐๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณอนิรุทธิ์ จินชานนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสุทธิพร เชื้อขาว รหัส ๖๔M๑๙๑๒๐๐๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคปกติ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปความโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ SOAR ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/คณค่วาอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นากุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา เบญจการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาคนดังกล่าว พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุติพงศ์ ภู่วัชรวานนท์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘ ๑๘๙๘ ๑๖๕๐

โทรสาร ๐ ๗๔๒๖ ๐๒๖๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ educate@skru.ac.th

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

วิชา ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง ตำนานพื้นบ้าน

เวลา 22 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

เวลา 2 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2566

ผู้สอน นายสุทธิพร เชื้อขาว

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว

ท 1.1 ป.3/5 สรุปความรู้ และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ท 2.1 ป.3/2 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน

ท 5.1 ป.3/3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 ด้านความรู้ (K)

2.1.1 นักเรียนสามารถอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนูเกาะแมว โดยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ได้

2.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)

2.2.1 นักเรียนสามารถเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมวได้

2.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

2.3.1 นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน

3. สารการเรียนรู้

อ่านนิทานพื้นบ้าน พร้อมทั้งเขียนตอบคำถามจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

4. สารสำคัญ

การอ่านนิทานพื้นบ้าน คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนสื่อ ตลอดจนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามของเนื้อเรื่องได้ นิทานพื้นบ้านเป็นงานเขียนประเภทหนึ่ง ที่จะต้องอาศัยทักษะในการอ่าน และต้องมีการอ่านทบทวนอยู่เสมอ เพราะจะทำให้เข้าใจเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง และสามารถสรุปความได้ดียิ่งขึ้น

5. สมรรถนะของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการคิด

5.2 ความสามารถในการสื่อสาร

6. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. คุณครูชี้แจงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกำหนดข้อตกลงในการเรียนร่วมกันกับนักเรียน
2. นักเรียนรับทราบจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้และรับทราบเนื้อหาที่จะเรียน
3. คุณครูชี้แจงการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อิเล็กทรอนิกส์
4. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านและการเขียนภาษาไทยจากนิทานพื้นบ้าน

ขั้นการอ่านสำรวจ (Survey) นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว อย่างคร่าว ๆ เพื่อหาประเด็นที่สำคัญของเรื่อง

1. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว จากหนังสือนิทานพื้นบ้าน อิเล็กทรอนิกส์ที่คุณครูเปิดในโทรทัศน์ โดยอ่านออกเสียงไปพร้อม ๆ กัน
2. นักเรียนและคุณครูร่วมกันทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมวอีกครั้ง
3. นักเรียนแต่ละคนรับเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว คนละ 1 ฉบับ

4. นักเรียนอ่านศึกษาเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว อย่างคร่าว ๆ เพื่อหาประเด็นสำคัญ หรือเพื่อหาสาระสำคัญของนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

5. นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมวที่ได้อ่านศึกษาไป

ขั้นการตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบในการอ่าน (Question) นักเรียนฝึกตั้งคำถามที่เกิดจากความสงสัยของนักเรียน หลังจากที่ได้อ่านเนื้อเรื่องนิทานไป

1. นักเรียนฝึกตั้งคำถามหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว โดยให้นักเรียนตั้งคำถาม คนละ 2 คำถาม ลงในสมุดของตนเอง

2. นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดนำเสนอคำถามที่ตนเองได้ตั้งไว้ ให้เพื่อน ๆ และคุณครูฟังหน้าชั้นเรียน

3. นักเรียนและคุณครูร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงความเหมาะสมของคำถามที่นักเรียนแต่ละคนตั้งมาว่าเหมาะสม ใช้ภาษาที่ถูกต้อง หรือมีความสอดคล้องกับนิทานที่อ่านหรือไม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนปรับแก้คำถามของตนเองให้มีความเหมาะสม

ขั้นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบ (Read) นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านอีกครั้ง โดยครั้งนี้จะต้องอ่านศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียด เพื่อจะต้องหาคำตอบของคำถามที่ตัวนักเรียนตั้งไว้ให้ได้

1. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว อีกครั้ง โดยในครั้งนี้นักเรียนจะต้องอ่านศึกษาและทำความเข้าใจนิทานอย่างละเอียด เพื่อจะหาคำตอบ เพื่อที่จะนำไปตอบคำถามที่นักเรียนได้ตั้งไว้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องของนิทานมากยิ่งขึ้น

2. เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จ นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่นักเรียนได้ตั้งไว้ จากนั้นนำคำตอบที่นักเรียนได้รับ นำไปเขียนลงในสมุดของตนเอง ได้ข้อคำถามที่นักเรียนตั้งไว้

3. นักเรียนออกมาแนะนำเสนอคำตอบที่ได้รับจากการค้นหาโดยการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว ให้เพื่อน ๆ และคุณครูฟังหน้าชั้นเรียน

ขั้นการจดบันทึกข้อมูลที่ได้ (Record) นักเรียนนำความรู้ที่นักเรียนได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว และจากคำถามของนักเรียนนำมาเขียนบันทึกเป็นความรู้ที่ได้รับ

1. นักเรียนจดบันทึกความรู้ที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องและการตั้งคำถาม จากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว โดยใช้สำนวนภาษาที่นักเรียนเข้าใจ สื่อสารความหมายได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน

2. นักเรียนอ่านทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้จดบันทึกอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ หรือเพื่อเพิ่มเติมข้อมูลต่าง ๆ

3. คุณครูมอบหมายให้นักเรียนไปอ่านทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้จดบันทึกจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว เพื่อจะนำมาใช้เขียนตอบคำถามและใช้ในการออกมาพูดนำเสนอให้เพื่อน ๆ และคุณครูฟังหน้าชั้นเรียนในคาบเรียนถัดไป

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นการสรุปใจความสำคัญของเรื่อง (Recite) นักเรียนนำความรู้ที่ได้จดบันทึกจากคาบเรียนที่ผ่านมา มาเขียนตอบคำถามจากเรื่อง โดยเขียนบรรยายในประเด็นที่ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

1. นักเรียนอ่านทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้จดบันทึกเมื่อคาบเรียนที่ผ่านมาจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมวอีกครั้ง ใช้เวลาในการอ่านทบทวน 2 นาที

2. นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว มาเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ผ่านการทำใบงาน เรื่อง เขียนตอบคำถามจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว เขียนโดยใช้สำนวนภาษาการเขียนของตนเอง เขียนให้เข้าใจ สื่อสารความหมายได้ตรงไปตรงมา ถูกต้อง ชัดเจน ซึ่งในการเขียนตอบคำถาม กำหนดให้นักเรียนได้บรรยายเนื้อเรื่องในประเด็น ดังต่อไปนี้

2.1 ใคร : จะต้องนำชื่อของตัวละครจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว มาเขียนเป็นคำตอบ โดยมองประเด็นที่ว่านิทานเรื่องนี้กล่าวถึงใคร ใครเป็นตัวละครสำคัญของเรื่องนี้

2.2 ทำอะไร : เขียนบรรยายถึงเหตุการณ์ในเรื่องว่าในเรื่องมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น หรือว่าตัวละครในเรื่องได้กระทำการสิ่งใดที่เกิดขึ้นมาบ้าง

2.3 ที่ไหน : เขียนสถานที่ หรือฉากที่สำคัญ ที่ปรากฏในเรื่องอย่างชัดเจนว่าในนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมวเหตุเกิดที่ไหน

2.4 เมื่อไหร่ : เขียนระบุว่าเหตุการณ์ในนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมวเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เกิดขึ้นเวลาไหน ตอนเช้า ตอนกลางวัน ตอนเย็น หรือตอนค่ำ

2.5 อย่างไร : เขียนบรรยายโดยบอกถึงตัวละครในนิทานว่ามีนิสัยอย่างไร ในนิทานตัวละครได้มีการทำอะไรบ้างกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ขั้นการวิเคราะห์ ทบทวน (Reflect) นักเรียนและคุณครูร่วมกันสรุป ทบทวน และร่วมแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

1. นักเรียนออกมาพูดนำเสนอผลหลังจากการทำใบงาน เรื่อง เขียนตอบคำถามจากการอ่าน เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว เพื่อเป็นการทบทวน และดูความเข้าใจของนักเรียน ในแต่ละคน

2. นักเรียนและคุณครูร่วมกันอภิปรายผลและเฉลยใบงาน เรื่อง เขียนตอบคำถามจากการ อ่าน เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

3. นักเรียนและคุณครูร่วมกันวิเคราะห์และร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากการอ่านเนื้อเรื่อง นิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว ในประเด็นที่คุณครูกำหนด โดยเขียนคำตอบลงในสมุดของ ตนเอง ดังนี้

3.1 ประโยชน์และข้อคิดที่นักเรียนได้รับจากการศึกษานิทานพื้นบ้าน เรื่องเกาะหนู เกาะแมว

3.2 ความรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

7. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

1. หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว
2. เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว
3. ใบงานการเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่องเกาะหนู เกาะแมว
4. แบบบันทึกการให้คะแนนใบงาน
5. แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน

8. การวัดผลและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนสามารถอ่านนิทาน พื้นบ้านเรื่อง เกาะหนูเกาะแมว โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ได้	ตรวจใบงาน	แบบบันทึกการให้ คะแนนใบงาน	ผ่าน ระดับคุณภาพที่ 2
นักเรียนสามารถเขียนตอบ คำถามจากการอ่านนิทาน พื้นบ้านเรื่องเกาะหนูเกาะแมวได้	ตรวจใบงาน	แบบบันทึกการให้ คะแนนใบงาน	ผ่าน ระดับคุณภาพที่ 2
นักเรียนมีมารยาทในการอ่าน และการเขียน	สังเกตพฤติกรรม ระหว่างเรียน	แบบสังเกต พฤติกรรมระหว่าง เรียน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
สามารถอ่านนิทาน พื้นบ้านเรื่อง เกาะ หนูเกาะแมว โดยการ จัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์	บอกข้อคิดหรือบอก ประโยชน์ที่ได้รับจาก การอ่านนิทานพื้นบ้าน ได้ถูกต้องและตรง ประเด็นจำนวน 3 ข้อ ขึ้นไป	บอกข้อคิดหรือบอก ประโยชน์ที่ได้รับจาก การอ่านนิทานพื้นบ้าน ได้ถูกต้องและตรง ประเด็น จำนวน 2 ข้อ	บอกข้อคิดหรือประ โยชน์ที่ได้รับจากการ อ่านนิทานพื้นบ้านได้ ถูกต้องและตรง ประเด็นจำนวน 1 ข้อ
สามารถเขียนตอบ คำถามจากการอ่าน นิทานพื้นบ้านเรื่อง เกาะหนูเกาะแมว	ตอบคำถามจากการ อ่านนิทานพื้นบ้านโดย ตอบคำถามถูกต้อง จำนวน 4 ข้อขึ้นไป	ตอบคำถามจากการ อ่านนิทานพื้นบ้านโดย ตอบคำถามถูกต้อง จำนวน 2 - 3 ข้อ	ตอบคำถามจากการ อ่านนิทานพื้นบ้าน โดยตอบคำถามถูก ต้องจำนวน 1 ข้อ
มีมารยาทในการอ่าน และการเขียน	ตั้งใจ มุ่งมั่นในการ อ่านนิทานพื้นบ้าน และตั้งใจทำใบงาน มี รอยลบสกปรก 1-2 จุด เสร็จทันภายใน เวลา 20 นาที	ตั้งใจ มุ่งมั่นในการอ่าน นิทานพื้นบ้านและตั้งใจ ทำใบงาน มีรอยลบ สกปรก 3-4 จุด เสร็จ ทันภายในเวลา 20 นาที	ไม่ตั้งใจ ขาดความ มุ่งมั่นในการอ่านทำใบ งานมีรอยลบสกปรก มากกว่า 4 จุด ไม่ เสร็จภายในเวลา 20 นาที

9. บันทึกผลหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้

9.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยมีนักเรียนจำนวนทั้งหมด.....คน

นักเรียนสามารถอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่อง เกาะหนู เกาะแมว โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โพร อาร์ ได้ (K)

ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ไม่ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนสามารถเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่อง เกาะหนู เกาะแมวได้ (P)

ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ไม่ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน (A)

ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ไม่ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

9.2 ปัญหา/อุปสรรค

9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายสุทธิพร เชื้อขาว)

...../...../.....

10. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของหัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางนงนุช คงจันทร์)

หัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการ

...../...../.....

11. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางศรีพร สุวรรณโณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทุ่งหวังใน

...../...../.....

ใบงานที่ 1

เรื่อง การเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน

เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ 2

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ปีการศึกษา 2566

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านที่กำหนด แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

พ่อค้าจีนคนหนึ่งคุมเรือสำเภาดำเนินทางค้าขายแถบชายทะเลจากเมืองจีนมาถึงเมืองสงขลา เมื่อขายสินค้าจนหมดแล้วก็จะซื้อสินค้าจากสงขลาบรรทุกสำเภากลับไปขายเมืองจีน วันหนึ่งเมื่อขายสินค้าหมดแล้วก็เข้าเมืองสงขลา ระหว่างที่เดินซื้อสินค้านั้นพ่อค้าได้เห็นหมากับแมวคู่หนึ่งมีรูปร่างหน้าตาน่าเอ็นดู จึงขอซื้อหมากับแมวคู่นั้นเอาลงเรือไปด้วย ฝ่ายหมากับแมวเมื่อลงไปอยู่ในเรือนาน ๆ ก็เกิดความเบื่อหน่าย และอยากกลับไปอยู่ที่บ้านสงขลา จึงปรึกษากันหาวิธีการที่จะกลับบ้าน หมาได้บอกกับแมวว่าพ่อค้าเรือสำเภานั้นมีแก้ววิเศษสำหรับกันจมน้ำ หากใครได้ไว้จะว่ายน้ำไปไหนก็ไม่จมน้ำ แมวจึงคิดอุบายที่จะได้แก้ววิเศษนั้นโดยไปข่มขู่หนูให้ขโมยแก้ววิเศษของพ่อค้ามาให้ โดยที่หนูขอหนีขึ้นฝั่งไปด้วย หนูก็ลอบเข้าไปลักเอาดวงแก้วของพ่อค้ามา โดยอมเอาไว้ในปาก แล้วทั้งสามหนีลงจากเรือว่ายน้ำจะไปขึ้นที่ฝั่งหน้าเมืองสงขลา ขณะที่ว่ายน้ำมาด้วยกัน หนูซึ่งว่ายน้ำนำอยู่ข้างหน้าก็นึกขึ้นได้ว่าดวงแก้วที่ตนเอาไว้ในปากนั้นมีค่ามหาศาล เมื่อถึงฝั่งหมากับแมวก็นั่งจะแย่งกันเอาไป จึงคิดจะหนีหมากับแมวขึ้นฝั่งไปตามลำพังจะได้ครอบครองดวงแก้วเป็นสมบัติของตนตลอดไป แต่แมวซึ่งว่ายน้ำตามหลังหนูก็นึกคิดอย่างเดียวกันกับที่หนูคิด ก็ว่ายน้ำตรงรี่เข้าไปหาหนู ฝ่ายหนูเห็นแมวตรงเข้ามาก็ตกใจนึกว่าแมวเข้ามาจะตะบปงจึงว่ายน้ำหนีสุดแรง และไม่ทันระวังตัวดวงแก้ววิเศษที่อมไว้ในปากก็ตกลงจมหายไปในน้ำ เมื่อดวงแก้วจมน้ำไปแล้วทั้งหนูและแมวต่างก็หมดแรงไม่อาจจะว่ายน้ำต่อไปได้ สัตว์ทั้งสองจึงจมน้ำตายกลายเป็นเกาะหนู เกาะแมว

ตอบคำถามจากนิทานเรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

1. เรื่องที่อ่านกล่าวถึงใคร

.....

.....

.....

2. ทำอะไร

.....

.....

.....

3. ที่ไหน

.....

.....

.....

4. เมื่อไร

.....

.....

.....

5. อย่างไร

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

แบบบันทึกการให้คะแนนใบงาน

ที่	ชื่อ-สกุล	อ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว	ตอบคำถามจาก นิทานพื้นบ้านเรื่อง เกาะหนูเกาะแมว	รวม	เกณฑ์ คุณภาพ	สรุป
		5	5	10	ระดับ 2 ขึ้นไปจึงผ่าน	
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

9 – 10 คะแนน

ระดับคุณภาพที่ 3

6 – 8 คะแนน

ระดับคุณภาพที่ 2

0 – 5 คะแนน

ระดับคุณภาพที่ 1

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายสุทธิพร เชื้อขาว)

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้

วิชา ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง ตำนานพื้นบ้าน

เวลา 22 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ทวดห้วยนางแรง

เวลา 2 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2566

ผู้สอน นายสุทธิพร เชื้อขาว

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว

ท 1.1 ป.3/5 สรุปความรู้ และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ท 2.1 ป.3/2 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน

ท 5.1 ป.3/3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 ด้านความรู้ (K)

2.1.1 นักเรียนสามารถอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่อง ทวดห้วยนางแรง โดยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ได้

2.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)

2.2.1 นักเรียนสามารถเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่อง ทวดห้วยนางแรงได้

2.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

2.3.1 นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน

3. สารการเรียนรู้

อ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง พร้อมทั้งเขียนตอบคำถามจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง ทวดห้วยนายแรง

4. สารสำคัญ

การอ่านนิทาน คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนสื่อ ตลอดจนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้ นิทานเป็นงานเขียนประเภทหนึ่ง ที่จะต้องอาศัยทักษะในการอ่าน เพราะจะทำให้เข้าใจเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง และสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

5. สมรรถนะของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการคิด

5.2 ความสามารถในการสื่อสาร

6. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. คุณครูชี้แจงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกำหนดข้อตกลงในการเรียนร่วมกันกับนักเรียน

2. นักเรียนรับทราบจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้และรับทราบเนื้อหาที่จะเรียน

3. คุณครูชี้แจงการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการอ่านสำรวจ (Survey) นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง อย่างคร่าว ๆ เพื่อหาประเด็นที่สำคัญของเรื่อง

1. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง จากหนังสือนิทานพื้นบ้าน อิเล็กทรอนิกส์ที่คุณครูเปิดในโทรทัศน์ โดยอ่านออกเสียงไปพร้อม ๆ กัน

2. นักเรียนและคุณครูร่วมกันทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรงอีกครั้ง

3. นักเรียนแต่ละคนรับเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง คนละ 1 ฉบับ

4. นักเรียนอ่านศึกษาเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง อย่างคร่าว ๆ เพื่อหาประเด็นสำคัญ หรือเพื่อหาสาระสำคัญของนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง

5. นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง ที่ได้่านศึกษาไป

ขั้นการตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบในการอ่าน (Question) นักเรียนฝึกตั้งคำถามที่เกิดจากคองสงสัยของนักเรียน หลังจากทีอ่านเนื้อเรื่องนิทานไป

1. นักเรียนฝึกตั้งคำถามหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง โดยให้นักเรียนตั้งคำถาม คนละ 2 คำถาม ลงในสมุดของตนเอง

2. นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดนำเสนอคำถามที่ตนเองได้ตั้งไว้ ให้เพื่อน ๆ และคุณครูฟังหน้าชั้นเรียน

3. นักเรียนและคุณครูร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงความเหมาะสมของคำถามที่นักเรียนแต่ละคนตั้งมาว่าเหมาะสม ใชภาษาที่ถูกต้อง หรือมีความสอดคล้องกับนิทานที่อ่านหรือไม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนปรับแก้คำถามของตนเองให้มีความเหมาะสม

ขั้นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบ (Read) นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านอีกครั้ง โดยครั้งนี้จะต้องอ่านศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียด เพื่อจะต้องหาคำตอบของคำถามที่ตัวนักเรียนตั้งไว้ให้ได้

1. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง อีกครั้ง โดยในครั้งนี้นักเรียนจะต้องอ่านศึกษาและทำความเข้าใจนิทานอย่างละเอียด เพื่อจะหาคำตอบ เพื่อที่จะนำไปตอบคำถามที่นักเรียนได้ตั้งไว้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านมากยิ่งขึ้น

2. เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จ นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่นักเรียนได้ตั้งไว้ จากนั้นนำคำตอบที่นักเรียนได้รับ นำไปเขียนลงในสมุดของตนเอง ได้ข้อคำถามที่นักเรียนตั้งไว้

3. นักเรียนออกมานำเสนอคำตอบที่ได้รับจากการค้นหาโดยการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง ให้เพื่อน ๆ และคุณครูฟังหน้าชั้นเรียน

ขั้นการจดบันทึกข้อมูลที่ได้ (Record) นักเรียนนำความรู้ที่นักเรียนได้รับการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง และจากคำถามของนักเรียนนำมาเขียนบันทึกเป็นความรู้ที่ได้รับ

1. นักเรียนจดบันทึกความรู้ที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องและการตั้งคำถาม จากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง โดยใช้สำนวนภาษาที่นักเรียนเข้าใจ สื่อสารความหมายได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน

2. นักเรียนอ่านทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้จดบันทึกอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ หรือเพื่อเพิ่มเติมข้อมูลต่าง ๆ

3. คุณครูมอบหมายให้นักเรียนไปอ่านบททวนความรู้ที่นักเรียนได้จดบันทึกจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง เพื่อจะนำมาใช้เขียนตอบคำถามและใช้ในการออกมาพูดนำเสนอให้เพื่อน ๆ และคุณครูฟังหน้าชั้นเรียนในคาบเรียนถัดไป

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นการสรุปใจความสำคัญของเรื่อง (Recite) นักเรียนนำความรู้ที่ได้จดบันทึกจากคาบเรียนที่ผ่านมา มาเขียนตอบคำถามจากเรื่อง โดยเขียนบรรยายในประเด็นที่ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

1. นักเรียนอ่านบททวนความรู้ที่นักเรียนได้จดบันทึกเมื่อคาบเรียนที่ผ่านมาจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง อีกครั้ง ใช้เวลาในการอ่านบททวน 2 นาที

2. นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง มาเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ผ่านการทำใบงาน เรื่อง ตอบคำถามจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง เขียนโดยใช้สำนวนภาษาการเขียนของตนเอง เขียนให้เข้าใจ สื่อสารความหมายได้ตรงไปตรงมา ถูกต้อง ชัดเจน ซึ่งในการเขียนตอบคำถาม กำหนดให้นักเรียนได้บรรยายเนื้อเรื่องในประเด็น ดังต่อไปนี้

2.1 ใคร : จะต้องนำชื่อของตัวละครจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง มาเขียนเป็นคำตอบ โดยมองประเด็นที่ว่านิทานเรื่องนี้กล่าวถึงใคร ใครเป็นตัวละครสำคัญของเรื่องนี้

2.2 ทำอะไร : เขียนบรรยายถึงเหตุการณ์ในเรื่องว่าในเรื่องมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น หรือว่าตัวละครในเรื่องได้กระทำการสิ่งใดที่เกิดขึ้นมาบ้าง

2.3 ที่ไหน : เขียนสถานที่ หรือฉากที่สำคัญ ที่ปรากฏในเรื่องอย่างชัดเจนว่าในนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง เหตุเกิดที่ไหน

2.4 เมื่อไหร่ : เขียนระบุว่าเหตุการณ์ในนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรงเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เกิดขึ้นเวลาไหน ตอนเช้า ตอนกลางวัน ตอนเย็น หรือตอนค่ำ

2.5 อย่างไร : เขียนบรรยายโดยบอกถึงตัวละครในนิทานว่ามีนิสัยอย่างไรในนิทานตัวละครได้มีการทำอะไรบ้างกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ขั้นการวิเคราะห์ ทบทวน (Reflect) นักเรียนและคุณครูร่วมกันสรุป ทบทวน และร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง

1. นักเรียนออกมาพูดนำเสนอผลหลังจากการทำใบงาน เรื่อง เขียนตอบคำถามจากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง เพื่อเป็นการทบทวน และดูความเข้าใจของนักเรียนในแต่ละคน

2. นักเรียนและคุณครูร่วมกันอภิปรายผลและเฉลยใบงาน เรื่อง เขียนตอบคำถามจากการอ่าน เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง

3. นักเรียนและคุณครูร่วมกันวิเคราะห์และร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากการอ่านเนื้อเรื่อง นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง ในประเด็นที่คุณครูกำหนด โดยเขียนคำตอบลงในสมุดของตนเอง ดังนี้

3.1 ประโยชน์และข้อคิดที่นักเรียนได้รับจากการศึกษานิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง

3.2 ความรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

7. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

1. หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ทวดห้วยนายแรง
2. เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง
3. ใบงานการเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดห้วยนายแรง
4. แบบบันทึกการให้คะแนนใบงาน
5. แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน

8. การวัดผลและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนสามารถอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่อง ทวดห้วยนายแรง โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ได้	ตรวจใบงาน	แบบบันทึกการให้คะแนนใบงาน	ผ่าน ระดับคุณภาพที่ 2
นักเรียนสามารถเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่อง ทวดห้วยนายแรง ได้	ตรวจใบงาน	แบบบันทึกการให้คะแนนใบงาน	ผ่าน ระดับคุณภาพที่ 2
นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน	สังเกต พฤติกรรม ระหว่างเรียน	แบบสังเกต พฤติกรรมระหว่างเรียน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
สามารถอ่านนิทาน ที่บ้านเรื่อง ทวดหัว นายแรง โดยการจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์	บอกข้อคิด หรือบอก ประโยชน์ที่ได้รับจาก การอ่านนิทานที่บ้าน ได้ถูกต้องและตรง ประเด็น จำนวน 3 ข้อ ขึ้นไป	บอกข้อคิด หรือบอก ประโยชน์ที่ได้รับจาก การอ่านนิทานที่บ้าน ได้ถูกต้องและตรงประ- เด็นจำนวน 2 ข้อ	บอกข้อคิด หรือ บอกประโยชน์ที่ ได้รับจากการ อ่านนิทานพื้น บ้านได้ถูกต้อง และตรงประเด็น จำนวน 1 ข้อ
สามารถเขียนตอบคำ- ถามจากการอ่านนิทาน ที่บ้านเรื่อง ทวดหัว นายแรง	เขียนตอบคำถามจาก การอ่านนิทานที่บ้าน โดยตอบคำถามถูก- ต้อง จำนวน 4 ข้อขึ้น ไป	เขียนตอบคำถามจาก การอ่านนิทานที่บ้าน โดยตอบคำถามถูกต้อง จำนวน 2 - 3 ข้อ	เขียนตอบคำถาม จากการอ่านนิ- ทานที่บ้านโดย ตอบคำถามถูก- ต้อง จำนวน 1 ข้อ
มีมารยาทในการอ่าน และการเขียน	ตั้งใจ มุ่งมั่นในการ อ่านนิทานที่บ้าน และตั้งใจทำใบงาน มี รอยลบสกปรก 1 – 2 จุด เสร็จทันภายใน เวลา 20 นาที	ตั้งใจ มุ่งมั่นในการอ่าน นิทานที่บ้าน และตั้งใจ ทำใบงาน มีรอยลบสก- ปรก 3 - 4 จุด เสร็จทัน ภายในเวลา 20 นาที	ไม่ตั้งใจและขาด ความมุ่งมั่นใน การอ่าน ทำใบ- งานมีรอยลบ สกปรกมากกว่า 4 จุด ไม่เสร็จ ภายในเวลา 20 นาที

9. บันทึกผลหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้

9.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยมีนักเรียนจำนวนทั้งหมด.....คน

นักเรียนสามารถอ่านนิทานที่บ้าน เรื่อง ทวดห้วยนางแรง โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค
เอส คิว โฟร์ อาร์ ได้ (K)

ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ไม่ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนสามารถเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานเรื่อง ทวดห้วยนางแรง ได้ (P)

ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ไม่ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน (A)

ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ไม่ผ่าน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

9.2 ปัญหา/อุปสรรค

9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายสุทธิพร เชื้อขาว)

...../...../.....

10. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของหัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางนงนุช คงจันทร์)

หัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการ

...../...../.....

11. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางศรีพร สุวรรณโณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทุ่งหวังใน

...../...../.....

ใบงานที่ 2

เรื่อง การเขียนตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน

เรื่อง ห้วนนายแรง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2566

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านที่กำหนด แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เรื่อง ห้วนนายแรง

มีตำนานเล่าถึงเขาเก้าเส้ง หรือที่เรียกกันในภาษาพื้นเมืองว่า “ห้วนนายแรง” ว่า “ครั้งนั้นทางเมืองนครศรีธรรมราชกำหนดบรรจุพระบรมสารีริกธาตุในเจดีย์ และจัดงานเฉลิมฉลองใหญ่โต บรรดา 12 หัวเมืองปักษ์ใต้ต่างก็นำเงินทองไปบรรจุในพระบรมธาตุ เมืองที่นายแรงเป็นเจ้าของก็เป็นเมืองขึ้นนครศรีธรรมราชด้วย ประกอบกับนายแรงมีความศรัทธาในพุทธศาสนา จึงขนเงินทองเป็นจำนวนมากถึงเก้าแสนบรรจุเรือสำเภา พร้อมด้วยไพร่พลออกเดินทางไปเมืองนครศรีธรรมราช ขณะกำลังเดินทางเรือสำเภาถูกคลื่นลมซัด จึงเข้าจอดเรือที่ชายฝั่งหาดทรายแห่งหนึ่ง เพื่อซ่อมแซมเรือ พอได้ทราบข่าวว่าทางเมืองนครศรีธรรมราชได้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุเสร็จแล้ว นายแรงเสียใจมาก จึงให้ไพร่พลขนเงินทองบรรจุไว้บนยอดเขาสูงหนึ่ง สั่งให้ลูกเรือตัดหัวของตนไปวางไว้ที่ยอดเขา นายแรงกลั้นใจตาย ลูกเรือต้องจำใจตัดหัวเจ้านายไปวางไว้บนยอดเขาตามคำสั่ง เขาลูกนี้ภายหลังเรียกว่า “เขาเก้าแสน” เรียกเพี้ยนไปเป็น “เก้าเส้ง” ก้อนหินที่ปิดทับบนยอดเขาเรียกว่า “ห้วนนายแรง” ชาวบ้านเชื่อกันว่าดวงวิญญาณของนายแรงยังเป็นปู่โสมเฝ้าทรัพย์มาจนทุกวันนี้

ตอบคำถามจากนิทานเรื่อง หัวนายแรง

1. เรื่องที่อ่านกล่าวถึงใคร

.....

.....

.....

2. ทำอะไร

.....

.....

.....

3. ที่ไหน

.....

.....

.....

4. เมื่อไร

.....

.....

.....

5. อย่างไร

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

แบบบันทึกการให้คะแนนใบงาน

ที่	ชื่อ-สกุล	อ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ทวดหัวนาย แรง	ตอบคำถาม เรื่อง ทวดหัว นายแรง	รวม	เกณฑ์ คุณภาพ	สรุป
		5	5	10	<u>ระดับ 2</u> <u>ขึ้นไปจึงผ่าน</u>	
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

9 – 10 คะแนน

ระดับคุณภาพที่ 3

6 – 8 คะแนน

ระดับคุณภาพที่ 2

0 – 5 คะแนน

ระดับคุณภาพที่ 1

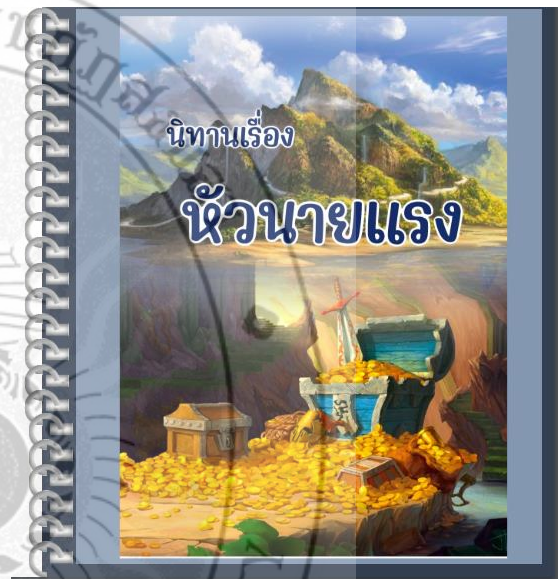
ลงชื่อ.....ผู้สอน

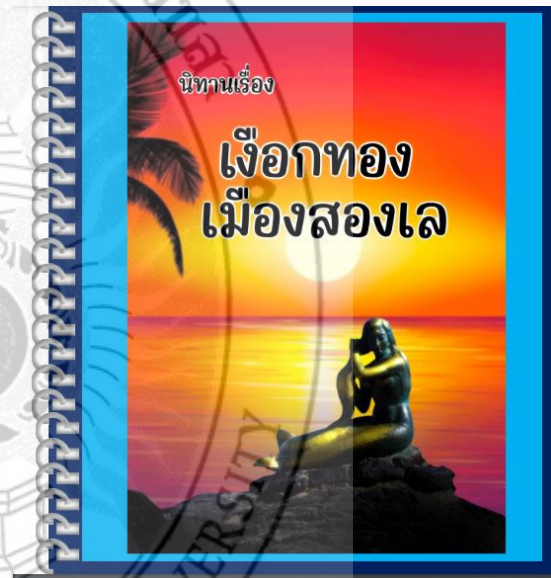
(นายสุทธิพร เชื้อขาว)

...../...../.....

หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ (E - Book)

แบบทดสอบการอ่านภาษาไทย

เรื่อง การอ่านนิทาน บทความ สารคดี
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เวลา 30 นาที

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
คะแนนเต็ม 15 คะแนน

คำชี้แจง : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยข้อสอบมีจำนวน 15 ข้อ

คำสั่ง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย **X** ลงในกระดาษคำตอบ

อ่านบทความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 1

นกพิราบสีชมพู มีถิ่นฐานอยู่บนเกาะมอริตัสในทวีปแอฟริกาอาศัยอยู่ในป่าละเมาะอาหารของพวกมัน คือ ดอกไม้ ผลไม้ และเมล็ดพืชเล็ก ๆ นกพิราบสีชมพูมีจำนวนลดลงเป็นอย่างมากเนื่องมาจากการล่าของมนุษย์ ปัจจุบันนกพิราบสีชมพูมีอยู่ในป่าประมาณ 25 ตัว และในสวนสัตว์ประมาณ 2 ตัว

1. ข้อความนี้กล่าวถึงสัตว์ชนิดใด

- ก. นกพิราบสีเทา
- ข. นกพิราบสีชมพู
- ค. นกพิราบสีขาว
- ง. นกพิราบสีพันธุ์ใหม่

เช้าตรู่ของวันอาทิตย์ มีนาไปจ่ายตลาดกับแม่ เจ้าปู่ฝ่ายสุन्छ์แสนรู้ของมีนาจะวิ่งตามไปด้วย แม่ไม่ยอมจึงไล่ปู่ฝ่ายกลับบ้าน แม่ซื้อของที่ตลาดหลายอย่างมีทั้งของกินและของใช้ ได้แก่ ปลาสด หน่อไม้ วุ้นเส้น และก๊วยตีดม เมื่อซื้อของเสร็จ มีนาก็ช่วยแม่ถือของลงเรือ แม่พายเรือไม่นานก็ถึงบ้าน

อ่านบทความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 2 – 4

2. ใครจะตามมินาไปจ่ายตลาดด้วย

- ก. น้องของมินาซื้อปุ๋ยฝ้าย
- ข. พี่ของมินาซื้อปุ๋ยฝ้าย
- ค. สุนัขของมินาซื้อปุ๋ยฝ้าย
- ง. แมวของมินาซื้อปุ๋ยฝ้าย

3. สิ่งของใดที่แม่ของมินาซื้อมาจากตลาด

- ก. ไม้จิ้มฟัน
- ข. กระตักน้ำ
- ค. ช้อนส้อม
- ง. กีบติดผม

4. แม่กับมินาไปจ่ายตลาดด้วยวิธีใด

- ก. นั่งรถประจำทาง
- ข. พายเรือไป
- ค. ขับรถไป
- ง. นั่งเรือโดยสาร

อ่านนิทาน เรื่อง ชายตาบอดกับสุนัขป่า แล้วตอบคำถามข้อที่ 5 – 6

ชายตาบอดกับสุนัขป่า

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในชนบทแสนไกล มีชายคนหนึ่งตาบอดมาตั้งแต่กำเนิด เขามีความสามารถพิเศษ เพียงแค่ใช้มือสัมผัสก็สามารถบอกได้ว่าสัตว์ที่อยู่ตรงหน้าเขานั้นคือตัวอะไร ราวกับว่าตาของเขายังปกติดีอยู่

วันหนึ่งคนในหมู่บ้านคิดอยากจะทดสอบว่าชายตาบอดผู้นี้มีความสามารถพิเศษจริงหรือไม่ จึงได้เลือกสัตว์ที่จะมาวางอยู่ตรงหน้าเขา แล้วให้ทายว่าคือ สุนัขป่า หรือ สุนัขบ้าน

“นี่ พวกเราไปคัดสรรสุนัขป่ามาตัวหนึ่งสิ ขอแบบที่เหมือนสุนัขบ้านเลยนะ” เสียงชาวบ้านคนหนึ่งได้เอ่ยปากกับชาวบ้านอีกหลายคน

“เอ้า ได้มาแล้ว หน้าตาเหมือนสุนัขบ้านเปียบเลย ขนาดคนตาดี ๆ อย่างข้า ยังแยกแทบไม่ออก” ชายคนหนึ่งพูดขึ้น พร้อมอุ้มมันไปยังลานประชุม เพื่อทดสอบชายตาบอด

ทุกคนต่างลุ้นกันอย่างใจจดใจจ่อว่า ชายตาบอดคนนี้จะตอบถูกหรือไม่

“แน่นอนว่า ข้าเป็นคนหนึ่งที่ไม่มีทางให้สุนัขตัวนี้เข้าใกล้ฝูงแกะเด็ดขาด” ชายตาบอดตอบ

5. จากเรื่องมีตัวละครใดบ้าง

- ก. ชายตาบอด ชาวบ้าน ลูกแพะ
- ข. ชายตาบอด ชาวบ้าน สุนัขป่า
- ค. ชายตาบอด ชาวบ้าน สุนัขบ้าน
- ง. ชายตาบอด ชาวบ้าน ภรรยา

6. จากเรื่องชายตาบอดมีความสามารถพิเศษอย่างไร

- ก. ใช้มือสัมผัสแล้วบอกได้ว่าเป็นคนอย่างไร
- ข. ใช้มือสัมผัสแล้วบอกได้ว่าเป็นพืชชนิดใด
- ค. ใช้มือสัมผัสแล้วบอกได้ว่าเป็นสัตว์ชนิดใด
- ง. ใช้มือสัมผัสแล้วบอกได้ว่าเป็นสีอะไร

อ่านเรื่องต่อไปนี แล้วตอบคำถามข้อที่ 7

คงคุณค่าสารอาหาร วิตามิน และแร่ธาตุ เสริมสร้างเด็กน้อยวัยเรียนรู้ ให้เติบโตแข็งแรงสมวัย
ในทุก ๆ วัน มีให้เลือก 2 รสชาติ คือ รสน้ำผึ้งและชนิดจืด คงความอร่อยเหมือนเดิม

7. ข้อความข้างต้นกล่าวถึงนมรสชาติใดบ้าง

- ก. รสหวานและช็อคโกแลต
- ข. รสน้ำผึ้งและชนิดจืด
- ค. รสจืดและรสหวาน
- ง. รสน้ำผึ้งอย่างเดียว

อ่านนิทาน เรื่อง กบกับหนู แล้วตอบคำถามข้อที่ 8 – 11

กบกับหนู

หนูตัวหนึ่งออกเดินทางท่องเที่ยวจนมาถึงลำธาร เพื่อหาอาหาร มันเห็นว่าอีกฝั่งของลำธารมีอาหารอุดมสมบูรณ์ จึงคิดจะข้ามฝั่งไป มันเดินไปหา กบ ที่อยู่แถวนั้น แล้วบอกให้พามันว่ายน้ำข้ามไป แต่กบปฏิเสธ "ข้าก็ตัวพอ ๆ กับท่าน แล้วข้าจะพาท่านข้ามไปได้ได้อย่างไร" หนูไม่ยอมและยืนยันที่จะไปให้ได้ ด้วยความรำคาญกบจึงยอมโดยให้หนูเอาเท้าผูกติดกับเท้าของมันแล้วว่ายน้ำพาไป เมื่อมาถึงกลางลำธารกบว่ายน้ำต่อไปไม่ไหวจึงหยุด และก่อนที่ทั้งสองจะจมน้ำไปด้วยกัน ก็มีนกเหยี่ยวตัวหนึ่งบินผ่านมาเห็นเข้า จึงบินโฉบลงมาคาบทั้งสองไปกินพร้อม ๆ กัน

8. นิทานเรื่องดังกล่าวมีตัวละครใดบ้าง

- ก. กบ หนู เหยี่ยว
- ข. กบ หนู คางคก
- ค. เหยี่ยว หนู คางคก
- ง. เหยี่ยว หนู นกอินทรี

9. หนูต้องการให้กบช่วยทำอะไร

- ก. พาไปเที่ยว
- ข. หาอาหารให้
- ค. พาข้ามลำธาร
- ง. สอนหนุว่ายน้ำ

10. นิทานเรื่องนี้เกิดขึ้นที่ใด

- ก. พุงนา
- ข. ชายป่า
- ค. ในหมู่บ้าน
- ง. ริมลำธาร

11. สุดท้ายหนูและกบเป็นอย่างไร

- ก. กบไปส่งหนูถึงฝั่ง
- ข. หนูและกบถูกค้างคาวจับไปกิน
- ค. หนูและกบถูกเหยี่ยวจับไปกิน
- ง. ทั้งหนูและกบจมน้ำตาย

อ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 12 – 15

นกยางเจ้าเล่ห์เห็นน้ำในหนองแห้ง จึงบอกกับฝูงปลาว่า ตนจะอาสาพาพวกปลาไปปล่อย ในสระใหญ่เอง พวกปลาก็หลงเชื่อ จึงถูนกยางคาบไปกินจนหมด เหลือแต่ปูเพียงตัวเดียว ปูจึงขอหนีบคอนกยางไป นกยางก็คิดที่จะกินปู ปูจึงใช้ก้ามของมันหนีบกอนกยาง จนนกยางต้องยอมพาปูไปปล่อยลง ในสระน้ำแต่โดยดี

12. จากนิทานเรื่องนี้มีสัตว์จำนวนกี่ชนิด

- ก. 2 ชนิด
- ข. 3 ชนิด
- ค. 4 ชนิด
- ง. 5 ชนิด

13. เหตุการณ์ในข้อใดเกิดขึ้นก่อนเป็นลำดับแรก

- ก. นกยางยอมพาปูไปปล่อยในสระน้ำ
- ข. ปลาอุกนกกางคาบไปกิน
- ค. ปูก็ใช้ก้ามหนีบคอนกยาง
- ง. นกยางบอกปูว่าตนอาสาคาบไปปล่อยในสระใหญ่

14. เพราะเหตุใดปูจึงไปกับนกยาง

- ก. อยากไปอยู่สระใหญ่
- ข. เปื่อหนองน้ำ
- ค. รู้จักกับนกยาง
- ง. โดนนกยางบังคับขู่เช็ด

15. ทำไมนกยางจึงยอมแพ้ปู

- ก. ปูชู่ให้กลัว
- ข. ปูหนีบคอ
- ค. ปูตัวโต
- ง. ปูหนีบขา

เฉลยแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การอ่านนิทาน บทความ สารคดี

- 1) ข.
- 2) ค.
- 3) ง.
- 4) ข.
- 5) ข.
- 6) ค.
- 7) ข.
- 8) ก.
- 9) ค.
- 10) ง.
- 11) ค.
- 12) ข.
- 13) ง.
- 14) ก.
- 15) ข.

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย

เรื่อง ตอบคำถามจากการอ่านนิทานของฉันทน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

คำชี้แจง : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อใช้วัดความสามารถการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำสั่ง : ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนด แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เรื่อง แก่นข้าว

ในสมัยก่อนมนุษย์เราไม่รู้จักกินข้าว คงกินแต่รำข้าว เมื่อทำนาได้ข้าวก็จะฝัดเอาแต่รำมากิน ส่วนเมล็ดข้าวซึ่งเรียกว่า “แก่นข้าว” จะทิ้งเป็นกอง ๆ อยู่ทั่วไป ต่อมาเมื่อมีครอบครัวหนึ่ง ลูกเล็กคนหนึ่งไม่ยอมกินรำข้าว เมื่อพ่อแม่จะต้มรำข้าวให้กินเหมือนลูกคนอื่นทั่วไป เด็กคนนั้นจะไม่ยอมกินและร้องขึ้นทุกครั้ง จนพ่อแม่รู้สึกรำคาญจึงพูดประชดว่า “หมิงอีกินอ้ายไหรหา ร้อง ๆ เดียวกูต้มแก่นข้าวให้กินให้ตาย ๆ ไปเสียแหละ” พ่อพ่อแม่พูดเช่นนั้น ลูกคนนั้นก็หยุดร้อง แต่อยู่สักครู่ก็ร้องอีกพ่อแม่จึงพูดด้วยอารมณ์เสียอีกว่า “ทีนี้กูเอาแก่นข้าวมาต้มให้กินจริง ๆ แหละ ร้องไปด้า” ลูกคนนั้นก็หยุดร้องอีก พ่อแม่จึงไปเอาแก่นข้าวมาต้มให้กินจริง ปรากฏว่าลูกคนนั้นดีอกดีใจ กินข้าวได้มาก และเมื่ออิ่มก็นอนหลับ ฝ่ายพ่อแม่ตกใจมากนึกว่าลูกตายแล้ว เพราะกินแก่นข้าวซึ่งคนเขาไม่กินกันเข้าไปมาก ก็ได้แต่ร้องห่มร้องไห้ฝ่ายลูกนอนหลับ สักครู่ก็ตื่นขึ้นมายิ้มแล้วหัวเราะอย่างสุขใจ พ่อแม่เห็นเช่นนั้นก็ดีใจ จึงต้มแก่นข้าวให้ลูกกินเรื่อยมา จนข้าวนี้ลือไปทั่ว คนจึงได้หันมากินแก่นข้าวแทนรำข้าวกันตั้งแต่นั้นมาจนทุกวันนี้

ตอบคำถามจากนิทานเรื่องแก่นข้าว

1. เรื่องที่อ่านกล่าวถึงใคร

.....

.....

.....

2. ทำอะไร

.....

.....

.....

3. ที่ไหน

.....

.....

.....

4. เมื่อไร

.....

.....

.....

5. อย่างไร

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

เรื่อง หมาป่ากับแกะ

วันหนึ่งหมาป่าเเรตัวหนึ่งไปหาเรื่องสัตว์ตัวอื่น ๆ และถูกกัตมาจนได้รับบาดเจ็บสาหัส จึงหนีเข้ามานอนชมอยู่ในป่าเป็นเวลานานหลายวัน มันไม่สามารถขยับตัวไปไหนได้ มันทั้งหิวและกระหายน้ำมาก

จนกระทั่งมีแกะตัวหนึ่งเดินผ่านมา

หมาป่าจึงพูดว่า "เจ้าแกะ เจ้าช่วยเอาน้ำมาให้ข้ากินหน่อยได้ไหม ข้าหิวเหลือเกิน ถ้าเจ้าช่วยข้า ข้าจะได้มีแรงออกไปหากินเองได้"

แกะจึงพูดขึ้นว่า "ข้าก็สงสารท่านนะ แต่ถ้าข้าเอาน้ำมาให้ท่าน ท่านก็จะมีแรงจับข้ากินเป็นอาหารนะสิ"

ตอบคำถามจากนิทานเรื่องหมาป่ากับแกะ

1. เรื่องที่อ่านกล่าวถึงใคร

.....

.....

.....

2. ทำอะไร

.....

.....

.....

3. ที่ไหน

.....

.....

.....

4. เมื่อไร

.....

.....

.....

5. อย่างไร

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

Hi

แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์
ร่วมกับหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ไม่มีถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการสอบ ดังนั้นจึงขอความร่วมมือในการตอบตามความเป็นจริงทุกประการ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

โดยการเขียนเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเอง เพียงช่องเดียวของในแต่ละข้อ ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

- 1) เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 2) อายุ ☐ 7 – 9 ปี ☐ 10 – 12 ปี ☐ 13 ปี ขึ้นไป
- 3) โรงเรียน ☐ โรงเรียนวัดเกาะถ้ำ ☐ โรงเรียนวัดสามกอง ☐ โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน
☐ โรงเรียนวัดแหม่มอุทิศ ☐ โรงเรียนวัดทุ่งหวังใน ☐ โรงเรียนวัดอ่างทอง
☐ โรงเรียนบ้านบ่ออิฐ ☐ โรงเรียนวัดทรายขาว ☐ โรงเรียนบ้านยางงาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนมากที่สุด

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านผู้สอน					
1) ครูใช้นิทานพื้นบ้านที่มีเนื้อหาน่าสนใจและหลากหลายเรื่อง					
2) ครูส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้					
3) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อ่าน เขียน และแสดงความคิดเห็นด้วยตัวของนักเรียนเอง					
4) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน ไม่ยากเกินไป					
5) ครูให้นักเรียนวิเคราะห์หรือทบทวนเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านหลังเรียนทุกครั้ง					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6) นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย					
7) นักเรียนมีความสนุกสนานกับการตั้งคำถาม					
8) นักเรียนสามารถตอบคำถามจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้ถูกต้อง					
9) นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้					
10) นักเรียนสามารถเล่าหรืออธิบายใจความสำคัญของนิทานพื้นบ้านที่					

อ่านให้คนอื่น ๆ ฟังได้					
------------------------	--	--	--	--	--

ตอนที่ 2 (ต่อ)

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผล					
11) ครูบอกคะแนนให้นักเรียนทราบทุกครั้ง					
12) ครูเฉลยข้อสอบหรือแบบฝึกหัดทุกครั้งที่ทำ					
13) แบบทดสอบไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป					
รวมคะแนน					
รวมทั้งหมด					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

สรุปผลการประเมิน

☐ 60 – 65 คะแนน	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
☐ 55 – 59 คะแนน	ระดับความพึงพอใจมาก
☐ 50 – 54 คะแนน	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
☐ 45 – 49 คะแนน	ระดับความพึงพอใจน้อย
☐ น้อยกว่า 45 คะแนน	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตาราง 11 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว						
1. สารสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้ชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกษหนู เกษแมว						
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.2 สะท้อนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 เข้าใจความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 เข้าใจความสนใจของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.99	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 12 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ทวดหัวนายแรง

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ทวดหัวนายแรง						
1. สารสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ทวดหัวนายแรง						
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.2 สะท้อนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 เข้าใจความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 เข้าใจความสนใจของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.99	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 13 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แก่นข้าว

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แก่นข้าว						
1. สารสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แก่นข้าว						
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.2 สะท้อนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 รู้ความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 รู้ความสนใจของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.99	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 14 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เขารักเกียรติ

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เขารักเกียรติ						
1. สารสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เขารักเกียรติ						
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.2 สะท้อนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 รู้ความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 รู้ความสนใจของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.99	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 15 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขาควหา

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขาควหา						
1. สารสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขาควหา						
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.2 สะท้อนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 เร้าความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 เร้าความสนใจของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.99	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 16 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เจือกทอง เมืองสองเล

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เจือกทอง เมืองสองเล						
1. สารสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เจือกทอง เมืองสองเล						
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.2 สะท้อนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 รู้ความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 รู้ความสนใจของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.99	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 17 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เกาะสี่ เกาะห้า

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เกาะสี่ เกาะห้า						
1. สารสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เกษะสี่ เกษะห้า						
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้						
4.2 สะท้อนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 เข้าใจความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 เข้าใจความสนใจของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.99	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 18 ผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1	4.99	เหมาะสมมากที่สุด
2	4.99	เหมาะสมมากที่สุด
3	4.99	เหมาะสมมากที่สุด
4	4.99	เหมาะสมมากที่สุด
5	4.99	เหมาะสมมากที่สุด
6	4.99	เหมาะสมมากที่สุด
7	4.99	เหมาะสมมากที่สุด

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่ 5 ด้านสื่อการเรียนรู้ ในข้อย่อยที่ 5.5 เรื่อง ความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน ซึ่งในส่วนนี้จะเป็นส่วนของใบงานการเขียนตอบคำถามจากนิทานพื้นบ้านเรื่องที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลกับนักเรียน ผู้วิจัยควรปรับขนาดของตัวอักษรในใบงานให้มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าเดิมเนื่องจากจะทำให้เนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านมีขนาดที่พอดี และมีความเหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 19 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เกาะหนู เกาะแมว						
1. ตัวอักษร						
1.1 มีขนาดเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 รูปแบบเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สีและการเน้นข้อความเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. ภาพ						
2.1 เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สื่อความหมายชัดเจน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. การจัดองค์ประกอบ						
3.1 เนื้อหาเหมาะสมกับสัดส่วนของ หน้าหนังสือ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 การจัดวางภาพและอักษรมีความ สมดุลและเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. โครงสร้างและองค์ประกอบรูปแบบ						
4.1 จำนวนหน้าเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 จำนวนหน้าเหมาะสมกับระดับ ของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 องค์ประกอบของความเป็น หนังสือครบถ้วน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 ขนาดไฟล์ใช้ได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.95	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 20 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง แก่นข้าว

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แก่นข้าว						
1. ตัวอักษร						
1.1 มีขนาดเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 รูปแบบเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สีและการเน้นข้อความเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. ภาพ						
2.1 เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สื่อความหมายชัดเจน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. การจัดองค์ประกอบ						
3.1 เนื้อหาเหมาะสมกับสัดส่วนของ หน้าหนังสือ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 การจัดวางภาพและอักษรมีความ สมดุลและเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. โครงสร้างและองค์ประกอบรูปแบบ						
4.1 จำนวนหน้าเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 จำนวนหน้าเหมาะสมกับระดับ ของนักเรียน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 องค์ประกอบของความเป็น หนังสือครบถ้วน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 ขนาดไฟล์ใช้ได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.92	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 21 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง ทวดหัวนายแรง

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ทวดหัวนายแรง						
1. ตัวอักษร						
1.1 มีขนาดเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 รูปแบบเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สีและการเน้นข้อความเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. ภาพ						
2.1 เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สื่อความหมายชัดเจน	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3. การจัดองค์ประกอบ						
3.1 เนื้อหาเหมาะสมกับสัดส่วนของ หน้าหนังสือ	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 การจัดวางภาพและอักษรมีความ สมดุลและเหมาะสม	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4. โครงสร้างและองค์ประกอบรูปแบบ						
4.1 จำนวนหน้าเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 จำนวนหน้าเหมาะสมกับระดับ ของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 องค์ประกอบของความเป็น หนังสือครบถ้วน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 ขนาดไฟล์ใช้ได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.81	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 22 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง เขารักเกียรติ

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เขารักเกียรติ						
1. ตัวอักษร						
1.1 มีขนาดเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 รูปแบบเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สีและการเน้นข้อความเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. ภาพ						
2.1 เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สื่อความหมายชัดเจน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. การจัดองค์ประกอบ						
3.1 เนื้อหาเหมาะสมกับสัดส่วนของ หน้าหนังสือ	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 การจัดวางภาพและอักษรมีความ สมดุลและเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. โครงสร้างและองค์ประกอบรูปแบบ						
4.1 จำนวนหน้าเหมาะสมกับเนื้อหา	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
4.2 จำนวนหน้าเหมาะสมกับระดับ ของนักเรียน	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
4.3 องค์ประกอบของความเป็น หนังสือครบถ้วน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 ขนาดไฟล์ใช้ได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.83	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 23 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง เขาคูหา

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เขาคูหา						
1. ตัวอักษร						
1.1 มีขนาดเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 รูปแบบเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สีและการเน้นข้อความเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. ภาพ						
2.1 เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สื่อความหมายชัดเจน	3	5	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3. การจัดองค์ประกอบ						
3.1 เนื้อหาเหมาะสมกับสัดส่วนของ หน้าหนังสือ	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 การจัดวางภาพและอักษรมีความ สมดุลและเหมาะสม	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4. โครงสร้างและองค์ประกอบรูปแบบ						
4.1 จำนวนหน้าเหมาะสมกับเนื้อหา	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
4.2 จำนวนหน้าเหมาะสมกับระดับ ของนักเรียน	3	4	5	12	4	เหมาะสมมาก
4.3 องค์ประกอบของความเป็น หนังสือครบถ้วน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 ขนาดไฟล์ใช้ได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.67	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 24 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง เจือกทอง เมืองสองเล

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เจือกทอง เมืองสองเล						
1. ตัวอักษร						
1.1 มีขนาดเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 รูปแบบเหมาะสม	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สีและการเน้นข้อความเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. ภาพ						
2.1 เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สื่อความหมายชัดเจน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3. การจัดองค์ประกอบ						
3.1 เนื้อหาเหมาะสมกับสัดส่วนของ หน้าหนังสือ	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 การจัดวางภาพและอักษรมีความ สมดุลและเหมาะสม	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4. โครงสร้างและองค์ประกอบรูปแบบ						
4.1 จำนวนหน้าเหมาะสมกับเนื้อหา	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
4.2 จำนวนหน้าเหมาะสมกับระดับ ของนักเรียน	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
4.3 องค์ประกอบของความเป็น หนังสือครบถ้วน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 ขนาดไฟล์ใช้ได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.70	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 25 แสดงผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยคุณภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง เกาะสี เกาะห้า

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย	การแปลผล
หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เกาะสี เกาะห้า						
1. ตัวอักษร						
1.1 มีขนาดเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 รูปแบบเหมาะสม	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สีและการเน้นข้อความเหมาะสม	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. ภาพ						
2.1 เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สื่อความหมายชัดเจน	3	5	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	3	5	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
3. การจัดองค์ประกอบ						
3.1 เนื้อหาเหมาะสมกับสัดส่วนของ หน้าหนังสือ	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
3.2 การจัดวางภาพและอักษรมีความ สมดุลและเหมาะสม	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
4. โครงสร้างและองค์ประกอบรูปแบบ						
4.1 จำนวนหน้าเหมาะสมกับเนื้อหา	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
4.2 จำนวนหน้าเหมาะสมกับระดับ ของนักเรียน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 องค์ประกอบของความเป็น หนังสือครบถ้วน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 ขนาดไฟล์ใช้ได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	15	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม					4.58	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 26 ผลการคำนวณหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์	ค่าความเหมาะสม	ความหมาย
1. เกาะหนู เกาะแมว	4.95	เหมาะสมมากที่สุด
2. แก่นข้าว	4.92	เหมาะสมมากที่สุด
3. ทวดห้วยนางแรง	4.81	เหมาะสมมากที่สุด
4. เขารักเกียรติ	4.83	เหมาะสมมากที่สุด
5. เขาคุหา	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6. เจือกทอง เมืองสองเล	4.70	เหมาะสมมากที่สุด
7. เกาะสี่ เกาะห้า	4.58	เหมาะสมมากที่สุด

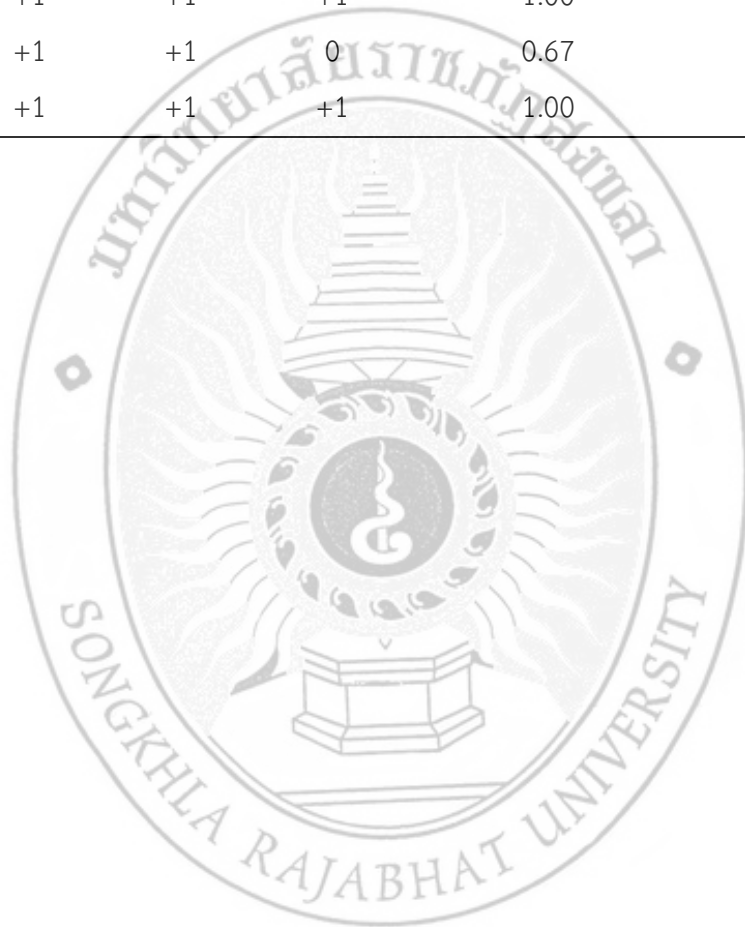

ตาราง 27 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
26	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 28 แสดงการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย โดยใช้สูตรของ D.R. Whitney and D.L. Saber ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย

ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.77	0.33	16	0.40*	0.27
2	0.40*	0.27	17	0.17*	0.07
3	0.37*	0.20	18	0.50	0.33
4	0.10*	0.20	19	0.57*	0.20
5	0.57	0.33	20	0.53*	0.27
6	0.43	0.33	21	0.83*	0.20
7	0.60	0.40	22	0.53	0.53
8	0.47	0.40	23	0.63	0.33
9	0.73	0.40	24	0.67	0.40
10	0.83*	0.33	25	0.63*	0.07
11	0.83*	0.07	26	0.40	0.40
12	0.33*	0.27	27	0.47	0.40
13	0.93*	0.13	28	0.53	0.40
14	0.80*	0.13	29	0.63	0.47
15	0.87*	0.27	30	0.50	0.47

หมายเหตุ * คือ ข้อที่ตัดทิ้ง

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 0.796

ตาราง 29 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20
(Kuder-Richardson) ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน

Reliability Statistics

KR - 20	N of Items
0.790	15

ตาราง 30 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 31 แสดงการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย โดยใช้สูตรของ D.R. Whitney and D.L. Saber ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย

ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.50	0.51
2	0.75*	0.37
3	0.55	0.70

หมายเหตุ * คือ ข้อที่ตัดทิ้ง

ตาราง 32 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนภาษาไทยทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.841	2

ตาราง 33 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	การแปลผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านผู้สอน					
1. ครูใช้นิทานพื้นบ้านที่มีเนื้อหา น่าสนใจและหลากหลายเรื่อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ครูส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและ ตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อ่าน เขียน และแสดงความคิดเห็นด้วยตัวของ นักเรียนเอง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน ไม่ยากเกินไป	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ครูให้นักเรียนวิเคราะห์หรือทบทวน เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านหลังเรียนทุกครั้ง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถใน การอ่าน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับการตั้ง คำถาม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. นักเรียนสามารถตอบคำถามจาก นิทานพื้นบ้านที่อ่านได้ถูกต้อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความ สำคัญจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 33 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	การแปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านการวัดและประเมินผล					
10. นักเรียนสามารถเล่าหรืออธิบายใจความสำคัญของนิทานที่บ้านที่อ่านให้คนอื่น ๆ ฟังได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11. ครูบอกคะแนนให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12. ครูเฉลยข้อสอบหรือแบบฝึกหัดทุกครั้งที่ทำ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13. แบบทดสอบไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.819

ตาราง 34 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.819	13

